

NEOSOBNÍ ŽIVOT

Klíč k pochopení nejvyššího vnitřního života

DÍL I.

Z angličtiny přeložil
J. Popelka

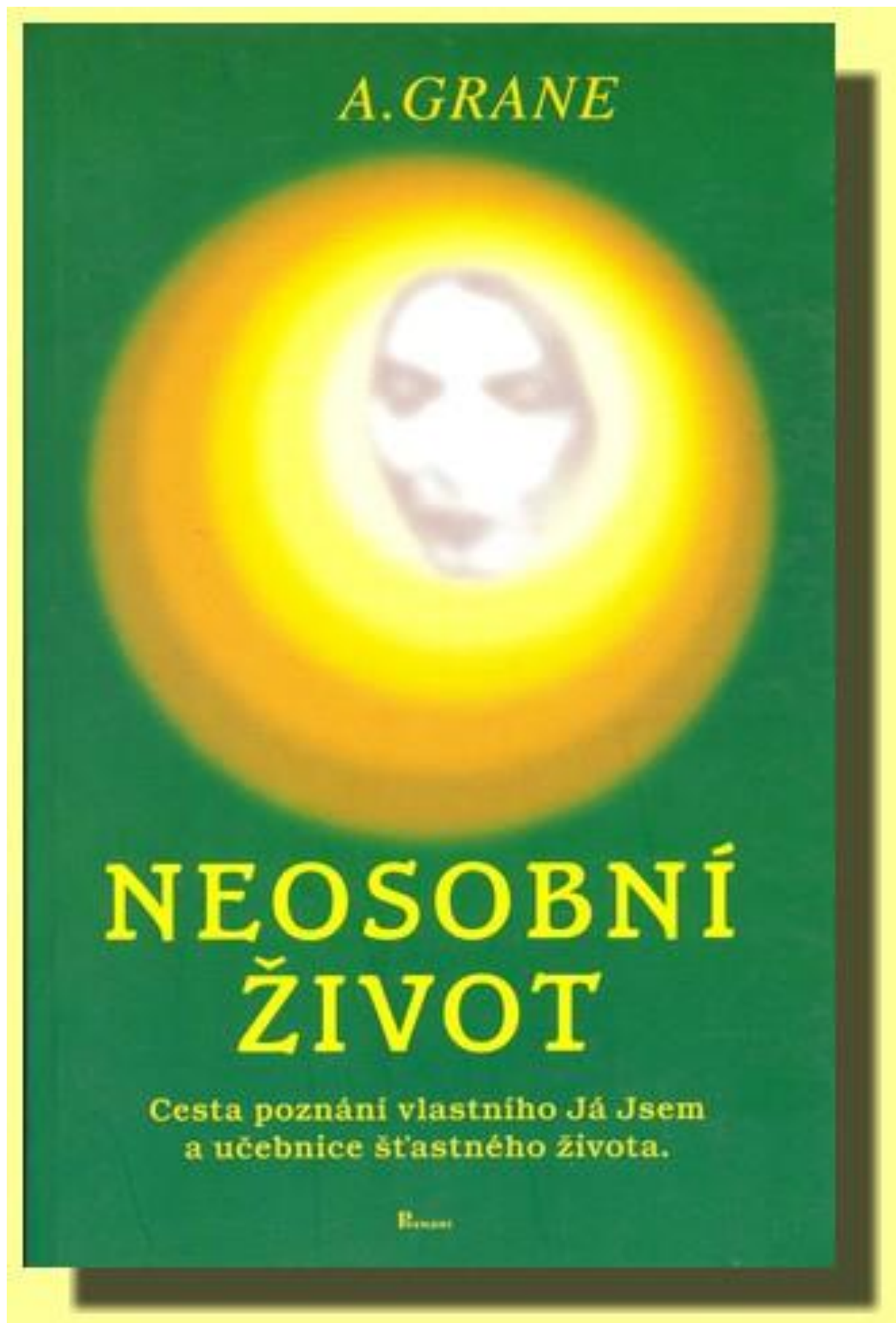
1914

1927

2018

JOSEPH SIEBER BENNER

A. GRANE
pseudonym

KNIHOVNA ŠŤASTNÝCH LIDÍ. — SV. XL.

A. GRANE:

NEOSOBNÍ ŽIVOT.
KLÍČ K POCHOPENÍ NEJVYŠŠÍHO
VNITŘNÍHO ŽIVOTA.

DÍL I.

Z ANGLIČTINY PŘELOŽILA
O. HANAUSKOVÁ.

AUTORISOVANÉ VYDÁNÍ.

1927.

Nakladatelství - ZMATLÍK A PALIČKA - Knihkupectví
PRAHA-LETNÁ.

**Motto: Dříve než Abraham byl
„ JÁ JSEM “**

I.

JÁ JSEM.

K tobě, který čteš tyto řádky, právě k tobě hovořím.

K tobě, který jsi po mnoho let a na různých místech horlivě hledal v knihách a naukách, ve filosofii a náboženství, aniž bys zcela přesně věděl co – pravdu, štěstí, svobodu, Boha.

K tobě, jehož duše je unavená, znechucená a téměř beznadějná.

K tobě, který jsi mnohokrát obdržel záblesk této „pravdy“ jen proto, abys zjistil, když jsi ho následoval a snažil se ho dosáhnout, že zmizel pryč, že to byl pouze přelud na poušti.

K tobě, který ses domníval, že jsi našel pravdu u některého velkého učitele, který byl možná uznávaným vůdcem nějakého hnutí, bratrství nebo náboženství, a který se ti jevil jako „mistr“ - vždyť tak obdivuhodnou byla moudrost, kterou hlásal, a skutky, které konal - avšak který jsi se později probudil, když jsi zjistil, že tento „mistr“ byl pouze lidskou osobností s chybami, slabostmi a skrytými nedostatky stejně jako ty, přestože mohla být tato osobnost prostředníkem, skrze který byly vysloveny mnohé nádherné nauky, které ti připadaly jako nejvyšší „pravda“.

Takže nyní je tvá duše unavená, vyhladovělá a neví kam se obrátit.

K tobě JÁ JSEM přišel.

A stejně tak k tobě, který jsi začal pociťovat přítomnost této „pravdy“ ve své duši, a hledáš potvrzení toho, co se nejasně v poslední době snaží o živý projev v tvém nitru.

Ano, ke všem, kteří hladoví po pravém „chlebu života“, JÁ JSEM přišel.

Jsi připraven přijmout můj pokrm?

Jestliže ano, vzchop se! Posad' se! Utiš svou lidskou mysl a pozorně sleduj slova, která zde promlouvám! A nebo se odvrátíš, znovu zklamán s neustále hladovějícím srdcem?

JÁ!

Kdo jsem?

JÁ, který promlouvám s takovým sebevědomým věděním a autoritou?

Poslyš!

JÁ JSEM ty, ona část tebe, která JE a VÍ;

KTERÁ ZNÁ VŠECHNY VĚCI,

a která vždycky věděla a vždycky byla.

Ano, JÁ JSEM ty, tvoje JÁ, ta část tebe, která říká JÁ JSEM a je JÁ JSEM.

Ta část tebe, která je mimo dosah tělesných smyslů, která je nejnějnější a která ožívá v nitru, když čteš, která reaguje na toto moje slovo, která vnímá jeho pravdu, která poznává každou pravdu a odstraňuje každý omyl, kdekoliv se s ním setká. Nikoliv ta tvá část, která se celé roky živila omylem.

Protože JÁ JSEM tvůj pravý učitel, jediný skutečný učitel, kterého budeš vždycky znát, a jediný MISTR.

JÁ, tvoje božské JÁSTVÍ.

JÁ, tvoje JÁ JSEM ti přináším toto své poselství, své živé slovo stejně tak, jako jsem ti přinesl všechno v životě, ať knihu nebo „mistra“, abych tě poučil, že JÁ a pouze JÁ sám, tvé vlastní pravé JÁ, JSEM tvůj učitel, jediný učitel a jediný Bůh, který ti obstarává a vždycky ti obstarával nejen chléb a víno života, nýbrž všechny věci potřebné pro tvůj fyzický, mentální a duchovní růst a výživu.

Proto to, co tě přitahuje, když čteš, je mé poselství sdělené tvému vnějšímu lidskému vědomí z nitra a je pouze potvrzením toho, co tvoje JÁ JSEM vždycky vědělo uvnitř, ale co ještě nepředložilo v jasných, konkrétních výrazech tvému vnějšímu vědomí.

Rovněž všechno, co tě vždycky přitahovalo na nějakém vnějším projevu, bylo pouze potvrzením mého slova již vysloveného v nitru. Vnější projev byl v určitém okamžiku MNOU zvolený způsob nebo prostředek, pomocí kterého jsem mohl dosáhnout a ovlivnit tvé lidské neboli osobní vědomí.

JÁ nejsem tvá lidská mysl, ani její dítě, intelekt. Oni jsou pouze projevem tvé bytosti, zatímco ty jsi projevem mé bytosti; jsou pouze součástmi tvé lidské osobnosti, zatímco ty jsi součástí mé božské neosobnosti.

Zvaž a promysli pozorně tato slova!

Povstaň a osvobod se od tohoto okamžiku navždy od nadvlády své osobnosti s její pyšnou a sebe oslavující myslí a intelektem.

Poněvadž tvá mysl musí být od nynějška tvým sluhou a intelekt tvým otrokem, má-li mé slovo proniknout do vědomí tvé duše.

Přicházím nyní k vědomí tvé duše, kterou jsem mimořádně rychle připravil k přijetí svého slova.

Nuže, jsi-li dost silný, abys ho snesl, můžeš-li odložit všechny své soukromé a osobní záliby, přesvědčení a názory, což jsou pouze odpadky, které jsi posbíral na místech, kde je odhodili jiní lidé; jsi-li dost silný, abys je všechny odvrhnul, - pak stane se moje slovo pro tebe zdrojem nekonečné radosti a požehnání.

Buď však připraven na to, že tato tvoje osobnost bude moje slovo zpochybňovat po celou dobu, kdy jej budeš číst, protože je ohrožen její samotný život, a dobře ví, že nemůže žít, vzrůstat a nadále ovládat tvé myšlení, tvé pocity, tvé chování a jednání jako tomu bylo doposud, - pokud přijmeš moje slovo do svého srdce a dovolíš mu v něm zůstat.

Ano, přicházím nyní k tobě, abych tě uvědomil o své přítomnosti, protože jsem rovněž připravil tvou lidskou mysl tak, že již částečně může porozumět tomu, co jí chci sdělit.

Byl jsem vždy s tebou, ale tys o tom nevěděl.

Vedl jsem tě úmyslně pouští knih a nauk, náboženství a filosofií, přičemž jsem stále před tvým duševním zrakem udržoval vidinu zaslíbené země; krmil jsem tě manou pouště, abys si mohl vzpomenout, docenit a toužit po duchovním chlebu.

Nyní jsem tě přivedl k řece Jordán, která tě odděluje od tvého božského dědictví.

Teď nadešel pro tebe čas, abys MNE vědomě poznal; nadešel pro tebe okamžik přechodu přes Jordán, a dosažení země Kanaan, země mléka a medu.

Jsi připraven?

Chceš jít?

Tak tedy následuj toto moje slovo, které je archou mé úmluvy a přejdeš suchou nohou!

II.

Buď tichý a poznej.

Nuže, aby ses mohl naučit si Mne uvědomovat tak, že si budeš **jistý**, že jsem to JÁ, tvé vlastní pravé JÁ, který promlouvám tato slova, musíš se nejprve naučit **být tichým**, ztišit svou lidskou mysl, své tělo a veškeré jejich činnosti do té míry, že si jich již nebudeš vědom.

Je možné, že nejsi ještě schopen toto vykonat, ale JÁ tě tomu naučím, pokud mne opravdu budeš chtít poznat, a jsi-li ochoten mi to

dokázat tím, že mi budeš důvěřovat, a že mne poslechněš ve všem, co ti teď poradím, abys udělal.

Poslyš!

Snaž se si představit toto „JÁ“, které promlouvá po celou dobu na těchto stránkách, jako že je to tvé vlastní vyšší nebo božské JÁ, které oslovuje a radí tvé lidské mysli a intelektu, a které budeš prozatím považovat za **oddělenou** osobnost. Tvá lidská mysl je zařízena tak, že nemůže přijmout něco, co není v souladu s tím, co již dříve prožila nebo se naučila, a co její intelekt nepovažuje za rozumné. Proto při oslovování mysli používáš takové pojmy a výrazy, aby co nejsrozumitelněji objasnily tvému intelektu pravdy, kterým musí porozumět ještě před tím, než se mysl může probudit k uvědomění si toho, co ji chceš sdělit.

Je naprostou pravdou, že tímto „JÁ“ jsi ty sám, že je to tvé **pravé** JÁ. Tvá lidská mysl byla až doposud tak spoutaná úkolem obstarávat svému intelektu a tělu všemožné sobecké požitky, že neměla nikdy čas se seznámit se svým **pravým** Ty, svým Pánem a Mistrem. Byl jsi tak zaujatý a ovlivněný rozkošemi a utrpením svého těla a intelektu, že jsi málem uvěřil, že ty sám **jsi** intelekt a tělo, a tím si téměř na **mne**, své božské JÁ, zapomněl.

JÁ **nejsem** ani tvůj intelekt, ani tvoje tělo a toto poselství tě má poučit o tom, že **TY a JÁ jsme jeden a tentýž**. Slova, která zde pronáším, a hlavní účel těchto pokynů slouží k tomu, aby tě probudily k uvědomění si této velké skutečnosti.

Avšak nemůžeš si tuto skutečnost uvědomit dříve, dokud se nebudeš umět vymanit z vědomí svého těla a svého intelektu, které tě tak dlouho zotročovaly. Musíš MNE **pocítovat** ve svém **nitru** ještě předtím, než můžeš **poznat**, že JÁ JSEM v tobě.

Tak tedy, aby sis mohl zcela přestat uvědomovat svou mysl a její myšlenky, své tělo a jeho pocity, a tím MNE **mohl** cítit ve svém **nitru**, je nutné, abys se důsledně řídil těmito mými pokyny.

Posaď se v klidu do pohodlné pozice. Až budeš zcela uvolněný, tak nechej svou mysl ať se zaměřuje na významem těchto slov:

„Bud' **tichý**! --- a POZNEJ --- že **JÁ JSEM** --- Bůh.“

Bez přemýšlení nechej proniknout tento **můj božský příkaz** hluboko do své duše. Nechej dojmy, ať jsou jakékoliv povahy, které se přiblíží ke tvé mysli, ať libovolně vstupují - a to bez usilování a zasahování z tvé strany. Sleduj však pozorně jejich význam, protože jsem to JÁ ve tvém nitru, který tě prostřednictvím těchto dojmů poučuje. Tehdy, když se začne ve tvém vědomí trochu ujasňovat jejich pravý význam, **prones** pomalu, **velitelsky** tato moje slova ke každé buňce

svého těla, ke každé schopnosti své mysli. S veškerou vědomou silou, kterou vlastníš, vyslov:

„Bud' **tichý!** --- a **POZNEJ** --- že **JÁ JSEM** --- Bůh.“

Prones je přesně tak, jak jsou zde napsána, a současně se snaž uvědomit, že tvůj Bůh přikazuje a vyžaduje od tvé smrtelné osobnosti naprostou poslušnost.

Medituj nad nimi, vypátrej jejich skrytou moc.

Hluboce se ve své mysli těmito slovy zaobírej, udržuj je u sebe při své práci, ať je jakákoliv. Udělej si z nich rozhodujícího a vládnoucího činitele ve svých činnostech, ve všech svých tvůrčích myšlenkách.

Opakuj si je tisíckrát za den, dokud neodhalíš jejich nejhlubší smysl, který jsem do nich vložil JÁ sám; dokud každá buňka tvého těla se nerozechvěje v radostné odezvě na příkaz „Bud' tichý“ a dokud okamžitě neuposlechne; dokud každá toulavá myšlenka, která se potuluje kolem tvé mysli, nezačne sama od sebe spěchat do prázdnoty.

Potom, až se v určitém okamžiku tato slova budou rozléhat v niterných prostorech tvé zcela prázdné bytosti, potom až slunce **poznání** začne vycházet na obzoru tvého vědomí, pak ucítíš, jak se v tobě vzedme příliv úžasné, zvláštní energie, která tě naplní až do poslední ze všech částí tvého smrtelného těla; která svou extází skoro rozmetá tvé smysly. Potom bude přicházet vlna za vlnou mohutné, neodolatelné síly, která bude stoupat ve tvé nitru, až tě skoro povznese nad zem. Potom ve svém vlastním nitru ucítíš slávu, svatost, vznešenost **MÉ** přítomnosti.

A potom, **potom** BUDEŠ VĚDĚT, že JÁ JSEM, Bůh.

Až MNE budeš v takových okamžicích a tímto způsobem **pocítovat** ve svém nitru, až zakusíš mou moc, až budeš naslouchat mé moudrosti a poznáš extázi mé všeobjímající lásky, pak nebudeš moci podlehnout žádné nemoci, žádné poměry tě nebudou moci oslabit, žádný nepřítel tě nebude schopen porazit. Protože už budeš VĚDĚT, že JÁ JSEM **v nitru**. Od tohoto okamžiku se vždy ve své nouzi obrátíš na MNE, vložíš do MNE veškerou svou důvěru a necháš MNE projevit **mou** vůli.

A když se ke MNĚ takto obrátíš, vždy nalezneš u MNE v době potřeby jistou a stále přítomnou pomoc, protože tě tak naplním skutečností mé přítomnosti a mé moci, že budeš potřebovat pouze být tichým, a dovolit **Mi** vykonat cokoli budeš chtít, aby bylo provedeno – vyléčit nemoci tvé i jiných lidí, osvětlit tvou mysl tak, že bude schopna vidět mým zrakem pravdu, kterou hledáš, anebo vykonat dokonale složité věci, které ti dříve přidaly skoro neproveditelné.

Toto poznání, toto uskutečnění nepřijde ihned. Nemusí přijít celé roky. Může však přijít zítra.

Nezávisí to na nikom, pouze na **tobě**.

Ne však na tvé osobnosti s jejími lidskými žádostmi a lidskými znalostmi, ale na tvém JÁ JSEM – Bohu v nitru.

Kdo je to, jenž způsobuje, aby se poupě rozvinulo v květ?

Kdo způsobuje, aby ptáče protrhlo svou skořápku?

Kdo rozhoduje o dni a hodině?

Je to vědomý a přirozený akt vnitřní inteligence, mé Inteligence, řízené mou vůlí, který uskutečňuje mou ideu a vyjadřuje ji v květu a v ptáčeti.

Avšak měly s tím něco společného květ nebo ptáče?

Ne, pouze to, že když podřídily nebo sjednotily svou vůli s mou, když dovolily MNĚ a mé moudrosti určit hodinu a nejvhodnější okamžik k provedení činu, a jediné když potom následovaly podnět mé vůle, aby si daly námahu, teprve potom mohly vkročit do nového života.

Můžeš se svou osobností tisíckrát a tisíckrát pokusit protrhnout skořápku svého lidského vědomí.

Bude to mít za následek pouze to, pokud vůbec, že dojde k prolomení brány, kterou jsem umístil mezi svět hmatatelných tvarů a říši nedotknutelných snů. Dojde-li však k otevření brány, budeš se muset od této chvíle za velkých potíží a utrpení setkávat s vetřelci ve svém soukromém panství.

Ale i takovýmto utrpením můžeš získat sílu, která ti schází, a moudrost potřebnou k poznání, že dokud se nevzdáš všech přání po moudrosti, dobru, ano, i po spojení se MNOU, ze kterých **má prospěch tvá osobnost**, nemůžeš rozevřít listy svého květu, abys projevil navenek nádheru mé božské povahy, a nemůžeš se zbavit skořápky své lidské osobnosti a vstoupit do nepopsatelného světla mého nebeského království.

Proto ti dávám tyto pokyny hned na začátku, aby ses mohl naučit, jak MNE poznat.

Protože na tomto místě ti slibuji, jestliže budeš následovat, hluboce se snažit porozumět a dodržovat mé pokyny, které ti zde podávám, tak MNE velmi brzo poznáš, a JÁ ti umožním porozumět všemu z mého slova, ať je to napsáno kdekoli – v knize nebo nauce, v přírodě nebo v tvém bližním.

Jestliže je v tom, co je zde napsáno, hodně toho, co si zdánlivě vzájemně odporuje, tak to nezavrhuj, ale snaž se vypátrat mnou do toho vložený význam.

Neopouštěj jediný odstavec nebo jakoukoliv jednotlivou myšlenku, která je zde obsažena, dokud se ti vše, co je zde uváděno, nestane jasným.

Ale při veškerém svém pátrání a úsilí měj víru a důvěru ve MNE, své pravé JÁ v nitru, a neměj obavy vzhledem k výsledkům, protože výsledky jsou pod mým dohledem a JÁ budu o ně pečovat. Tvé pochybnosti a obavy pocházejí pouze z osobnosti a nebudou-li odstraněny, povedou pouze k neúspěchu a zklamání.

III.

Já, Život, Bůh.

Jestliže to, co jsi četl, vyvolalo v tvém nitru odezvu a touží-li tvoje duše, aby obdržela ještě více, pak jsi připraven na to, co následuje.

Jestliže však ještě pochybuješ nebo se bouříš proti tomu, co se píše v této knize, protože máš dojem, že si někdo přivlastňuje Božskou autoritu; jestliže ti tvůj intelekt říká, že se jedná pouze o další pokus, jak obelhat tvou mysl vychytralým podsouváním myšlenek a lstivým nalháváním, - pak nezískáš z těchto slov žádný užitek, protože jejich význam je dosud utajen tvému smrtelnému vědomí, a moje slovo musí za tebou přijít jinými způsoby vyjádření.

Je v pořádku, jestliže tvoje osobnost se svým intelektem tě nutí takto pochybovat a bouřit se proti autoritě, o které dosud **nevíš**, že je moje. Ve skutečnosti jsem to JÁ, kdo umožňuje tvé osobnosti, aby se takto bouřila, protože tvá osobnost s jejím pyšným pocitem vlastní individuality je Mi ještě potřebná k vyvinutí mysli a těla, které se musí stát tak silné, aby Mne mohly dokonale vyjádřit. Dokud nejsi ještě připraven, abys Mne poznal, je naprosto přirozené, že tvoje osobnost takto pochybuje a bouří se. Jakmile však jedinkrát poznáš moji autoritu, v ten okamžik začne podkopávání autority osobnosti. Dny její nadvlády budou sečteny a ty se budeš stále více obracet ke Mně o pomoc a radu.

Proto se nenechej odradit. Pokračuj ve čtení a poznání se možná dostaví. Ale věz, že můžeš číst anebo ne, jak chceš; ale když se rozhoduješ, jsem to ve skutečnosti JÁ, kdo se rozhoduje a ne ty.

S tebou, který ses zdánlivě rozhodnul, že nebudeš dále pokračovat ve čtení, mám své záměry a ve vhodné době budeš poučen, že ať děláš, máš rád nebo si přeješ cokoliv, že jsem to JÁ, který tě provádí veškerými omyly a iluzemi osobnosti, aby sis nakonec mohl uvědomit jejich neskutečnost a pak se obrátil ke Mně jako k jediné a největší skutečnosti. Potom v tvém nitru vyvolají ohlas tato slova:

„Bud' **tichý!** --- a **POZNEJ** --- že **JÁ JSEM** --- Bůh.“

Ano, JÁ JSEM ta část tebe, která se nachází nehlouběji v tvém nitru a která tiše čeká a pozoruje, která nezná ani čas ani prostor, protože JÁ JSEM věčný a naplňuji veškerý prostor.

Pozoruji a čekám na tebe až budeš vyčerpaný svými přízemními lidskými pošetilostmi a zálibami, svými ješitnými touhami, ctižádostmi a lítostmi, vědouce, že k tomu jednou dojde. A potom se obrátíš ke Mně, unavený, znechucený, prázdný a pokorný, a požádáš Mne, abych převzal vedení, aniž bys věděl, že jsem to byl JÁ, kdo tě neustále vedl.

Ano, nacházím se zde, v tvém nitru, a tiše čekám až se to stane. Avšak během tohoto očekávání jsem to byl skutečně JÁ, kdo řídil všechny tvoje cesty, kdo inspiroval všechny tvoje myšlenky a skutky, které jsem potom všechny neosobně využíval a zpracovával tak, aby nakonec přivedly tebe a mé jiné lidské projevy k vědomému poznání Mne samotného.

Ano, byl jsem neustále v nitru, hluboko uvnitř tvého srdce. Byl jsem s tebou u všeho, co jsi kdy zažil; během tvých radostí a zármutků, tvých úspěchů a omylů, tvých prohřešků, tvých pocitů hanby, tvých, jak jsi se domníval, hříchů vůči tvému bratru a vůči Bohu.

Ano, ať už jsi šel přímo kupředu, nebo jsi odbočil stranou, nebo jsi dělal kroky dozadu, byl jsem to JÁ, kdo tě doprovázel.

JÁ jsem to byl, kdo tě poháněl vpřed tím, že jsem ti dal krátce zahlédnout Mne samotného blízko na dosah ruky.

JÁ jsem to byl, kdo tě lákal vidinou Mne samého v některém okouzlujícím obličejí, v krásném těle, v opojné rozkoši nebo v podmaňující touze.

JÁ jsem to byl, kdo přicházel za tebou převlečen za hřích, slabost, lakomost nebo podvod, a pak tě zahnal do náruče svědomí, kde jsem tě nechal se zmítat v jeho temném sevření, dokud sis neuvědomil, že polevilo; potom ses znechucený zvednul, a když jsi byl inspirován novou vidinou, tak jsi serval můj převlek.

Ano, jsem to JÁ, kdo ti umožňuje konat všechny věci, a jestli to můžeš pochopit, **jsem to JÁ, kdo koná všechny věci, které konáš ty**, i všechny věci, které koná tvůj bratr, protože to, co JE v tobě i v něm, je JÁ, mé vlastní JÁ.

Protože JÁ JSEM ŽIVOT.

JÁ JSEM to nejvnitřnější, Duch, oživující příčina tvé bytosti, veškerého života, všech živých věcí, ať viditelných nebo neviditelných. Nic není mrtvé, protože JÁ, neosobní **JÁ**, JSEM **vše**, co je. JÁ JSEM nekonečný a ničím neomezený. Vesmír je moje tělo, veškerá Inteligence

v něm vyzařuje z mé mysli, veškerá láska v něm vyvěrá z mého srdce, veškerá moc v něm je pouze má vůle v činnosti.

Trojnásobná síla, projevující se jako veškerá moudrost, veškerá láska, veškerá moc, nebo jestli chceš, jako světlo, teplo a energie, která udržuje najednou všechny tvary, a která je v pozadí i uvnitř všech projevů a součástí života, je pouze projevením se Mne samotného v činech a stavech bytí.

Nic nemůže existovat, pokud by to neprojevovalo a nevyjadřovalo nějakou součást Mne samotného, který JSEM nejenom tvůrcem všech forem, ale i obyvatelem v každé z nich. Sídlím v srdci každého; v srdci člověka, v srdci zvířete, v srdci rostliny, v srdci kamene. V srdci každého žiji, vyvíjím se a mám svou existenci, a ze srdce každého vysílám tu svou součást, kterou si přeji vyjádřit, a která se projevuje ve vnějším světě jako kámen, rostlina, zvíře, člověk.

Takže neexistuje nic, pouze toto velké **JÁ**? Mně není dopřáno mít svou vlastní individualitu? Slyším, jak se ptáš.

Ne, neexistuje nic, absolutně nic, co by nebylo částí Mne, co není věčně řízeno a ovládáno Mnou, **jedinou** nekonečnou skutečností.

Co se týká tvé tak zvané individuality, není ničím jiným, než pouze tvou osobností, která se neustále snaží si udržet oddělenou existenci.

Brzy poznáš, že neexistuje žádná individualita kromě mé individuality, a všechny osobnosti zmizí v mé Božské neosobnosti.

Ano, zanedlouho dosáhneš takového stavu probuzení, ve kterém na okamžik zahlédneš mou neosobnost, a potom si již nebudeš přát pro sebe žádnou individualitu, žádnou oddělenost, protože pochopíš, že je to pouze velká iluze osobnosti.

IV.

Vědomí, intelligence, vůle.

Ano, znám to velké množství rozmanitých myšlenek, které se během čtení nashromáždily ve tvé mysli – pochybnosti, palčivé otázky, neurčitý strach, který se nepozorovaně proměnil ve vzrůstající naději, že tento záblesk významu mého poselství, který začal pronikat do temnoty tvého lidského intelektu, začne zářit jasněji, abys mohl jasně pochopit pravdu, kterou instinktivně cítíš ukrytou za mými slovy.

Říkám znovu, toto **JÁ** JSEM, které promlouvá v této knize, je tvoje pravé **JÁ**, a během čtení těchto slov, aby došlo k plnému porozumění

jejich významu, je nutné, abys pochopil, že jsi to TY, tvé vlastní JÁ, který je promlouváš ke svému lidskému vědomí.

Rovněž opakuji, že toto JÁ JSEM je současně život a Duch, který oživuje všechny existující věci ve vesmíru, od nejmenšího atomu až po největší slunce; že toto JÁ JSEM je inteligence v tobě i ve tvém bratru a sestře; a že je rovněž inteligencí, která způsobuje, že všechno žije, vyvíjí se a stává se tím, čím má být na základě svého určení.

Možná, že ještě nejsi schopen pochopit, jak toto JÁ JSEM může být v jednom a tom samém okamžiku tvoje JÁ JSEM i JÁ JSEM tvého bratra, a rovněž inteligencí kamene, rostliny a zvířete.

Avšak porozumíš tomu, pokud budeš následovat tato moje slova a budeš se řídit pokyny, které ti dávám v této knize; protože brzy vnesu do tvého vědomí světlo, které osvětlí nehlubší zákoutí tvé mysli a rozežene všechny mraky lidských mylných představ, pojmů a názorů, které doposud zatemňují tvůj intelekt – pokud budeš pokračovat ve čtení a hluboce usilovat o to, abys pochopil, co ti chci sdělit.

Tak tedy pozorně poslouchej.

JÁ JSEM ty, tvoje pravé JÁ, všechno to, čím **doopravdy** JSi. To, co si MYSLÍŠ, že jsi, tím právě **nejsi**. Je to pouze mylná domněnka, stín **pravého** TY, kterým jsem JÁ, tvoje nesmrtelné, Božské JÁ.

JÁ JSEM ten bod ve tvém vědomí, který, když se na něj zaměří tvoje lidská mysl, začne, avšak nikoliv slovy, nýbrž živým pocitem sám sebe nazývat a oslovovat: „JÁ“.

Tato poslední věta, kterou jsi právě dočetl, sama o sobě obsahuje podstatu toho, co chci objasnit tvé lidské mysli tímto Svým poselstvím.

Ale protože ty si ještě v tomto okamžiku nemusíš být vědom této pravdy, proto ti ji zopakují ještě jednou.

Zprvce, JÁ JSEM ten nejdůležitější bod ve tvém vědomí, protože JÁ JSEM v něm trvale přítomen. A i když se rozmanité obsahy tvého vědomí mohou každým okamžikem měnit, ať už je to myšlenka, pocit nebo tělesný vjem, tento bod – tvé JÁ JSEM je tentýž. Tento bod ve tvém vědomí, tvoje JÁ JSEM, je příčinou toho, že jsi při vědomí, když však opustí tvé vědomí, upadáš do bezvědomí. Tento bod si bezděčně, bez záměrné účasti své pozornosti uvědomuješ každým okamžikem svého pozemského života i života v říši snů.

Za druhé, na tento bod ve svém vědomí – tvé JÁ JSEM se musíš naučit vědomě zaměřovat svou lidskou mysl. Až dosud se tvá mysl zaobírala věcmi, které tě obklopovaly ve vnějším světě, a nechávala se rozptýlit každou podružností tvého lidského života. Od této chvíle, pokud Mne chceš poznat, musíš nutit svou mysl, aby se odvrátila od těchto nepodstatných věcí pozemského života a začala se svou pozorností čím dál více zaměřovat na tento nejdůležitější bod ve tvém vědomí – na tvé JÁ JSEM.

Za třetí, když se tvá lidská mysl zaměří a dostatečně silně se soustředí na tento bod, začne tento bod sílit a mohutnět ve tvém vědomí. A až jednoho dne zmohutní natolik, že se stane nejvýraznějším obyvatelem v prostoru tvého vědomí, pak si uvědomíš, že tento bod ve tvém vědomí – tvé JÁ JSEM je přítomný v každém bodě nekonečného prostoru i v každé věci, která se v prostoru nachází, v kameni, rostlině, zvířeti, člověku. Současně se v tvém nitru probudí pocit dosud nepoznané a slovy nepopsatelné blaženosti, proti které všechny tvé lidské rozkoše budou jako třpyt vzdálené hvězdy vůči světlu slunce za jasného poledne. A při vědomí všudypřítomnosti tohoto bodu a současně při vědomí nevyslovitelné blaženosti ve svém nitru poznáš, že tento bod ve tvém vědomí je tvoje JÁ JSEM, že toto JÁ JSEM je tvoje Božské JÁ, že toto Božské JÁ jsi TY SÁM, a že všechny tyto skutečnosti jsou obsaženy v tvém vlastním živém pocitu: „**JÁ**“.

JÁ JSEM toto „**JÁ**“, a ještě navíc, to, co považuješ za své vědomí, je ve skutečnosti mé vědomí, které je zúžené tak, aby bylo v souladu s možnostmi tvé lidské mysli. Je to neustále **moje** vědomí, a pokud budeš schopen vyhnat ze své mysli všechny její lidské mylné představy, pojmy a názory, a budeš schopen ji úplně vyčistit a vyprázdnit, aby **mé** vědomí mělo možnost se bez omezení **projevit**, potom **Mne** poznáš, a budeš vědět, že nejsi vůbec ničím jiným, než ohniskem v samotném středu mého vědomí, prostředník, pomocí kterého můžu vyjádřit **svůj** záměr ve hmotě.

Asi ještě nejsi schopen tomu porozumět a je pochopitelné, že tomu nemůžeš ani uvěřit, dokud zcela nepřipravím tvou mysl tím, že přesvědčím tvůj rozum o pravdivosti toho, co jsem ti sdělil.

Bylo ti řečeno, že každá buňka tvého těla má vědomí a svou vlastní inteligenci. Kdyby neexistovalo toto vědomí, tak by nemohla vykonávat práci, kterou tak inteligentně vykonává. Každá buňka je obklopena miliony jiných buněk, každá vykonává inteligentně svou vlastní práci, a každá je naprosto patrně ovládána společným vědomím všech těchto buněk, které představuje **skupinovou** inteligenci, která řídí a ovládá tuto práci. Tato skupinová inteligence je očividně inteligencí **orgánu**, který je vytvořen buňkami v něm obsažených. Stejným způsobem existují i další skupinové inteligence v jiných orgánech, přičemž každý z nich obsahuje další miliony buněk, a všechny tyto orgány vytvářejí tvé fyzické tělo.

Už víš, že **ty** jsi intelligence, která řídí práci orgánů tvého těla, bez ohledu na to, zdá-li se toto řízení prováděno vědomě nebo nevědomě, a že každá buňka každého orgánu je ve skutečnosti ohniskem řídicí inteligence, a že když tato intelligence odejde, buňky se rozloží, tvé fyzické tělo zemře a přestane existovat jako živý organismus.

Ale kdo je tímto **ty**, které řídí a ovládá činnost tvých orgánů a tudíž i všech buněk, ze kterých se tyto orgány skládají?

Nemůžeš říci, že ten, kdo to dělá, je tvé lidské nebo osobní já, poněvadž ty sám od sebe nedokážeš vědomě ovládat činnost ani jediného orgánu svého těla.

Takže to musí být toto tvé neosobní JÁ JSEM, které je TEBOU, ale kterým dosud nejsi ty.

Poslouchej!

Ty, tvoje JÁ JSEM, jsi vůči Mně tím, čím je buněčné vědomí tvého těla vůči tvému vědomí JÁ JSEM.

Ty jsi, obrazně řečeno, buňka mého těla, a tvé vědomí (jako jedna z mých buněk) je vůči Mně to, čím je vědomí jedné z buněk tvého těla vůči tobě.

Z toho tedy vyplývá, že vědomí buňky tvého těla je moje vědomí, stejně tak jako tvoje vědomí je moje vědomí, a proto musíme být **prostřednictvím vědomí jedno a to samé** – buňka, ty a JÁ.

Ještě nedokážeš vědomě řídit nebo ovládat jedinou buňku svého těla, ale když budeš schopen dle své vůle vstupovat do vědomí svého JÁ JSEM a budeš si uvědomovat jeho totožnost se **Mnou, potom budeš schopen ovládat nejenom každou buňku svého těla, ale i buňky kteréhokoliv jiného těla, pokud si budeš přát je ovládat.**

Co se stane, když tvé vědomí přestane ovládat buňky tvého těla? Tělo se rozloží, buňky se oddělí a jejich činnost se prozatím ukončí. Avšak umřou buňky anebo ztratí vědomí? Ne, pouze spí a určitou dobu odpočívají a posléze se spojí s dalšími buňkami a vytvoří nové kombinace, a dříve nebo později se objeví v jiných projevech života - možná nerostném, rostlinném, nebo živočišném; tímto dokazují, že si neustále udržují původní vědomí a pouze čekají na podnět mé vůle, aby se navzájem spojily do nového organismu a vykonávaly práci pro nové vědomí, kterým se chci projevit.

Takže to vypadá tak, že toto buněčné vědomí je vědomím, které je společné všem tělům – nerostným, rostlinným, zvířecím, lidským - a není snad tímto vědomím každá buňka na základě zkušenosti uschopněna pro určitý všeobecný druh práce?

Ano, toto buněčné vědomí je společné každé buňce každého těla, nezáleží na tom, jakého je druhu, protože je to neosobní vědomí, které nemá jiný cíl, než vykonávat práci, která mu byla přidělena. Žije jenom proto, aby mohlo pracovat všude tam, kdekoliv je to zapotřebí. Když ukončí budování jednoho tvaru, začne se zabývat prací na budování dalšího pod vedením jakéhokoliv vědomí, kterému má sloužit na základě mého přání.

A stejně tak je to s tebou.

Ty, jakožto jedna z buněk mého těla, máš vědomí, které je mým vědomím, inteligenci, která je mou inteligencí, a ještě vůli, která je mou

vůli. Ani jednu z těchto věcí nemáš pro sebe ani od sebe. Všechny jsou moje a pouze k mému použití.

Nuže, moje vědomí, moje inteligence a má vůle jsou zcela neosobní, a proto jsou společné **tobě** a **všem** buňkám mého těla, a stejně tak jsou společné všem buňkám **tvého** těla.

JÁ JSEM, a protože jsem zcela **neosobní**, moje vědomí, moje inteligence a moje vůle, které působí v tobě i v jiných buňkách mého těla, které je vytvořeno tvým i jejich JÁ JSEM, musí pracovat neosobně, tak jako pracují neosobně v buňkách tvého těla. Z tohoto důvodu JÁ, a tvoje i tvého bratra JÁ JSEM, a vědomí a inteligence všech buněk všech těl jsou **jedno a to samé**.

JÁ JSEM inteligencí, která řídí **vše**, oživující Duch, život, vědomí veškeré hmoty, veškeré podstaty. Pokud jsi schopen to pochopit, **ty**, **pravé** ty, **neosobní** ty, jsi ve všem a jsi vším, jsi ve Mně a jsi Mnou; stejně tak JÁ JSEM v tobě a ve všem, a tím pádem vyjadřuji svou skutečnost tebou a vším.

Vůle, kterou považuješ za svou vůli, nepatří tobě osobně, právě tak, jako ti nepatří toto vědomí a tato inteligence tvé mysli a buněk tvého těla.

Je to pouze určitá malá část mé vůle, kterou ti dovoluji osobně používat. Podle toho, jak rychle se dopracuješ k poznání určité síly nebo schopnosti ve svém nitru a začneš ji vědomě používat, tak rychle ti budu poskytovat čím dál více z mé nekonečné moci.

Každá síla a její použití jsou dány pouze stupněm poznání a porozumění, kterým je používána má vůle.

Tvá vůle a všechny tvoje síly jsou pouze určité stupně mé vůle, kterou ti poskytují tak, aby byla v souladu s tvou schopností ji používat.

Kdybych ti svěřil veškerou sílu své vůle dříve než bys věděl, jak ji máš vědomě použít, mohla by úplně zničit tvé tělo.

Abych vyzkoušel tvou sílu, a ještě mnohem častěji, abych ti ukázal, co ti přináší nesprávné použití mé moci, nechávám tě čas od času spáchat takzvaný hřích anebo udělat chybu. Dokonce ti i dovolím, aby ses stal domýšlivým na základě uvědomění si mé přítomnosti ve svém nitru, když se projeví jako vědomí mé moci, mé inteligence, mé lásky, a nechám tě, aby sis je přivlastnil a použil pro své vlastní osobní záměry. Ale ne na dlouho, protože když nejsi dost silný, abys je ovládal, převezmou otěže do vlastních rukou, začnou uhánět i s tebou někam pryč, shodí tě na zem do bláta a dočasně zmizí z tvého vědomí.

Když upadneš, JÁ JSEM vždy u tebe, abych tě zvednul, ačkoliv o tom v daném okamžiku nevíš. Nejprve tě postavím na nohy a potom tě povzbudím, abys opět vykročil kupředu, tím, že ti ukážu příčinu tvého pádu; a nakonec, když ses stal dostatečně pokorným, způsobím, že pochopíš, že tyto síly, které v tobě narůstaly vědomým používáním mé

vůle, mé inteligence a mé lásky, jsou ti poskytnuty pouze proto, abys je používal k mé službě a v žádném případě ne pro tvé vlastní osobní záměry.

Myslí si buňky tvého těla, svaly tvé ruky, že by mohly něco vykonat, kdyby měly vůli oddělenou od tvé vůle, inteligenci oddělenou od tvé inteligence?

Ne, neznají jinou inteligenci a jinou vůli než tvou.

Zanedlouho dosáhneš stavu, kdy pochopíš, že jsi pouze jedna z buněk mého těla; že tvá vůle není tvou vůlí, ale mou; že vědomí a inteligence, které máš, jsou zcela mé; a že neexistuje taková osoba, jakou jsi ty; ty jakožto osobnost jsi pouze fyzická forma obsahující lidský mozek, kterou jsem stvořil za tím účelem, abych se vyjádřil ve hmotě a abych vyjádřil ideu, jejíž určitou část jsem mohl nejlépe vyjádřit pouze v této zvláštní formě.

Asi bude pro tebe obtížné toto vše přijmout a můžeš velmi rozhodně namítat, že to tak nemůže být; že každá vrozená schopnost tvé povahy se bouří proti tomu, že by ses měl vzdát a podřídit neviditelné a neznámé moci, ať už je jakkoli neosobní nebo Božská.

Neboj se, je to jenom tvoje osobnost, která se takto bouří. Jestliže budeš pokračovat ve sledování a přemýšlení nad mými slovy, všechno se brzy vyjasní a JÁ zpřístupním tvému vnitřnímu chápání mnoho nádherných pravd. Tvoje duše pak bude radostně velebit a žehnat tato slova za poselství, které přinášíš.

V.

Klíč.

V tuto chvíli ještě nemusíš znát ani JÁ JSEM, ani věřit, že JÁ JSEM skutečně ty, nebo že JÁ JSEM rovněž tvůj bratr a tvá sestra, a že vy všichni jste částmi Mne samotného a současně Mnou samým.

Nemusíš ještě rozumět tomu, že tvoje duše a duše tvých bratrů a tvých sester, které jsou jedinou skutečnou a nezničitelnou částí smrtelného ty, jsou pouze různé mé součásti, kterými projevuji sám sebe v tom, co se nazývá příroda.

Zrovna tak nemusíš rozumět tomu, že ty a tvoji bratři a sestry jste součástmi nebo vlastnostmi mé Božské přirozenosti, stejně jako tvá lidská osobnost s jejím smrtelným tělem, myslí a intelektem je součástí tvé lidské přirozenosti.

Ne ty tomu ještě nemůžeš rozumět, ale já ti o tom hovořím již nyní, aby ses mohl vyznat ve znameních, která se začnou objevovat ve tvém vědomí, protože ony se zcela jistě objeví.

Aby se porozumělo těmto znamením, musí se důkladně promyslet a prostudovat vše, co nyní následuje, a nemělo by se pokračovat dále, dokud nebude alespoň do určité míry pochopen význam toho, co chci sdělit.

Když plně porozumíš podstatě toho, co zde uvádím, pak celé moje poselství se ti stane jasným a srozumitelným.

Nejprve ti dám klíč, kterým pronikneš do veškerého tajemství, které v této chvíli před tebou ukrývá skutečnost mé bytosti.

Tento klíč, až budeš jednou vědět, jak ho máš používat, ti otevře bránu k veškeré moudrosti a veškeré moci v nebi i na zemi. Ano, otevře ti bránu do království nebeského, a ty potom pouze vstoupíš dovnitř, aby ses vědomě sjednotil se Mnou.

Tento klíč je:

„MYSLET znamená TVOŘIT“ jinými slovy

„Co si MYSLÍŠ ve svém SRDCI, to existuje ve tvém životě“.

Zastav se a hluboce o tom přemýšlej, aby se to mohlo pevně zakořenit ve tvé mysli.

Myslitel je tvůrce.

Myslitel žije ve světě své vlastní **vědomé** tvorby.

Až jednou budeš vědět, **jak** máš „myslet“, budeš schopen si dle vlastní vůle vytvořit cokoliv si budeš přát – ať už novou osobnost, nové prostředí nebo nový svět.

Podívejme se, zda-li nejsi schopen uchopit některou z pravd, které jsou ukryté a ovládány tímto klíčem.

Bylo ti objasněno, proč je veškeré vědomí jedno a totéž, a proč je zcela **mým** vědomím a rovněž i tvým a stejně tak vědomím zvířete, rostliny, kamene a neviditelné buňky.

Bylo ti odhaleno, jak je toto vědomí ovládáno mou **vůli**, která způsobuje, že se neviditelné buňky spojují a vytvářejí různé organismy, které slouží k projevu a použití rozdílných **středisek inteligence**, prostřednictvím kterých si přeji se projevit.

Ale **ty** ještě nedokážeš pochopit, jak můžeš řídit a ovládat vědomí buněk svého těla, nemluvě o buňkách jiného těla, ačkoliv ty, JÁ i ony jsme zcela sjednoceni ve vědomí a inteligenci.

Pokud však budeš věnovat zvýšenou pozornost tomu, co následuje, může se stát, že už budeš schopen tomu rozumět.

Dal sis někdy námahu, abys vypátral, co je to vědomí? Proč vypadá jako stav neosobního vnímání, jako očekávání, že bude sloužit nebo bude řízeno a použito nějakou silou, která se v něm skrývá a která s ním úzce souvisí?

Proč jedině člověk vypadá jako nejvyšší typ organismu obsahující toto vědomí, které je řízeno a používáno touto **silou**, která je uvnitř tohoto vědomí?

Že tato **síla**, která je ukrytá v lidském vědomí a současně ve veškerém vědomí, není nic jiného než vůle, **moje** vůle? Protože už víš, že veškerá síla je pouze projev mé vůle.

Bylo ti už řečeno, že na počátku jsem stvořil člověka podle „**svého obrazu a podobenství**“, a že potom jsem do něj vdechnul dech života a on se stal živou duší.

Stvořením člověka podle svého obrazu a podobenství jsem stvořil organismus schopný vyjádřit **veškeré** mé vědomí a **veškerou** mou vůli a tím pádem veškerou mou **moc**, mou **inteligenci** a mou **lásku**. Takže jsem ho vytvořil **dokonalým** hned na počátku, neboť jsem ho vytvořil podle vzoru mé vlastní dokonalosti.

Když jsem vdechnul do lidského organismu svůj dech, tak se stal živým skrze **Mne**, protože v tom okamžiku se stalo, že jsem do něj vdechnul svou vůli – ne z vnějšku, ale **z nitra** – z království nebeského v nitru, kde **neustále** JÁ JSEM. Od tohoto okamžiku jsem dýchal, žil a měl své bytí **v nitru** člověka, protože jsem ho stvořil podle svého obrazu a podobenství pouze za tímto účelem.

Důkazem této skutečnosti je to, že člověk nedýchá a ani nemůže dýchat sám od sebe. V jeho těle žije a dýchá jeho plicemi něco, co je mnohem větší než jeho vědomé, fyzické já. Mohutná síla uvnitř jeho těla takto používá plíce, a současně používá srdce k tomu, aby dopravila krev obsahující život, který se do ní dostal pomocí plic, ke každé buňce těla. Stejně tak používá žaludek a jiné orgány, aby strávila a vstřebala potravu pro tvorbu krve, tkáně, vlasů a kostí. A stejně tak používá mozek, jazyk, ruce a nohy, aby mohla myslet, mluvit a dělat všechno to, co dělá člověk.

Tato síla je mou vůli BÝT a ŽÍT v člověku. Z tohoto důvodu, čímkoliv je člověk, JÁ JSEM, a cokoliv dělá člověk, nebo děláš ty, JÁ dělám, a cokoliv mluvíš nebo si myslíš, tak jsem to JÁ, kdo to mluví a myslí si prostřednictvím tvého organismu.

Také ti bylo řečeno, že když byl člověk obdařen mým dechem, byla mu předána nadvláda nad všemi říšemi země. Což znamená, že byl učiněn vládcem země, moře, vzduchu a éteru, a že všechny bytosti žijící v těchto všech říších mu vzdávaly úctu a byly podrobeny jeho vůli.

Je přirozené, že tomu tak bylo, protože JÁ, který jsem uvnitř lidského vědomí a současně uvnitř veškerého vědomí, vždy projevují

svou vůli, a JÁ, pán a vládce lidského organismu, JSEM rovněž pán a vládce všech organismů, ve kterých přebývá vědomí. Protože však veškeré vědomí je mé vědomí a přebývá všude, kde je život, a protože neexistuje podstata, ve které by nebyl život, proto musí být mé vědomí ve všem – v zemi, vodě, vzduchu a ohni, a z tohoto důvodu musí naplňovat veškerý prostor. Ve skutečnosti je prostorem, přesněji řečeno tím, co člověk prostorem nazývá.

To znamená, že moje vůle, která je silou ukrývající se ve veškerém vědomí, se musí rozprostírat všude. Tím pádem lidská vůle, která je pouze ohniskem mé vůle, se musí rovněž rozprostírat všude, a proto vědomí všech organismů, včetně jeho vlastního, je podřízeno vedení a nadvládě člověka.

Je pouze nutné, aby člověk **vědomě pochopil** tuto skutečnost, že JÁ, **neosobní JÁ v jeho nitru, neustále** řídím, ovládám a používám vědomí **všech** organismů v každém okamžiku a každého dne jeho života.

Vykonávám to pomocí a prostřednictvím jeho **myšlení**.

Vykonávám to pomocí a prostřednictvím lidského organismu. Člověk se domnívá, že myslí **on**; ale jsem to **JÁ**, jeho pravé JÁ, kdo myslí prostřednictvím jeho organismu. Prostřednictvím tohoto **myšlení a jeho mluveného slova** vykonávám vše, co dělá člověk, a vytvářím člověka a jeho svět takovými, jakými jsou.

Nezáleží na tom, jestliže člověk a jeho svět **nejsou** tím, za co je **člověk** považuje.

Jsou přesně takovými, jaké jsem je vytvořil, aby sloužily **mému** záměru.

Slyším tě, jak říkáš: Ale pokud JÁ provádím veškeré myšlení, tak člověk nemyslí a ani nemůže myslet.

Ano, to vypadá jako tajemství, ale toto tajemství ti bude odhaleno, pokud budeš pozorně sledovat to, co následuje:

Protože tě – člověka - naučím, **JAK máš myslet**.

VI.

Myšlení a tvoření.

Řekl jsem, že člověk nemyslí, že jsem to JÁ v jeho nitru, který uskutečňuje jeho myšlení. Rovněž jsem řekl, že se člověk pouze **domnívá**, že myslí.

A protože si to na první pohled vzájemně odporuje, je nutné, abych ti ukázal, že člověk zpravidla nemyslí, stejně tak, jako nedělá nic, o čem se **domnívá**, že to dělá on.

Jelikož **vše**, co dělá on, dělám JÁ, který JSEM v jeho nitru. Ale nemohu to dělat jinak, než prostřednictvím jeho organismu, prostřednictvím jeho osobnosti, jeho těla, myslí a duše.

Ukážu ti, proč tomu tak je.

Nejdříve se snaž pochopit, že jsem tě stvořil podle svého obrazu a podobenství a že se nacházím **ve tvém nitru**. I kdybys o tom ještě nevěděl a stále ještě věřil, že JÁ, Bůh, JSEM někde mimo tebe a že jsme odděleni, snaž se v této chvíli si **představit**, že JÁ JSEM uvnitř tebe.

Dále si uvědom, že to, co děláš, když myslíš, že to není ve skutečnosti **opravdové** myšlení, protože si při tom **neuvědomuješ** Mne, iniciátora a vládce každé ideje a myšlenky, která vstupuje do tvé mysli.

Dále si uvědom, protože JÁ JSEM **uvnitř tebe** a ty jsi můj obraz a podobenství, takže tím pádem vlastníš všechny moje schopnosti, že máš **schopnost** myslet. Avšak přestože sis nebyl vědom, že myslet znamená tvořit a že myšlení je jedna z mých Božských schopností, kterou používáš, přesto jsi ve skutečnosti celý svůj život myslel. Ale to vše bylo **ne-myšlení**, nebo co bys měl spíše nazvat **nesprávné** myšlení.

A toto nesprávné myšlení, či-li tato neznalost toho, že je to moje schopnost, kterou nesprávně používáš, tě čím dál více ve vědomí oddělovalo ode Mne; avšak po celou dobu přesto uskutečňovalo můj záměr, který ti později bude odhalen.

Důkazem toho je, že si **myslíš**, že jsi ode Mne oddělen, že žiješ ve hmotném světě, že tvé fyzické tělo vytváří a je příčinou rozkoše a bolesti, a že ve světě se projevuje zlý činitel, který se nazývá Satan, a který se staví na odpor proti mé vůli.

Ano, myslíš si, že všechny tyto skutečnosti jsou právě takové.

A jsou – avšak pouze pro tebe. Protože všechny skutečnosti **jsou** pro lidské smrtelné vědomí **tím**, co si o nich **myslí** a v co **věří**, že jsou.

Právě tímto způsobem jsem dosáhl toho, že před člověkem **vypadají** přesně takovými, podle toho, co si o nich **myslí**, že jsou. To současně odpovídá mému záměru a naplňuje zákon tvoření.

Podívejme se, zda-li to není pravda.

Jestliže se o nějaké věci nebo skutečnosti **domníváš**, že tato skutečnost je tím, jak se ti jeví, nestává se tato skutečnost – pro tebe – tím doopravdy?

Není pravdou, že určitá skutečnost se ti zcela reálně jeví jako nějaký takzvaný hřích nebo zlo, nějaký zármutek, starost nebo trápení, jedině proto, že tvoje myšlení a tvoje domněnky o ni ji takovou vytvořily? Jiní lidé by mohli tuto skutečnost vnímat naprosto odlišně a mohli by považovat tvůj pohled na ni za pošetilý. Není to tak?

Pokud to je pravda, pak tvé tělo, tvá osobnost, tvůj charakter, tvé prostředí, tvůj svět **jsou** přesně **takovými**, jak se ti **jeví** ve **tvé mysli**, protože svým myšlením jsi je přivedl do jejich současného stavu.

Z toho vyplývá, že pokud se ti nelíbí, **můžeš je stejným procesem změnit**; můžeš si je vytvořit takové, jaké si je přeješ mít, tím, že budeš o nich **přemýšlet** tak, aby se staly takovými, jaké je chceš mít. Je to tak?

Teď se asi ptáš: „Ale jak má člověk **opravdově** myslet, **vědomě** myslet, aby dosáhl této změny?“

Nejprve musíš pochopit, že **JÁ, tvé pravé JÁ**, jsem záměrně obrátil tvou pozornost na tyto skutečnosti, které se ti nyní nelíbí a které tě nutí k tomu, aby sis o nich **myslel**, že jsou tím, čím se ti **zdají** být. **JÁ**, pouze **JÁ sám**, takto zdokonaluji tvou lidskou mysl, abych ti mohl, když se v nitru na Mne obrátíš s pevnou vírou a důvěrou, dát poznat a projevit ve vnějším světě **pravou** podstatu těchto skutečností, které se ti nyní **zdají** být nevyhovujícími.

Protože **JÁ** ti přináším všechno, co svým vnějším zdáním může přitáhnout nebo nalákat tvou lidskou mysl k tomu, aby pokračovala dál ve svém pozemském hledání, a to za tím účelem, abych tě poučil o iluzornosti všech vnějších podob hmotných věcí vůči lidské mysli a o nepravdivosti všech lidských poznatků, takže nakonec se **v nitru** obrátíš ke Mně a k mé moudrosti, jako ke svému nejlepšímu učiteli a rádci.

Když se takto v nitru ke Mně obrátíš, otevřu ti oči a ukážu ti, že jediný způsob, jak můžeš dosáhnout této změny v myšlení, je ten, že ze všeho nejdříve změníš svůj **postoj** ke všem těmto skutečnostem, o kterých si nyní myslíš, že nejsou takové, jaké by měli být.

To znamená, pokud tě neuspokojují nebo jsou ti nepříjemné a dotýkají se tě do té míry, že ti způsobují tělesnou bolest nebo neklid v mysli – tak si **přestaň myslet**, že na tebe můžou takto působit nebo tě zneklidňovat.

Protože kdo je pánem? Tvé tělo, tvá mysl, nebo **ty, JÁ JSEM** v nitru?

Tak proč neukážeš, že ty jsi pánem, tím, že si budeš myslet **pravdivé** myšlenky, které si **JÁ JSEM** ve tvém nitru přeji, abys myslel.

To, že mají na tebe takový vliv, je pouze díky tvému **myšlení** těchto nesprávných myšlenek, díky tomu, že dovolíš těmto neharmonickým myšlenkám vstoupit do své mysli, a díky tomu, že takovýmto myšlením **dáváš těmto skutečnostem moc**, aby na tebe takto působily nebo tě zneklidňovaly. Když přestaneš svým myšlením **do nich vkládat** tuto moc a **obrátiš se v nitru ke Mně a dovolíš Mi řídit své myšlení**, pak okamžitě zmizí z tvého vědomí a rozpustí se v nicotu, ze které jsi je vytvořil svým myšlením.

Teprve tehdy, až budeš ochotný to udělat, budeš připraven, abys obdržel pravdu, a pomocí správného vědomého myšlení, které bude

Mnou řízeno, abys vytvářel pravdivé a trvalé skutečnosti, které si JÁ v nitru budu přát, aby byly tebou vytvořeny.

Tedy, až budeš schopen rozeznat pravdu od klamu, skutečnost od zdání, stane se tvé vědomé myšlení tak mocné, že ti vytvoří všechny věci, které si budeš přát, stejně tak, jako bylo v minulosti mocné tvé **nevědomé myšlení** při vytváření skutečností, které sis tenkrát přál, ale které ti jsou nyní nepříjemné.

To, že tvůj svět a tvůj život jsou nyní takovými, jaké sis je někdy v minulosti přál mít, bylo způsobeno tvým nevědomým myšlením, přesněji řečeno myšlením, které si neuvědomovalo, že tvoje žádosti zcela ovládaly tvou tvůrčí moc.

Přemýšlel jsi někdy a rozebíral proces, kterým pracuje tvoje mysl, když se objeví nová idea obsahující různé možnosti?

Všimnul sis vztahu, který je mezi touhou a touto idejí, a jakým způsobem je **prostřednictvím myšlení** tato idea nakonec doopravdy uskutečněna?

Uvažujme o tomto vztahu a procesu.

Jako první je vždy idea, i když v tento moment se nebudeme zamýšlet nad důvodem nebo příčinou jejího vzniku.. Nezáleží na tom, odkud přichází, jestli z nitra nebo zvenčí; protože jsem to vždy JÁ, kdo ji vyvolává nebo ji přinutí v určitém okamžiku působit na tvé vědomí.

Potom, pokud se ztišíš a zaměříš svou pozornost na tuto ideu až do té míry, že se zklidní všechny činnosti tvé mysli a dojde k odstranění všech jiných idejí a myšlenek z tvého vědomí, takže může být tato idea zcela v dominantním postavení, tak osvětlím tvou mysl a způsobím, že se před tvým mentálním zrakem odhalí různé součásti a možnosti, které jsou obsaženy uvnitř této ideji.

Avšak až k tomuto bodu toto probíhá bez zasahování z tvé strany, s výjimkou toho, že jsi zaměřil a soustředil svou pozornost na ideu.

Jakmile však umožním tvé lidské mysli spatřit její možnosti a upoutám tvoji pozornost, potom se tvoje lidská osobnost ujímá své úlohy; protože stejně jako jsem stvořil a vnuknul ideu do tvé mysli, stejně tak jsem způsobil, aby tato idea přinesla ve tvé mysli plody a aby dala vzniknout **touze** – touze po vnějším projevu všech možností ideje. Z tohoto důvodu **je touha smrtelným uskutečňovatelem mé vůle a poskytovatelem motivační síly**; stejně tak, jako **je lidská osobnost smrtelným nástrojem, který slouží pro shromáždění a soustředění této síly**.

Ano, všechny ideje a všechny touhy přicházejí tímto způsobem ode Mne. Jsou to mé ideje a mé touhy, které vyvolávám ve tvé mysli a ve tvém srdci, aby tvým prostřednictvím vstoupily do vnějšího projevu.

Žádná z idejí, které máš, není tvá vlastní, a není možné, abys měl touhu, která by přišla od někoho jiného než ode Mne, protože JÁ JSEM

vším, co JE. Proto jsou **všechny** touhy **dobré**, a když jsou takto chápány, dochází spolehlivě k jejich rychlému a úplnému naplnění.

Můžeš si nesprávně vykládat mé touhy, mé popudy z nitra a snažit se je využít pro své vlastní sobecké cíle, a přestože dovolím, aby k tomu docházelo, i tak stále naplňují svůj záměr. Protože jedině tím, že ti dovolím nesprávně používat svých darů, a pomocí utrpení, které toto nesprávné používání přináší, tě mohu přetvořit na čistý a nesobecký nástroj, který potřebuji pro dokonalé vyjádření svých idejí.

Takže jako první máme ideu v mysli, a potom touhu přivést ideu do vnějšího projevu.

Tolik ke vztahu. Nyní k procesu uskutečnění.

Podle přesnosti, s jakou je obraz idejí udržován v mysli, a podle rozsahu, v jakém idea **ovládá** osobnost, podle toho její tvořivá síla poháněná touhou postupuje dále ve své činnosti. Dělá to tím způsobem, že nutí smrtelnou mysl, aby **přemýšlela** nebo aby začala vytvářet představy (vnitřní obrazy), řečeno jinými slovy, budovat myšlenkové tvary, které můžu vyplnit, stejně jako vzduchoprázdno, neosobní, nejzákladnější, životodárnou substancí ideje. Když je vysloveno slovo, buď tiše nebo slyšitelně, vědomě nebo nevědomě, začne se tato substance okamžitě zhmotňovat pomocí toho, že nejdříve usměřňuje a ovládá vědomí a všechny činnosti, jak myslí tak i těla, a všechny mysle a všechna těla, která jsou ve spojení nebo ve vztahu k ideji – protože nezapomeň, že veškeré vědomí, všechny mysle a všechna těla jsou mé, a že nejsou odděleny, ale jsou v jednotě a zcela neosobní – a potom přitahuje, usměřňuje, utváří a formuje okolnosti, věci a události tak, že dříve či později idea skutečně vstupuje do konkrétního, hmotného projevu.

A tak tedy každá věc, každá okolnost, každá událost, která se někdy uskutečnila, byla nejprve ideou v mysli. A je to prostřednictvím toužení, **myšlení** a vyslovování slova, že tyto ideje vstupují do viditelného projevu.

Přemýšlej o tom a ověř si to na sobě.

Pokud chceš, můžeš to udělat tak, že se zaměříš na kteroukoli ideu, která k tobě přichází, a budeš ji sledovat během celého zmíněného procesu až k jejímu uskutečnění; nebo se vrať do minulosti kteréhokoli činu, který jsi vykonal, kteréhokoli obrazu, který jsi namaloval, kteréhokoli stroje, který jsi vynalezl, nebo kterékoli věci nebo okolnosti nyní existující až k ideji, ze které pochází.

Toto je postup a proces veškerého pravého myšlení a tím pádem i veškerého tvoření.

Poslouchej! Díky této moci myšlení ovládáš a vždy jsi ovládal všechny říše země. Ovšem jedině tehdy, pokud o tom víš. Od tohoto okamžiku ti stačí pouze myslet a VYSLOVIT SLOVO - k tomu, abys

uplatnil svou moc a abych JÁ, Bůh, tvé vševědoucí, všudypřítomné, všemohoucí Jáství zajistil výsledky - a čekající vědomí neviditelných buněk veškeré hmoty, když se na něho zaměří tvoje vůle a pozornost – nezapomeň, že toto vědomí, které je v očekávání, je mým vědomím – se začne okamžitě řídit a působit přesně podle obrazu nebo plánů, které jsi připravil svým **myšlením**.

Protože všechny věci byly stvořeny slovem, a nic z toho, co bylo stvořeno, nebylo vytvořeno beze slova.

Až to jednou pochopíš a budeš vědět, že vědomí JÁ JSEM v tvém nitru je **jednotné** s vědomím veškeré živé i neživé hmoty, a že jeho vůle je tvou vůlí, která je mou vůlí, a že všechny tvé touhy jsou mými touhami, potom Mne začneš poznávat a cítit v nitru, a doceníš moc a nádheru mé ideje, která se věčně skrze tebe neosobně vyjadřuje.

Avšak nejdříve je zcela nezbytné, aby ses naučil, **JAK myslet**, jak rozpoznat **své** myšlenky, ty které jsou řízeny Mnou, od myšlenek ostatních lidí; jak zpětně sledovat myšlenky až k jejich zdroji a jak vypudit nežádoucí myšlenky z tvého vědomí; a nakonec, jak ovládat a **používat** své touhy, aby neustále sloužily tobě a ne, aby tys byl jejich otrokem.

Ve svém nitru máš veškeré možnosti. Protože JÁ JSEM v něm. Má idea se musí vyjádřit, a musí se vyjádřit skrze tebe. Vyjádří se dokonale – pokud jí to ale dovolíš; jediné za předpokladu, že ztišíš svou lidskou mysl, že odložíš své osobní ideje, domněnky a názory, a že ji necháš se projevit navenek. Jediné co musíš udělat, je obrátit se v nitru ke Mně a **dovolit Mi řídit tvé myšlení** a tvé touhy, dovolit Mi vyjádřit vše, co si budu přát, osobně přijímat a konat to, co si přeji, abys vykonal. Potom se tvá přání uskuteční, tvůj život se stane jednou velkou harmonií, tvůj svět nebem a tvé já se sjednotí s mým JÁ.

Až začneš tomuto rozumět a postřehneš částečně jeho vnitřní význam, potom budeš připraven pochopit skutečný smysl toho, co následuje.

VII.

Slovo.

Nyní vezmeme klíč a ukážeme ti, jak proces, který byl právě popsán, je procesem, pomocí kterého vznikl svět a jak Země a vše, co z ní pochází a na ní se nalézá, včetně tebe, tvých bratrů a sester, jsou pouze vnějšími projevy ideje, mé Ideje, která je **nyní promyšlena** do různých projevů života.

JÁ, stvořitel, JSEM pravý MYSLITEL, **jediný existující MYSLITEL**.
To si uvědom ze všeho nejdříve.

Jak už bylo řečeno, člověk nemyslí. Jsem to JÁ, kdo myslí prostřednictvím jeho organismu. Člověk se domnívá, že myslí, ale dokud nedosáhne uvědomění si Mne ve svém nitru, tak pouze přijímá myšlenky, které přitahují k jeho mysli nebo je v ní vyvolávám. Avšak plete se v jejich skutečném významu a smyslu, vykládá si je **osobním** způsobem a poháněn sobeckými touhami si sám vytváří veškeré své potíže a přivádí sám sebe do všech svých nesnází.

Tyto na první pohled omyly, nesprávné výklady a rušivé zásahy ze strany člověka jsou ve skutečnosti pouze překážkami na jeho cestě, které musí překonávat za tím účelem, aby tímto překonáváním mohl nakonec vyvinout tělo a mysl dostatečně silné, čisté a schopné k tomu, aby mohl dokonale a vědomě vyjádřit tuto mou Ideu, která věčně působí v jeho duši.

Člověk je tudíž pouze organismem, který takto připravuji, abych skrze něj projevil dokonalost mé Ideje. Poskytuje osobnost s jejím tělem, myslí a intelektem, skrze kterou můžu dokonale vyjádřit tuto Ideu, a fyzický mozek, kterým ji mohu promýšlet a vyslovovat do vnějšího projevu.

Vkládám do lidského mozku ideu – ať je jakákoli. Tato idea by rostla, vyvíjela se a rychle dozrála v dokonalé vnější naplnění nebo projev, pouze pokud by ji to člověk dovolil; pokud by Mi zcela odevzdal svou mysl, všechny své myšlenky, své srdce a všechny své touhy, a dovolil Mi, abych se mohl projevit navenek jako dokonalé naplnění této ideje.

Vložím nyní do tvé mozkové mysli ideu. Může růst, vyvíjet se dozrát v bohatou úrodu moudrosti, která tě očekává, pokud Mi dovolíš, abych řídil její růst a její vyjádření skrze tebe.

V jednom z mých jiných zjevení, které se jmenuje Bible, ti bylo hodně vyprávěno o „slovu“, avšak málo kdo, dokonce i mezi těmi, kteří nejvíce studovali Bibli, pochopil jeho význam.

Bylo ti řečeno toto:

„Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha, a Slovo bylo Bůh. Totéž bylo na počátku u Boha. Všechny věci byly jim stvořeny – Slovem – a bez něho – Slova – nebylo nic stvořeno, co bylo stvořeno.“

Zde se dozvíš, **jak** bylo mé slovo na počátku, jak bylo u Mne, a jak bylo Mnou, Mnou samotným; jak všechny věci byly Mnou a mým **slovem** stvořeny, a že beze Mne a mého slova nebylo nic stvořeno, co nyní existuje.

Nuže, slovo, podle lidského chápání, je symbolem ideje, čili zastupuje, ztělesňuje a znázorňuje ideu.

Ty jsi slovo, symbol ideje, pokud jsi schopen to pochopit. Stejně tak, jako jím je diamant, kůň nebo fialka.

Jestliže jsi schopen rozpoznat ideu v pozadí symbolu, pak znáš duši neboli skutečnost projevu, který **má podobu** člověka, diamantu, koně, fialky.

Z toho vyplývá, že **slovem**, které je obsaženo v předchozím citátu, je míněna idea, skrytá a neprojevená idea, která ale čeká na to, aby byla vyjádřena, čili myšlena a vyslovena v určité **podobě**.

Takže **slovo**, které bylo na počátku, a které bylo u Boha, nebylo pouze ideou, ale bylo **mou ideou** toho, jak se **JÁ sám PROJEVUJI** v novém stavu neboli okolnostech, které nazýváš pozemským životem.

Touto ideou jsem byl JÁ, JÁ sám, protože byla částí Mne samotného, a která zatím byla skrytá a neprojevená v mém nitru. Tato idea byla podstatou a základem mého BYTÍ, které samotné je ideou, **jedinou prapůvodní** ideou.

Všechny skutečnosti byly vytvořeny Mnou, tím, že jsem vyvolal působení této mé Ideje, když jsem ji začal promýšlet a vyslovovat ve výrazech. A nic nebylo a ani nikdy nemůže být projeveno v pozemském životě, co by nemělo mou Ideu jako počáteční a základní příčinu a zdroj svého bytí.

Nyní je tato má Idea v **procesu** rozvoje, to znamená, že je promýšlena do vnějších projevů – někdo to nazývá evolucí – tak, jako je tomu u květiny, když se nejdříve na stonku vytvoří pupen a nakonec se rozvine v květ, čímž se podřizuje síle, která ji nutí k tomu, aby projevila mou Ideu, která se ukrývá uvnitř její duše.

Přesně tak zdokonaluji a rozvíjím všechny své vyjadřovací prostředky, které se nakonec navzájem sjednotí a v úplnosti vyobrazí navenek ze svých duší mou Ideu ve veškeré nádheře její dokonalosti.

V současné době je povaha těchto prostředků taková, že aby mohly vyjádřit mou Ideu, mají zapotřebí mnoho jazyků různých druhů, od toho nejjednoduššího až po ten nejsložitější, který se skládá téměř z nekonečného počtu slov.

Ale až úplně **promyslím** svou Ideu navenek, to znamená, že až zdokonalím své mnohé výrazové prostředky, potom bude moje Idea vyzařovat z každého slova. Každé slovo potom bude ve skutečnosti dokonalou částí nebo určitým rysem mé Ideje, přičemž všechna budou zvolena a uzpůsobena tak, aby opravdu mohla být jako slovo **jediné**, které bude vyzařovat nádherný smysl mého záměru.

Pak se všechny jazyky smísí a splynou v jeden jazyk a všechna slova v jediné slovo, protože **všechny** prostředky se stanou jedním

tělem, které se **tím stane dokonalým** prostředkem pro úplné vyjádření mé Ideje **jediným slovem** – MNOU SAMOTNÝM.

Potom, když budu mít možnost být vyjádřen těmito dokonalými slovy, budu JÁ zářit skrze své výrazové prostředky – skrze osobnosti, skrze jejich těla, skrze mysl a intelekt; a **slovo se stane tělem**, jinak řečeno **BUDE tělem**.

To znamená, že **prostřednictvím** zušlechťující síly mé Ideje v nitru se všechna slova projeví skrze tělo, čímž ho promění, produchovní a učiní tak průzračné a čisté, že osobnost již nebude vlastnit nic z pozemské přirozenosti, co předtím obsahovala a co ji tím pádem **překáželo** v neosobním projevu. Tímto bude mému JÁ umožněno, aby vyzařovalo dokonale navenek a mohlo se plně projevit, a takto ještě jednou sloučit všechna slova a všechna těla do jediného slova, **SLOVA, které bylo na počátku**, a které potom bude zářit skrze všechna stvořená těla jako SLUNCE SLÁVY – BOŽSKÝ KRISTUS!

Toto je **záměr** a **účel** mé tvorby a všech projevených skutečností.

Stručný popis **procesu** mé tvorby, to znamená mého promýšlení **mé Ideje** toho, jak se **JÁ sám pozemsky projevuji**, bude podán v tom, co následuje.

VIII.

Má idea.

Bylo ti řečeno, že Země a všechny věci, které k ní patří, jsou pouze zevními projevy mé Ideje. Tato moje Idea je nyní v **procesu**, při kterém je promýšlena k dokonalému vyjádření.

Bylo ti objasněno, že tato moje Idea je zodpovědná za všechny stvořené věci, a že je jak příčinou tak i důvodem veškerých projevů, včetně tebe i tvých bratrů a sester, že všechno vstoupilo do existence mým myšlením, který jsem jediný skutečný myslitel a tvůrce.

Nyní budeme sledovat průběh této Ideje **od jejího počátku** přes různá stádia jejího pozemského vyjádření a současně proces mého promýšlení této Ideje do jejího současného stavu projevu.

Na počátku, za svítání nového vesmírného dne, kdy se právě probudilo vědomí Slova a kdy ještě převládalo ticho vesmírné noci, jsem JÁ MYSLITEL pojal svou Ideu.

Tuto svou Ideu toho, jak se JÁ SÁM projevuji v **nových** podmínkách, které se jmenují pozemský život, jsem viděl zcela vyobrazenou v zrcadle své vševědoucí mysle. V tomto zrcadle jsem viděl

skutečnou Zemi nádherně vyzařovat ve vesmíru – dokonalou kouli, kde **všechny** neomezené součástí, vlastnosti a síly mé Božské povahy se mohly dokonale projevit prostřednictvím andělů světla, živoucích poslů mé vůle, mého slova v těle stejně tak, jako je tomu v nebeském světě ve věčnosti.

Viděl jsem sám sebe, jak se projevuji navenek jako příroda, a můj život jako oživující a vývoj způsobující podstatu v pozadí všech projevů. Viděl jsem lásku - Božskou tvůrčí energii jako životodárnou a povzbuzující sílu v pozadí veškerého života, a moji touhu po dokonalém projevení této lásky jako potenciál i pravou příčinu a důvod zrození mé Ideje.

Toto vše jsem viděl se zrcadlit v mé vševidoucí a vševědoucí mysli, která mohla vidět a zobrazovat pouze duši věcí, tedy jejich skutečnost. To znamená, že to, co jsem viděl zobrazené ve své mysli, byla **skutečná** Země, přesněji řečeno její **počátek**, její **zrození** do vesmírného života.

Z toho tedy vyplývá, že moje vědomí je vnitřní podstatou veškerého prostoru a veškerého života. Je skutečnou podstatou mé všechápající a všeobsahující mysli, jejíž oduševňující a oživující centrum je všude a jejíž hranice nebo okraj neexistují. Žiji, pohybuji se a mám své bytí **pouze uvnitř své mysli**. Ona jak obsahuje, tak i naplňuje všechny skutečnosti a každý její záchvěv a projev je pouze vyjádřením některé součástí mého **bytí**.

Bytí znamená být z něčeho vytlačován nebo tlačit ven. Nemůžeš si představit bytí bez projevu. Z tohoto důvodu JÁ, který JSEM vším, co existuje, se neustále a nepřetržitě projevuji.

Co projevuji?

Co jiného bych mohl projevit, když JSEM vším, co existuje, než sám sebe?

Stále ještě nedokážeš poznat a pochopit, kdy v tobě vyvolávám ideu.

Takže, pokud JSEM vším, co existuje, tak idea, **kteřá je přímo ze mne**, musí být části přesněji řečeno součástí mne samotného v **bytí** neboli v projevu.

Každá idea, jakmile se zrodí v říši **mé mysli**, jak už ti bylo objasněno, se okamžitě stává skutečností, protože ve věčnosti mého bytí čas neexistuje. U tebe ale idea nejprve vytvoří touhu - touhu projevit tuto ideu. Touha potom nutí k přemýšlení; přemýšlení vede k činu a čin přináší výsledky, to znamená ideu skutečně navenek projevenou.

JÁ nemám ve skutečnosti žádnou touhu, protože **JÁ JSEM všemi věcmi**, a všechny věci jsou ze Mne. JÁ potřebuji pouze **myslet** a vyslovit slovo, aby došlo k výsledkům.

Avšak přesto, tato touha, kterou cítíš, je ode Mne, protože je zrozena z mé ideje, kterou jsem vložil do tvé mysli jenom proto, aby se

prostřednictvím tebe mohla projevít navenek. Ve skutečnosti, ať toužíš po čemkoli, tak jsem to JÁ, který klepu na dveře tvé mysli, a který ti přišel oznámit svůj úmysl projevít sebe sama v tobě nebo skrze tebe v určité podobě, která je naznačena touto touhou.

To, co se nazývá v lidských osobnostech touhou, je pouze nezbytné působení mé vůle, která usiluje o vyjádření mé ideje do vnějšího projevu, to znamená přivést ji do existence.

To, co by ti mohlo u Mne připadat jako touhou po projevu, je pouze **nevyhnutelnost** mé Ideje, která pochází ze Mne samotného, **existovat**, jinými slovy, aby se projevila.

Z tohoto důvodu každá **opravdová** touha, každá touha **tvého srdce**, přichází ode Mne a musí být nevyhnutelně někdy a v nějaké podobě naplněna.

Protože JÁ však nemám žádné touhy, jelikož JSEM všemi věcmi, jakmile se zrodila tato Idea toho, jak se JÁ sám projevuji v těchto nových podmínkách, musel jsem pouze **myslet**, to znamená soustředit neboli zaměřit svou pozornost na svou Ideu a chtít, aby vstoupila do projevu, nebo, jak je řečeno v jiném mém zjevení, vyslovit tvůrčí Slovo; a okamžitě vesmírné síly mého bytí, které se soustředěním mé vůle rozkmitaly, začaly přitahovat potřebné prvky z věčných a nevyčerpatelných zásob mé mysli, a společně s mou Ideou, která byla v jádru, spojovaly, formovaly a tvarovaly tyto prvky okolo mé Ideje do toho, co se nazývá myšlenkovou formou planety, kterou naplnily mou životní podstatou – mým vědomím – a kterou obdařily všemi možnostmi mého bytí.

Tento proces myšlení vytvořil pouze oživenou **myšlenkovou formu** planety a její projev byl dosud v mlhovitém stavu v myšlenkové oblasti.

Avšak oživující síla Ideje v nitru společně s mou, na ni zaměřenou vůlí přešly od myšlenkové formy k přetváření, přeměňování a postupně k zpevňování různých prvků životní podstaty do hmotné formy, až nakonec byla má Idea spatřitelná navenek v hmotném projevu ve světě viditelných forem jako planeta Země – prostředek připravený k projevení života a nyní schopný Mne jak obsahovat, tak Mne i vyjádřit.

To bylo hmotné tělo, které jsem připravil svým myšlením, a ve kterém již přebývaly všechny možné vlastnosti mého bytí vlivem oduševňující síly mé Ideje v nitru.

Následujícím obdobím byl vývoj a příprava nástrojů neboli prostředků, skrze které jsem mohl projevít rozmanité součásti, možnosti a síly mé Ideje.

Viditelným důkazem tohoto procesu bylo to, co je známo jako nerostná, rostlinná a živočišná říše, které tak, jak vstupovaly jedna za druhou do projevu, postupně zjevovaly vyšší a složitější stavy vědomí,

kteřé Mi umožňovaly čím dál zřetelněji projevit nekonečné množství součástí a nekonečnou rozmanitost mé povahy.

Bylo to právě v této fázi, kdy jsem pohlédl na svou tvorbu, jak je uvedeno v mém jiném zjevení, a viděl jsem, že byla dobrá.

Ale dosud scházel poslední a vrcholný vyjadřovací prostředek.

Až do této doby žádný z již existujících prostředků a nástrojů, přestože každý z nich dokonale vyjadřoval některou součást mé povahy, si Mne neuvědomoval, a byly pouze takovými vyjadřovacími prostředky, jakým je vodič k přenášení tepla, světla a energie.

Podmínky však dozrály ke stvoření prostředků, skrze které mohly **mé Božské vlastnosti** dosáhnout **vědomého** vyjádření. Vědomého takovým způsobem, že si tyto prostředky mohly uvědomovat ne jenom svůj vztah ke Mně, ale i svou schopnost a sílu k vyjádření mé Ideje.

Právě v této době došlo k tomu, že ty i tvoji bratři a sestry jste se zrodili do existence jako lidské projevy, když jste vstoupili do projevu podobně jako všechny jiné prostředky v reakci na mou soustředěnou myšlenku, ve které jsem viděl veškerou nekonečnou rozmanitost svých vlastností ve skutečném projevu ve formách s vlastní identitou, přičemž každá projevovala ve zvýšené míře některou zvláštní součást mého bytí, a každá z nich si Mne uvědomovala – svého stvořitele a původce.

Viděl jsem **tě** v dokonalém projevu, tak jako tě vidím i nyní – **skutečného tebe, vlastnost** Mne samotného – dokonalého.

Protože ve skutečnosti **jsi** anděl světla, jeden z mých myšlenkových paprsků, vlastnost mého bytí, vtělený do pozemských podmínek pouze za jediným účelem (který vlastně není žádným účelem, ale nevyhnutelnost mého bytí) – být závěrečným a dokonalým projevem mé Ideje.

Ve věčnosti neexistuje čas, ani prostor, ani individualita, a je to způsobeno pouze vlivem jevu, kdy se myšlenka z dělohy mysli rodí do světa hmoty, že se objevuje iluze času, prostoru a individuality; myšlenka neboli výtvar nabývá vědomí oddělenosti od svého myslitele čili stvořitele.

Takže teprve až potom se zrodil první sklon k tomu, abys **myslel** sebe sama za odděleného ode Mne. Úplné vědomí oddělenosti však ještě nevzniklo. K tomu došlo až mnohem později.

Na počátku, když jsi takto poprvé vstoupil do pozemského projevu tím, že jsi uposlechl podnět, který jsem vyvolal svou soustředěnou myšlenkou, ty, jedna z mých vlastností, obklopil ses, neboli oděl jsi sám sebe **mou Ideou** toho, jak se **JÁ sám** projevují jako určitá vlastnost, kterou jsi představoval ty.

Ty sám jsi byl oživující silou této Ideje.

Jinými slovy, má Idea toho, jak **JÁ sám** projevují tuto určitou vlastnost se tehdy stala **duší** tvého individuálního projevu. Ale

nezapomeň, že ty nejsi tato Idea neboli duše, protože ty jsi doopravdy částí Mne, jsi Mnou samotným projevujícím se prostřednictvím této určité vlastnosti.

Když jsi sám sebe oděl mou Ideu, začala potom okamžitě tato Idea na základě nevyhnutelnosti svého bytí přitahovat k sobě potřebnou **myšlenkovou podstatu**, která byla nutná k **projevu** této určité vlastnosti, a rovněž ji budovat a tvarovat do mého obrazu a podobenství. Tento projev se takto stal **svatým chrámem** naplněným mou živoucí přítomností, protože byl obydlen tebou, jednou z mých Božských vlastností.

Tento chrám sloužící k mému obrazu a podobenství, který je vytvořen z mé myšlenkové podstaty, a který obklopuje a odívá mou Ideu, je proto tvé **pravé** tělo. Z tohoto důvodu je nezničitelné, nesmrtelné, **dokonalé**. Je to má dokončená, Mnou si představovaná (zobrazená v) myšlenka, která obsahuje mou živoucí podstatu, a která čeká na dobu, kdy bude moci vstoupit do vnějšího projevu a vzít na sebe hmotné tělo.

Takže v tomto okamžiku máme:

Za prvé, **JÁ JSEM**, který se projevuje **tebou**, jednou z mých Božských vlastností.

Za druhé, **má Idea** toho, jak ty - jedná z mých vlastností – se projevuješ v pozemských podmínkách, neboli **tvá duše**.

Za třetí, Mnou si představovaná myšlenka tebe, která tvoří chrám tvé duše – neboli tvé duševní tělo, ve kterém sídlíš.

Tyto tři skutečnosti společně dohromady představují tvou Božskou neboli neosobní část, nesmrtelnou **trojjedinost** - tebe, mou skrytou, avšak již plně vytvořenou myšlenku, vytvarovanou do mého obrazu a podobenství, která zatím nepodléhala touhám, a proto ještě nebyla ve spojení s tvou lidskou osobností, která ještě dosud nebyla zrozena.

IX.

Edenská zahrada.

Pokud se stalo, že jsi nedosáhl jasného pochopení toho, co bylo právě teď uvedeno, neodkládej to jako něco, čemu nelze porozumět,

protože v každém řádku se skrývá význam, který ti mnohonásobně odplatí tvé úsilí, které je nutné k jeho objasnění.

Toto poselství slouží k tomu, aby tě podnítilo k uskutečnění toho, čím jsi - k uskutečnění tvého **pravého** JÁ. Jeho účelem je, aby sis znovu uvědomil Mne, své Božské JÁ, a to takovým způsobem, že se již nikdy nenecháš oklamat oním druhým já, o kterém ses domníval, že jsi to ty, a které tě tak dlouho vábilo k sobě tím, že tě živilo svými neuspokojujícími rozkošemi smyslů, svým myšlenkovým rozptýlením a emočními prožitky.

Před tím, než k tomu může dojít, je nutné, abys důkladně poznal toto domnělé druhé já; toto já, které jsi vytvořil tím, že sis o něm **myslel**, že je skutečné a oddělené ode Mne, a potom ho udržoval při životě tím, že jsi mu poskytoval sílu k tomu, aby tě takto lákalo a klamalo. Ano, toto samo sebou vytvořené já se svou naprosto sobeckou pýchou, ctižádostí a domnělou mocí, svou láskou k životu, k majetku, k tomu, že je jinými považováno za moudré a dobré, -- není nic jiného než tvá lidská osobnost, která se zrodila jenom proto, aby zemřela až se s ní přestaneš ztotožňovat, a jako taková nemá větší skutečnost a trvalost než jakou má list, sníh nebo mrak.

Ano, budeš přiveden k tomuto přízemnímu osobnímu já, aby ses s ním setkal tvář v tvář, a spatříš dokonalým zrakem veškeré jeho nečisté sobectví a lidskou ješitnost; a potom zjistíš – ale pouze když se obrátíš ke Mně a požádáš Mne v prosté víře a důvěře – že jsem to JÁ, tvá nekonečná, **neosobní** část, který neustále přebývám v nitru, a který tě takto upozorňuje na všechny tyto iluze osobnosti, která tě po dlouhé věky ve vědomí oddělovala ode Mne, tvého velkolepého, Božského JÁ.

K tomuto uskutečnění zcela jistě dojde, pokud jsi schopen rozpoznat, že toto poselství je ode Mne, a pokud ses odhodlal, že toto uskutečnění chceš dosáhnout. Tobě, ve kterém jsem vyvolal takové odhodlání, odstraním jednou **veškerou** iluzi a ty Mne doopravdy poznáš.

Procvičování tvé mysli na těchto řádcích s abstraktním obsahem ti neuškodí. Naopak, to je právě to, co tvoje mysl potřebuje. Protože dokud nejsi schopen pochopit smysl mého sdělení, když k tobě přichází zvenčí, a které ti je předkládáno ve formě idejí, které jsou zde v těchto řádcích obsaženy, nebudeš schopen chápat a správně si vyložit mou ideu, když ti ji vnukám z nitru. Tvou mysl takto připravuji k POUŽITÍ, ne však aby získala více pozemských vědomostí, ale abys mohl přijmout a předat **navenek** mé nebeské poznání těm, které za tímto účelem k tobě přivedu.

S prosbou směřující ke Mně, svému vlastnímu pravému JÁ, svému otci na nebesích, za to, aby se toto uskutečnění mohlo naplnit, čti pozorně to, co následuje.

Během naší úvahy o procesu rozvoje mé Ideje jsme dospěli k bodu, kdy tvoje JÁ JSEM, které se projevilo ve tvém nesmrtelném

duševním těle neboli v myšlenkovém obrazu vytvořeným mým myšlením, je připraveno vzít na sebe hmotnou formu - formu vhodnou k pozemskému vyjádření mých vlastností.

Tato proměna z mentální na smrtelnou formu se odehrála stejným způsobem a procesem jako veškeré myšlení a tvoření, a je doslovně popsána v Bibli, kde je řečeno, že JSEM „stvořil člověka z prachu země a vdechnul do jeho nozder dech života, a člověk se stal duší živou“.

Mám ještě vysvětlovat dále? – že oživující síla uvnitř mé Ideje (tvé duše) pokračovala v přitahování různých prvků životní podstaty (prachu) k této Ideji, a v patřičném časovém okamžiku začala atom za atomem, buňku za buňkou přetvářet a tvarovat do hmotné skutečnosti podle vzoru myšlenkového obrazu, který tvoří tvé duševní tělo, a tak vytvořila pozemský vnější obal, dá-li se to tak říct – až se nakonec tvá smrtelná forma skutečně začala **projevovat** psychickým smyslem, avšak ještě ne tomu, čemu se říká fyzické smysly. Načež **ty** – moje vlastnost, když bylo nyní veškeré bytí připraveno na tento cyklický okamžik, jsi vdechnul dovnitř této formy a potom přes její nozdry (z nitra) dech života, a ty ses potom poprvé objevil na Zemi jako **lidská bytost** – **živá** duše (má Idea nyní schopná se vědomě vyjádřit prostřednictvím vhodného pozemského prostředku), která obsahovala uvnitř tvého JÁ veškeré mé vlastnosti, veškeré mé síly a veškeré mé možnosti.

Takže nyní byly projeveny všechny různorodé prostředky pro pozemské vyjádření mé Ideje, a ty, který jsi byl jednou z mých vlastností, jsi přirozeně ovládal všechny tyto prostředky, to znamená, že jsi měl moc kterýkoli z nich, nebo když to bylo zapotřebí, tak všechny používat k úplnému a dokonalému vyjádření **svých** sil a možností, jinými slovy – mých vlastností.

Tímto způsobem a výhradně z tohoto důvodu jste ty i tvoji bratři a sestry vstoupili do lidského projevu. Přestože jste byli v lidské formě, byl zatím váš projev tak naprosto neosobní, že jste, ačkoliv jste si byli sebe vědomí, stále hledali inspiraci a poučení u Mne v nitru.

Takže, to byly počáteční podmínky, ve kterých ses probudil, když jsi vstoupil do pozemského projevu, a které se nazývají Edenickým stavem neboli přebýváním v zahradě Eden.

Tento edenický stav představuje nebeské období neosobního vědomí, čili ten stav, ve kterém jsi byl ještě vědomě sjednocen se Mnou, i když jsi už byl uzavřen ve smrtelném vyjadřovacím prostředku.

Nebudu ti nyní podrobně vysvětlovat, jak a proč nastala pro Mne nutnost, abych tě (který ses nyní projevoval jako člověk neboli lidstvo) „vyhnal“ ze zahrady Eden, pouze ti připomenu, jakou roli hraje touha v pozemském projevu a její vztah k mé vůli, jak vzbuzuje tvůj zájem o vnější věci a způsobuje, že zapomínáš na Mne v nitru.

Pokud jsi to vyřešil a trochu porozuměl mému důvodu, potom snad chápeš, že bylo nevyhnutelné, abys ty (lidstvo) nejprve upadl do hlubokého spánku (jelikož jsi dospěl ke konci dalšího cyklu, který se nazývá vesmírný den), abys byl ponechán ve snění i po tom, co ses probudil – avšak ve skutečnosti jsi spal a **stále ještě** spíš, a všechno od tamtoho dne až po dnešek, včetně všech zdánlivých pozemských událostí a podmínek, je pouze sen, ze kterého se zcela probudíš jedině tehdy, když si ty (lidstvo) znovu začneš plně uvědomovat Mne v nitru – a abys potom zjistil, že již navenek nejsi (ty – lidstvo) jeden, nýbrž dva; jedna část aktivní, rozumová, průbojná, nazývaná potom mužem, a druhá část pasivní, citová, přijímající -- děloha-člověk (womb-man), čili žena (woman).

Chápeš rovněž, že bylo nutné, aby tyto zdánlivé pozemské vlivy byly využity k tomu, aby odtáhly tvé vědomí od čistě nebeských radostí a udržovaly ho v tomto novém snovém světě, aby se mohla vyvinout smrtelná mysl, pomocí které ses mohl, díky její vrozeným sobeckým sklonům, zcela soustředit na pozemské poslání svého smrtelného projevu.

A rozumíš moudrosti tohoto vlivu, která prostřednictvím hada sobectví (podoba, ke které jsem ho přinutil, aby se takto zobrazilo ve tvé mysli), vyvolala nejdříve ve tvé pasivní, citové, přijímající části – **touhu**, smrtelného činitele mé vůle, která měla poskytnout podněty a energii pro další a úplné vyjádření mých vlastností na Zemi.

A nakonec chápeš, že bylo nezbytné, aby tebe (lidstvo) touha zcela okouzila, aby mohla být tvá nebeská čili neosobní povaha udržována ve spánku, dokud jsi ve svém snu svobodným, ale nevědoucím používáním mé vůle neochutnal a dosyta se nenajedl **ovoce** z tak zvaného stromu vědění dobra a zla, a dokud ses tímto jedením důkladně nenaučil rozlišovat a poznávat čím ve skutečnosti je jeho ovoce, a tak získat sílu k tomu, abys mohl takto dosažené vědění moudře a dokonale používat pouze k vyjádření mé lideje.

Stejně tak snad nyní rozumíš, jak jsi nejprve následkem jedení tohoto ovoce a učení se poznávat **dobro a zlo** byl ve svém snu čím dál více zaujat tímto falešným pozemským stavem, a jak jsi k němu čím dál více lnul, a jak po poznání nového a lákavého světa, který se ti takto odhalil, zaniklo vědomí skutečnosti, která se nachází za vším existujícím; jak a proč došlo k tomu, že jsi zjistil, že jsi nahý – to znamená, že jsi nebyl oděn ani do své rozumové, ani do své citové části; a také proč ses začal bát a snažil ses přede Mnou skrýt, a tím jsi ve svém vědomí vytvořil pocit, že jsi ode Mne oddělen.

Nyní možná chápeš, proč se toto všechno muselo stát, proč ty (lidstvo) si musel opustit Edenický stav neosobního vědomí a úplně přijít o své JÁ v pozemských iluzích tohoto snového světa, abys byl schopen

vytvořit tělo a rozvinout v něm osobní čili sebe vědomí, které by bylo schopné plně vyjádřit mou dokonalost.

Takto se zrodila tvá lidská osobnost, a od jejího zrození jsem tě nutil, abys ji živil, podporoval a posiloval tím, že jsem tě naplňoval žádostmi, nadějemi, přáními a **veškerými** různými projevy touhy, které jsou pouze lidskými složkami mé vůle, a které slouží pro přípravu a vývoj prostředku schopného dokonale vyjádřit mé vlastnosti na Zemi.

A tak jsem vyslovil slovo, vyhnal tě ze zahrady Eden a oblékl tě do „pláště z kůže“, nebo jinými slovy, do fyzického těla, stejného jako měly ostatní živočichové. Protože nyní, abys mohl vstoupit do středu pozemských podmínek, do **skutečné** Země, Země pocházející z mé Ideje – ne tvé snové Země – za účelem, aby jsi zde urychlil mou Ideu do aktivního životního projevu, ty, moje vlastnost, musel jsi mít organismus a obal přiměřený k podmínkám, ve kterých ses ocitnul, a současně aby ses mohl projevovat ve svém snu.

Tím, že jsem ti dal tento plášť z kůže, jsem rovněž poskytnul své Ideji vhodnou formu pro pozemský projev – dal jsem ti schopnost se vyjádřit skrze konkrétní organismus prostřednictvím slov.

V neosobnu se slova nepoužívají, čili nejsou potřebná. Ideje existují a projevují se samy o sobě. Prostě jenom **jsou**, jelikož jsou vyjádřením různých součástí mého **bytí**.

Ale v těchto snových podmínkách, ve kterých každý projev v těchto počátečních fázích vnějšího bytí musí mít formu a látku, která by mohla být slyšena, viděna, dotýkána, čichána a ochutnávána, aby mohl být jasně pochopen význam tohoto projevu, zde přirozeně musí být poskytnut organismus, který umožňuje, aby byl použit pro dvojnásobný účel – projevovat a rozumět tomu, co bylo projevováno.

Jakmile se vyjevila má Idea po tvém vyhnání z Edenu, ty – jedna z mých Božských vlastností, který přebýváš uvnitř mé Ideje toho, jak se nachází tato vlastnost v projevu, který ses následovně usídlil v myšlenkovém obraze Mne samotného, a který ses nakonec projevil navenek v pozemské formě slov, když jsi byl mou vůlí v podobě touhy donucen projevit můj záměr – jsi se začal rychle „rozzrůstat a množit se“.

Při svém pátrání po nejpríznivějších podmínkách pro projevení svých specifických vlastností ses postupně rozšířil po povrchu Země, přičemž jsi oživoval a probouzel inteligenci dřímající ve všech formách života, se kterými jsi přišel do styku, k plnějšímu a aktivnějšímu projevení jejich specifických součástí mé Ideje.

Tak se vytvořily různé jazyky Země, každý obsahující mnoho slov a všechny zrozené z touhy v lidské mysli vyjádřit v pozemských výrazech nekonečné součástí mé Ideje, která stále v nitru usiluje o své vyjádření.

Čím více se lidská mysl snažila takto vyjádřit „pomocí slov“ mou Ideu, tím horší a ubožejší byl výsledek.

Jednou dojde k velkému probuzení – že všechna slova jsou pouze symboly jediné Ideje, a že všechny ideje jakékoli povahy jsou pouze součástmi jediné Ideje, mé Ideje toho, jak se JÁ sám nacházím v projevu – a že veškerá touha vyjádřit pomocí slov tuto Ideu bez vědomí mé vůle, která je výjimečným zdrojem inspirace, je neplodná. Stejně tak i veškerá touha vyjádřit tuto Ideu **životními skutky** bez zbavení se veškerého vědomí tvé lidské osobnosti – tvého osobního zájmu na prováděné činnosti a tvého úplného se soustředění na Mne – je marná a zbytečná a skončí pouze nezdarem, zklamáním a pokořením.

X.

Dobro a zlo.

V zahradě Eden, kde ses nacházel před tím, než jsi zahájil své pozemské poslání, rostl strom, jehož ovoce se nazývá vědění dobra a zla.

V době, kdy jsi přebýval v zahradě, jsi byl ještě zcela neosobní, protože jsi dosud neochutnal toto ovoce. Jakmile jsi podlehl touze, pozemskému činiteli mé vůle, jejíž hlavní funkcí je, aby tě nutila jíst toto ovoce, v ten okamžik jsi začal jíst a v tu chvíli jsi padl, čili byl jsi přinucen vystoupit ze svých Edenických poměrů (jako kuře ze skořápky nebo růže z poupěte), a zjistil si, že ses dostal do zcela nových a neobvyklých podmínek. Protože nyní, místo toho, abys ovládal nižší říši a dostával od nich vše, co jsi potřeboval, tak jsi naopak musel obdělávat půdu, aby ti přinesla plody, a potom na svém čele sis musel vydělávat na svůj chléb.

Když jsi vzal na sebe toto pozemské poslání, vyvstala nutnost, abys plně vstoupil do veškerých podmínek pozemského života, a tím abys vyvinul mysl a dokonalé tělo, které by byly schopné vyjádřit mou Ideu na Zemi – což je pravým důvodem a příčinou tvého vstoupení do těchto snových podmínek.

Takže když jsi padl, čili vystoupil ze svého neosobního neboli Edenického stavu, tak jsi naprosto podlehl vábení tohoto snového světa. A od tohoto okamžiku tím, že jsi dovolil touze, aby tě zcela ovládala, jsi již nebyl schopen vidět skutečnost čili duši věcí, protože ses oblékl do fyzického těla, pozemského obalu s lidským mozkem, který působil jako závoj na tvé duševní vědomí, a tímto zamlžil tvůj zrak a zatemnil tvou mysl, že do ní nemohlo proniknout světlo pravdy, a tvým lidským chápáním bylo vše falešně zkresleno a překrouceno.

V těchto snových podmínkách jsi všechny věci viděl nejasně, jako skrze mlhu, a vlivem této mlhy, která všechno zahalovala, jsi nemohl vidět věci v jejich skutečnosti, ale pouze v jejich mlhavém **zjevu**, který ti však připadal jako samotná **skutečnost** těchto věcí.

Tak tomu bylo se vším, co jsi viděl svým snovým zrakem, s věcmi jak živými, tak neživými, dokonce i s tvým vlastním JÁ a tvými dalšími JÁ ve tvém okolí.

Když jsi takto přestal vidět duši věcí, ale jenom jejich mlhavé stíny, začal sis postupně myslet, že tyto stíny jsou skutečnou hmotou, a že svět okolo tebe je složen a naplněn takovou podstatou.

Tato mlha byla pouze výsledkem toho, že světlo pravdy se stalo neviditelné pro tvou lidskou mysl, jejíž intelekt, podobně jako nedokonalá čočka, všechno pouze zamlžil a pokřivil, a způsobil, že se to všechno **zdálo** jako skutečnost, a takto udržoval tvé vědomí ve stavu, ve kterém se neustále zaobíralo těmito nesčetnými iluzemi tvého snového světa.

Takže intelekt je výtvorem touhy a je jí zcela ovládán, a ne, jak se mnozí domnívají, duševní schopností. Jinými slovy, tato mlha byla tedy zamlžená čočka tvého lidského intelektu, který – jelikož byl ovládán touhou – nesprávně zobrazoval a vysvětloval tvému vědomí každou představu, ideu a podnět, které jsem vyvolal v nitru, nebo přivolal z vnějšku v průběhu procesu mého probouzení tvého vědomí k tomu, aby poznalo mou Ideu v nitru, která neustále usiluje o svůj vnější projev.

Avšak toto všechno jsem dělal záměrně prostřednictvím působení touhy, abych tě vědomě přivedl do středu pozemských okolností.

Během toho, co tato falešná vidina vyvolaná touhou způsobovala mnoho omylů, potíží a utrpení, a jak jsi postupně ztrácel důvěru ke svému JÁ – ke Mně, neosobní bytosti v nitru, – jsi nakonec skutečně na Mne zapomenul, a to za tím účelem, abys nevěděl kam se máš obrátit ve své bezmocnosti. Avšak pouze díky toho, že sis takto přestal pamatovat na svůj Božský stav, a že jsi soustředil **veškeré** své vědomí na tyto pozemské okolnosti, jsem mohl vyvinout tvou lidskou mysl, vůli a všechny tvé schopnosti, a vybavit tvé tělo silou a mocí, které by Mi umožnily dokonale projevit mou Božskou Ideu na Zemi, což se nakonec musí nevyhnutelně **USKUTEČNIT**.

A takto, prostřednictvím omylů, potíží a utrpení, touha po úlevě od těchto těžkostí způsobila, že v tvé mysli vznikla idea zla, a stejným způsobem, když tyto potíže neexistovaly, ti vnukla ideu dobra.

Všem zdánlivým podobám věcí a okolností jsi přisuzoval tyto kvality dobra nebo zla – podle toho, jestli uspokojovaly, nebo neuspokojovaly touhu mého vyslance, ve skutečnosti mé **lidské** já, čili **tebe** ve tvé lidské osobnosti.

Všechny tyto životní okolnosti a zkušenosti, do kterých jsi vstoupil, a které někdy uspokojovaly zdánlivé dobro a někdy se nelíbily zdánlivému

zlu, byly pouze událostmi, které byly vytvořeny touhou za tím účelem, aby v tobě probudili určité duševní schopnosti, které by ti umožnily poznat pravdy, které jsem v té době chtěl - JÁ v nitru - vtisknout do tvého vědomí. Zdánlivé zlo bylo negativním aspektem ovoce tohoto stromu, které tě svým pěkným vzhledem a svou sladkostí při prvním ochutnání neustále lákalo k tomu, abys je jedl, zcela se jím nasytil a plně si ho vychutnal, jinými slovy, dokud se neprojevil jeho škodlivé účinky a nestaly se prokletím, které tě zbavilo tvých iluzí, což sloužilo k tomu, aby ses obrátil neboli byl přinucen k pokornému návratu ke Mně, tvému pravému JÁ, a JÁ jsem prostřednictvím nového vědomí, které takto vzniklo, byl potom schopen vyčlenit podstatu tohoto ovoce a zahrnout ji do duševní substance a tkáně.

Zdánlivé dobro bylo pozitivním aspektem ovoce, které - když se mohlo navenek projevit díky tomu, že jsi poznal a následoval jeho podněty – ti umožňovalo se radovat z jeho příjemných a přirozených účinků, a přijímat vnější výhody mé láskyplné inspirace a mého vedení.

Toto **ty**, které bylo prováděno touhou těmito všemi zkušenostmi, byla pouze tvá lidská osobnost, kterou **pravé** ty vycvičovalo, vyvíjelo a připravovalo tak, aby se mohla stát dokonalým nástrojem k tvému použití při vyjadřování mé Ideje, která neustále usiluje o to, aby projevila svou dokonalost v těle.

To vše jsi vykonal nejenom tím, že jsi nutil svou lidskou osobnost, aby jedla, ale také tím, že ses **živil ovocem** takzvaného stromu poznání dobra a zla tak dlouho, dokud jsi nespatriil a nepoznal **veškeré** takzvané zlo, a dokud jsi v důsledku jeho prožívání a svého života v jeho přítomnosti neobjevil **uvnitř** něho zárodek takzvaného dobra, který jsi odtrhnul, vyňal ven a ukázal jeho pravou podobu; takže od tohoto okamžiku jsi věděl, že dobro a zlo nemají skutečnou existenci, a že jsou pouze relativními pojmy, které popisují **vnější** okolnosti pozorované z rozdílných hledisek, čili že jsou pouze různými vnějšími aspekty ústřední **vnitřní** pravdy, jejíž **skutečnost** byla právě to, co ses snažil poznat, čím si chtěl být a co ses snažil projevit.

V průběhu věků, které potom následovaly, obrazně řečeno, ses postupně zbavoval jedné vrstvy lidského vědomí za druhou, rozptyloval jsi mlhu, do které zahalil tvou mysl intelekt, a který samotný si prosvětloval tím, že sis ho podmaňoval, ovládal a zduchovňoval, a to vše jsi prováděl až do přítomnosti, kdy si skrze stále se ztenčující zbylé vrstvy začínáš občas v krátkých záblescích uvědomovat a vnímat Mne samotného - jedinou velkou skutečností uvnitř všech věcí.

Po celou tuto dobu, **ty**, vševědoucí, tvé neosobní JÁ JSEM, jsi toto vše konal vědomě a úmyslně, ne však jediné za účelem získání vědomosti o pozemských podmínkách a věcech, jak tvůj intelekt tak hlasitě a autoritativně prohlašoval, ale proto, abys mohl sklízet to, co jsi

zasel během dlouhých věků v minulosti, a mohl projevit mou dokonalou Ideu na Zemi, tak jako ji nyní projevuješ v neosobním stavu, svém nebeském domově.

Nezapomeň, že TY jsi velké neosobní JÁ, které toto vše koná, které neustále mění svou vnější podobu, ale které JE uvnitř věčně stejné.

Nekonečné střídání ročních období – jaro se svou rušnou setbou, léto se svým hřejivým, poklidným dozráváním, podzim se svou bohatou sklizní, zima se svou chladnou, tichou hojností, rok po roce, život za životem, století za stoletím, věk za věkem – je pouze vydechnutím mé Ideje, když ji vydechuji navenek skrze Zemi a skrze tebe, mou vlastnost, a skrze všechny moje ostatní vlastnosti během procesu, při kterém se rozvíjí do stavu vnějšího projevu dokonalost mé povahy.

Ano, konám to tvým prostřednictvím, protože ty jsi JÁ v projevu, protože jediné skrze tebe, mou vlastnost, mohu vyjádřit sebe sama, mohu BYT. JÁ projevuji SEBE SAMOTNÉHO.

JSEM v tobě, tak jako je dub v žaludu. Ty jsi Mnou, tak jako je sluneční paprsek sluncem. Jsi mou součástí, která je v projevu. Ty, jedna z mých Božských vlastností, se věčně snažíš vyjádřit mou dokonalost skrze tvou smrtelnou osobnost.

Stejně tak, jako umělec vidí ve své mysli dokonalý obraz, který chce namalovat, ale jeho ruka není schopna přesně zobrazit pomocí hrubých nástrojů, jako je štětec a barvy, skutečné kvality a dojmy, které vidí, tak i ty Mne vidíš uvnitř sebe samotného a víš, že jsme **jeden a tentýž**, ale stále ti je bráněno nedokonalostí pozemského materiálu tvé lidské osobností, s jejím zvířecím tělem, s její smrtelnou myslí a sobeckým intelektem, abys Mne dokonale vyjádřil.

A přesto jsem stvořil tvé tělo, mysl a intelekt, abych vyjádřil sebe samotného skrze tebe. Tvé tělo jsem vytvořil podle obrazu mé dokonalosti; mysl jsem ti dal, abych tě poučil o Mně a mých dílech; intelekt jsem ti dal, abys rozuměl mé Ideji, když ji vnuknu do tvé mysli. Ale ty jsi byl tak rozptýlen **lidskými** součástmi tohoto těla, mysli, intelektu a jejich vnějším používáním, že jsi na Mne zapomněl, na výjimečnou skutečnost v nitru, jejíž Božskou přirozenost se neustále snažím tobě a skrze tebe projevit.

Blíží se doba, kdy vnější používání tě nebude již rozptylovat, a moje skutečnost ti bude odhalena v tvém **nitru** v celé nádheře její dokonalosti.

Když se ti však takto odhalím, nebudeš potom více požehnán, pokud to, co ti odhalím, se nestane pro tebe chlebem života, a pokud nebudeš žít a **projevovat** život, který ti bude odhalen.

XI.

Použití.

Záměrně jsem ti ještě nyní nesdělil vše o tom, jakým způsobem a z jakého důvodu se odehrály tyto věci, protože mám pro tebe připravenou – pokud Mne o to požádáš a jsi schopen ji přijmout – inspiraci **z nitra**, která obsahuje mnohem úplnější představu o rozvinutí a vývoji mé Božské Ideje a jejího konečného dokonalého projevu, než jak je to popsáno na těchto stránkách.

Kdybych ti zde sdělil **skutečný** význam mých mnohých projevů před tím, než bys byl vědomě schopen zažít jeho pravdu, tak bys mým slovům neuvěřil, a ani bys neporozuměl jejich vnitřnímu použití a užitečnosti.

Proto během toho, kdy začínám v tobě probouzet poznání, že JÁ JSEM v nitru, a kdy stále více nutím tvé lidské vědomí, aby se stalo průlivem, skrze který se můžu vyjadřovat, ti budu postupně odhalovat skutečnost mé Ideje, přičemž ti budu odstraňovat jednu po druhé věky trvající iluze, které ti zatajovaly mou přítomnost, a tím Mi bude umožněno projevit skrze tebe na Zemi mé nebeské vlastnosti ve veškeré jejich lidsko-Božské dokonalosti.

Podal jsem ti zde pouze náznak mé skutečnosti, ale jen do míry, aby se to, co bylo uvedeno, stalo srozumitelným. Více ti bude odhaleno **z nitra**, a mnohem podivuhodnějšího, než jak ti to připadá v tuto chvíli.

Protože má Idea v nitru, když bude nakonec zcela vyzařovat přes svůj tělesný obal, tě přinutí, abys Mne uctíval a velebil mnohem více, než vše, co nyní tvá lidská mysl a intelekt považuje za Boha.

Před tím než budeš schopen si toto vše uvědomit a skutečně tomu porozumět, musíš ty a tvá lidská osobnost Mi umožnit, abych ti to odhalil, a to tak, že se v nitru obrátíš ke Mně jako k **jedinečnému** zdroji takovým způsobem, že si sebou přineseš svou schopnost posuzování věcí absolutně vyprázdněnou od sebe sama, a že přijdeš s myslí a srdcem tak prostým a důvěřujícím, jako je tomu u dítěte.

Jedině tehdy, když nezůstane nic z osobního vědomí, co by překáželo, abych tě zcela naplnil vědomím mé přítomnosti, ti můžu ukázat nádheru mého skutečného záměru, k čemuž je celé toto poselství pouze vnější přípravou.

Nicméně, nyní nastal pro tebe čas, abys tomu částečně porozuměl. Bylo toho již dost odhaleno, abys byl schopen rozeznat můj hlas, který promlouvá v nitru.

Proto budu nyní pokračovat dále tak, jako by sis uvědomil, že JÁ JSEM v nitru, a že tyto pravdy, které sděluji prostřednictvím těchto

stránek, slouží pouze k tomu, aby vtiskly silněji do tvého vědomí ty součásti mé Ideje, které jsi nebyl schopen jasně přijmout přímo z vlastního nitra.

To, co v této knize v tobě vyvolává silný dojem, že je pravda, je tudíž potvrzením toho, co se doposud snažila má Idea vyjádřit z nitra.

To, co tě nechává lhostejným a co není v souladu s tvým přesvědčením, to přejdi bez povšimnutí, protože to znamená, že si zatím nepřejí, abys to přijal.

Ale protože každé slovo je naplněno mocnou energií mé Ideje, bude se každá pravda, kterou hlásám v tomto poselství, neustále šířit, dokud nedosáhne mysle, které jsem urychlil ve vývoji tak, aby byly schopné ji přijmout, a těm myslím, které si uvědomují pravdu v něm ukrytou, se tato pravda stává živou skutečností, čímž se stávají součástí mé Ideje, a tím jsou nyní vhodné a způsobilé k **vyjadřování**.

Protože všechny mysle jsou pouze součástmi mé nekonečné mysle, čili jejími částmi, které se projevují v různých formách smrtelné povahy, proto když promlouvám prostřednictvím těchto stránek k tvé mysli i k myslím jiným, promlouvám pouze ke svému smrtelnému jáství a to tak, že přemýšlím svou nekonečnou myslí, a tím přesouvám navenek svou Ideu do pozemského projevu.

Naprosto stejným způsobem **budeš** brzy myslet mé myšlenky, a budeš si uvědomovat, že promlouvám v nitru přímo k tvému lidskému vědomí, takže potom se již nebudeš muset obracet k tomuto nebo k nějakému jinému mému **vnějšimu** zjevení, ať proslovenému nebo psanému, abys obdržel mé poselství.

Cožpak nejsem v tvém nitru, a nejsem tebou, a nejsi snad jedno se Mnou, který JSEM žijícím ve vědomí všech myslí a vyjadřujícím se prostřednictvím tohoto vědomí, a který zná všechny věci?

Jediná věc, kterou ti zbývá udělat, je vstoupit do vševědoucnosti mé mysle a zůstat tam se Mnou, stejně jako JÁ setrvávám uvnitř mé Ideje ve tvé mysli. Potom všechny věci, které nejsou ničím jiným než vnějším **projevem** mé Ideje, budou tvé, tak jako jsou v tuto chvíli mé, a které existují pouze díky vědomí, které jsem jim věnoval, když jsem je svým myšlením přivedl do existence.

Všechno je jenom otázkou vědomí – tvého vědomého myšlení. Jsi ode Mne oddělen jediné proto, že si to o sobě **myslíš**. Tvá mysl není nic jiného, než ohniskový bod mé mysli. Stačí, abys pouze věděl, že to, co nazýváš **svým** vědomím, je mé vědomí. Bez **mého** vědomí, které je v tobě, bys nemohl ani myslet, natož dýchat nebo existovat. Cožpak to nechápeš?

Nuže, **mysli si, věř**, že jsi JÁ, že nejsme odděleni, že vůbec není možné, abychom mohli být oddělení, protože MY jsme JEDEN A TENTÝŽ – JÁ tebou a ty Mnou, mysli si, že je to pravda. **Představ si**,

jak nejživěji dovedeš, že to tak skutečně je. A opravdu, v tom okamžiku, kdy si začneš tuto velkolepou skutečnost **uvědomovat**, budeš se Mnou v nebi.

Jsi tím, čemu **věříš**, že jsi. Ani jediná věc ve tvém životě se nestane skutečností, anebo nemá pro tebe žádnou hodnotu, dokud to z ní neučiní tvé **myšlení a víra**.

Proto si již nadále **nemysli**, že jsi ode Mne oddělen, a zůstaň se Mnou v neosobní říši, kde veškerá moc, veškerá moudrost a veškerá láska - trojnásobná povaha mé Ideje – pouze čekají na to, aby se mohly skrze tebe projevit.

Už jsem toho sdělil mnoho a zcela očividně jsem stejnou věc opakoval vícekrát, avšak různými slovy. Udělal jsem to záměrně, protože tím jsem ti smysl svých slov podal z různých úhlů pohledu, abys nakonec mohl pochopit mou Božskou neosobnost, která je ve skutečnosti **tvou** neosobností.

Ano, opakoval jsem a budu pokračovat v opakování mnohých pravd, a ty si budeš možná myslet, že je to nudné a zbytečné. Ale jestliže budeš číst pozorně, zjistíš, že kdykoliv opakuji pravdu, tak vždy něco přidám k tomu, co již bylo řečeno, a že pokaždé je učiněn silnější a trvalejší dojem na tvou mysl.

Pokud k tomu došlo, tak bylo dosaženo mého záměru a ty brzy získáš **duševní** pochopení této pravdy.

Jestliže takový dojem v tobě nevzniká a stále si myslíš, že takové opakování je zbytečným plýtváním slov a času, tak si buď vědom toho, že čte pouze tvůj intelekt, a že **skutečný** význam mých slov ti zcela uniknul.

Avšak ty, který skutečně rozumíš, budeš milovat každé slovo a budeš mnohokrát opakovat čtení tohoto poselství, a následkem toho obdržíš všechny úžasné perly moudrosti, které jsem pro tebe uchovával.

Tato slova a jejich poselství budou pro tebe od tohoto okamžiku pouze zdrojem inspirace, neboli bránou, kterou budeš schopen vstoupit do neosobního stavu a udržovat sladké spojení se Mnou, svým otcem v nebi, a JÁ tě budu učit všem věcem, které si budeš přát poznat.

Popsal jsem neosobní stav z mnoha hledisek proto, aby se stál poznatelným tak jasně, že ho dokážeš neomylně rozeznat od všech nižších stavů, a že budeš schopen se učit v něm vědomě přebývat podle vlastní vůle.

Až budeš schopen v něm vědomě přebývat takovým způsobem, že má slova, nechť jsou vyslovena kdykoliv a kdekoliv, naleznou vždy přístřeší a pochopení ve tvé mysli, potom ti dovolím **použít** určité schopnosti, které jsem začal v tobě probouzet. Tyto schopnosti ti umožní čím dál jasněji vidět skutečnost věcí, nejenom krásné a půvabné

vlastnosti v osobnostech z tvého okolí, ale rovněž jejich slabosti, chyby a nedokonalosti.

Avšak důvodem, že ti bude umožněno vidět tyto chyby a nedokonalosti, není to, abys mohl kritizovat a soudit své bratry, ale to, abych mohl v tobě vyvolat pevné odhodlání k překonání takových chyb a nedokonalosti ve tvé vlastní osobnosti. Zapamatuj si! – Nemohl bys je zpozorovat v druhých, kdyby ještě nebyly v tobě samém, protože JÁ v nitru bych již nemusel na ně obracet tvou pozornost.

Jelikož všechno je určeno k **používání**, a výhradně k **používání**, sledujme, jak jsi až dosud používal dalších schopností, darů a sil, které jsem ti věnoval.

Od tohoto okamžiku si musíš uvědomit, že **všechno** jsem ti poskytnul **JÁ**. Vše, co máš, nebo čím jsi, ať už je to dobré nebo zlé, požehnání nebo utrpení, úspěch nebo nezdár, bohatství nebo chudoba, jsem ti poskytnul JÁ, neboli jsem to vše k tobě přitáhnul. – Proč? Pro **POUŽITÍ** – na tvé probuzení k poznání a uznání **Mne** za dárce všeho, co je dobré.

Ano, všechno, co dostáváš, má své použití. Jestliže si neuvědomuješ toto použití, je to pouze proto, že ještě nejsi schopen Mne uznat za dárce.

Nemohl jsi Mne jako takového upřímně uznat, dokud jsi **nepoznal**, že JÁ JSEM dárce. Ve skutečnosti byla tvá osobnost tak zaujatá snahou se zbavit nebo vyměnit mnoho věcí, které jsem ti věnoval, za věci jiné, které jsi považoval za lepší, že se ti samozřejmě nemohlo o tom ani zdát, a ne tak ještě Mne uznat, **své vlastní JÁ** za dárce.

Možná Mne již nyní uznáváš za dárce, za vnitřní podstatu a stvořitele všech věcí ve svém světě a ve svém životě, a rovněž i svého současného postoj k těmto věcem.

Obě tyto skutečnosti jsou mým dílem, protože jsou pouze vnějšími součástmi procesu, který používám při vyjadřování své Ideje tvé vnitřní dokonalosti, která ve skutečnosti je mou dokonalostí, a která se postupně rozvíjí z tvého nitra.

Jakmile si to budeš čím dál více uvědomovat, bude ti odhalen pravý význam a **používání** věcí, podmínek a zkušeností, které přivolávám. Protože tehdy začneš mít krátké záblesky mé Ideje v nitru, a když zahleďneš tuto Ideu, začneš **poznávat** Mne – své vlastní **pravé JÁ**.

Avšak dříve, než Mně můžeš skutečně poznat, musíš se naučit, že **všechny** věci, které ti dávám, jsou **dobré** – a že jsou k **používání**, mému používání – a že ty o ně nemáš mít zájem neboli skutečné právo na ně, a že jsou ti opravdu prospěšné jedině tehdy, když je využiješ k takovému používání.

Mohu prostřednictvím tebe vyjadřovat nádherné symfonie zvuků, barev nebo řeči, které se projeví jako hudba, výtvarné umění nebo

poezie, dle lidské terminologie, a které tak zapůsobí na druhé lidi, že je to přinutí k tomu, aby tě oslavovaly jako jednoho z velikánů té doby.

Mohu promlouvat tvými ústy nebo tě inspirovat k napsání mnohých nádherných pravd, které mohou k tobě přilákat mnoho přívrženců, kteří tě prohlásí za nejpodivuhodnějšího kazatele nebo učitele.

Mohu dokonce prostřednictvím tebe léčit různé nemoci, vyhánět démony, navracet slepčům zrak, chromým chůzi, a konat další podivuhodné skutky, které svět nazývá zázraky.

Ano, toto vše mohu prostřednictvím tebe vykonat, ale ty osobně z toho všeho nebudeš mít naprosto žádný prospěch, pokud nevyužiješ a nepoužiješ tyto harmonie zvuku v každém svém mluveném slově tak, že všem posluchačům budou připadat jako líbezná nebeská hudba; a pokud tvůj cit pro barvu a souměrnost se neprojeví ve tvém životě tak, že z tebe budou vycházet pouze laskavé, povznášející, vstřícné myšlenky, které budou ukazovat, že jediným pravým uměním je to, které jasně odhaluje mou dokonalost ve všech mých lidských projevech, a které umožňuje oživující síle mé lásky proudit skrze tebe do jejich srdcí, a tím zobrazit jejich vnitřnímu zraku můj obraz, který se ukrývá v jejich srdcích.

To samé platí pro tvou čest. Nebudeš důvěryhodným, bez ohledu na to, jaké prostřednictvím tebe promlouvám nádherné pravdy nebo vykonávám skutky, dokud ty, ty sám, podle těchto pravd nežiješ, denně, každou hodinu; a dokud nedosáhneš toho, že tyto skutky budou sloužit jako trvalá připomínka na Mne a mou sílu, která neustále volně proudí navenek k tobě, můj milovaný, a ke všem, aby ji bylo použito k mé službě.

Ty, kterého jsem očividně neobdaroval žádnou z takových schopností, a který se považuješ za nehodného a ještě ne dostatečně vyspělého, abys Mi mohl sloužit takovými způsoby – tobě bych chtěl říct:

Přesně v té míře, v jaké Mne doopravdy uznáváš ve svém nitru a v jaké se snažíš Mi upřímně sloužit, přesně v té samé míře tě použiji – nezáleží na tom, jaká je tvá osobnost, nezáleží na tom, jaké jsou její chyby, sklony a slabosti.

Ano, i tobě, který se takto snažíš Mi sloužit, dám vykonat mnoho podivuhodných věcí pro oživení a probuzení tvých bratrů ke stejnému poznání Mé bytosti. I tobě dám možnost ovlivňovat a působit na životy mnohých lidí, se kterými se budeš stýkat, a to tak, že je budeš inspirovat a povznášet k vyšším ideálům, budeš měnit jejich způsob myšlení a jejich přístup k jiným lidem a tím pádem i ke Mně.

Ano, **vás všechny**, kteří se snažíte Mi sloužit, nezáleží na tom, jaké jsou vaše schopnosti, uschopním k tomu, aby jste se stali životodárnou silou pro dobro společnosti tím, že budete měnit způsob života mnoha lidí, že budete inspirovat a formovat jejich touhy a snahy, a

že se zcela stanete oživujícím vlivem uprostřed světských činnosti, ke kterým vás přivedu.

V době, ve které to bude probíhat, si pravděpodobně nic z toho nebudeš uvědomovat. Je rovněž možné, že stále toužíš po tom, abys Mi mohl sloužit, a že prahneš po tom, aby sis Mne mohl důvěrněji uvědomit, že si myslíš, že jsi málo činný, že stále děláš mnoho chyb a že nedokážeš žít podle svých nejvyšších ideálů, které jsi převzal ode Mne, a přitom si nemusíš uvědomovat, že tato touha a prahnutí jsou průlivem, skrze který rozlévám svou duchovní sílu, která je naprosto neosobní a kterou používáš, aniž by sis uvědomoval, že ji požívám **JÁ v tvém nitru** k dosažení svého záměru ve tvém srdci a životě, a v srdcích a životech mých a tvých ostatních JÁ.

Takže, jakmile si konečně začneš toto vše uvědomovat, což si zcela určitě přeješ, a **ověříš** si to praktickým **použitím** všeho toho, co vlastníš v **mé** službě, budu ti postupně předávat sílu a schopnost vědomě používat **neosobně mou** moc, **mou** moudrost a **mou** lásku k vyjádření mé Božské Ideje, která se neustále snaží skrze tebe projevit svou dokonalost.

Z tohoto důvodu brzy uvidíš, že tvoje lidská osobnost se všemi svými schopnostmi, silami a vlastnictvím, které jsou ve skutečnosti mé a pouze skrze tebe pracují a se projevují, je rovněž zcela k mému používání, a že pravého úspěchu a uspokojení může být dosaženo pouze takovým používáním.

Protože takové používání vyvolává, stejně jako zaseté semeno vyvolává úrodu, schopnost vědomě používat **všechny** mé duchovní schopnosti pro konečné a dokonalé vyjádření mé Ideje, která může být vyjádřena pouze skrze tvou lidskou osobnost.

XII.

Spřízněné duše.

Podívejme se nyní na některé z věcí, které jsem ti dal, především na ty, u kterých ještě nejsi schopen Mne uznat za jejich dárce.

Je možné, že konkrétní postavení, které nyní zaujímáš v životě, nepovažuješ za nejlepší k vyjádření mé Ideje, která se čím dál více zpřítomňuje ve tvém nitru.

Je-li tomu tak, proč tedy neopustíš toto postavení a nezaujmeš postavení na základě **své** vlastní volby?

Samotná skutečnost, že to nemůžeš nebo že to neděláš, dokazuje, že v této chvíli je takové postavení nejvhodnější k tomu, aby se v tobě probudily určité vlastnosti, které jsou potřebné k mému dokonalému vyjádření, a že JÁ, tvé vlastní JÁ, tě nechávám v něm zůstat tak dlouho, dokud nejsi schopen poznat můj záměr a význam skrytý v síle, kterou takové postavení obsahuje, a která narušuje klid tvé mysli a tím tě udržuje v nespokojenosti.

Až odhalíš můj význam a rozhodneš se pro to, že můj záměr se stane tvým záměrem, teprve tehdy, a nikdy jindy, ti dám sílu k tomu, abys přešel z tohoto postavení do postavení vyššího, které jsem pro tebe připravil.

Možná si myslíš, že manžel nebo manželka, kterou máš, se vůbec k tobě nehodí nebo, že vůbec není schopná ti pomoci ve tvém „duchovním“ probuzení, a že právě naopak ti v něm překáží a škodí. Možná i tajně uvažuješ o rozchodu nebo toužíš po tom, abys mohl odejít od tohoto manželského partnera za někým jiným, kdo má pochopení a připojí se k tobě ve tvém snažení a hledání, a kdo ti z tohoto důvodu připadá, že více odpovídá tvému ideálu.

Můžeš utéct, pokud chceš, ale uvědom si, že nemůžeš utéct před svou vlastní osobností, která ve své sobecké touze po „duchovním“ partnerovi může přitáhnout pouze někoho, kdo tě přinutí k desetinasobně delšímu a těžšímu hledání mezi iluzemi mysli, než se budeš schopen znovu probudit k vědomí mého hlasu, který promlouvá v nitru.

Protože partner, který by měl pro tebe porozumění a projevoval by ti vděčnost, by v tobě podporoval tvou domýšlivost a sobeckou touhu po „duchovní“ síle, a rozvíjel by další egoistické stránky tvé povahy. Rovněž laskavý, důvěřivý, poddajný partner by mohl v tobě podporovat pouze sobectví a ješitnost, pokud se ještě trvale nenalézáš ve vědomí mé neosobní lásky; zatímco despotický, podezíravý, vyčítavý partner ti může poskytnout duševní výcvik, který ještě potřebuješ.

Pokud to ještě nevíš, tím, kdo je tvou pravou spřízněnou duší, je ve skutečnosti anděl z nebes, stejně tak, jako jsi i ty, jedna z vlastností mého Božského JÁ, který přišel za tebou, aby tě učil despotismem, odporem, sobectvím, tvrdostí a přísností, protože tyto vlastnosti jsou stíny vytvořené podobnými vlastnostmi, které sídlí uvnitř tebe. Protože světlo mé Ideje v nitru, které vyzařuje skrze tvou zatemnělou osobnost, vrhá tyto stíny na duši tvého partnera, a tím ji rovněž zatemňuje, zeslabuje a připoutává k její osobnosti. Současně však umožňuje stínům, které jsou vyvolány těmito tvými vlastnostmi, aby působily na tvé vědomí tak silně, že získávají moc k tomu, aby tě mohly trápit a zneklidňovat. To vše slouží k tomu, aby ses naučil, že teprve až zbavíš nečistot svou vlastní osobnost tak, aby se mohla projevit má svatá láska,

můžeš být vysvobozen z jakýchkoli poměrů, které mohou nyní hodně znepokojovat tvou mysl a způsobovat velký smutek ve tvé duši.

Proto si uvědom, že tato spoutaná duše, tento anděl z nebes, tato další část mého i tvého JÁ, přišla za tebou a tluče křídly o zavřenou klec své osobnosti, ve které ji pomáháš být uvězněnou. Tato duše touží a snaží se skrze tebe vyvolat do projevu neosobní lásku, něžnou, ohleduplnou péči o druhé lidi, vyrovnanost mysli a pokojné srdce, klidné, pevné sebeovládání, které jediné ji mohou otevřít bránu, a tak ona může vstoupit do svobody jejího vlastního vznešeného bytí a projevit se ti jako její vlastní **pravé** JÁ. Dokud neuvidíš tuto duši ve veškeré její Božské kráse, osvobozenou od tohoto pozemského otroctví, nebude ti nikdy umožněno, abys našel a poznal tento ideál, který hledáš.

Protože tento ideál neexistuje vně – v některé jiné osobnosti – ale pouze v nitru, ve tvém Božském protějšku, kterým jsem JÁ, tvé vyšší, nesmrtelné JÁ. Je to jenom má **Idea** tohoto tvého dokonalého JÁ snažící se vyjádřit a projevit skrze tvou osobnost, která způsobuje, že spatřuješ zdánlivé nedostatky na partnerovi, kterého jsem ti dal.

Avšak jednou přijde doba, kdy přestaneš venku hledat lásku, soucit, porozumění a duchovní pomoc a zcela se obrátíš na Mne v nitru, a tyto zdánlivé nedostatky zmizí. Potom uvidíš na tomto partnerovi pouze **odraz** vlastností jako je nesobecká láska, vlídnost, důvěra a neustálé úsilí učinit druhé lidi šťastnými, které budou jasně a nepřetržitě vyzařovat z tvého vlastního srdce.

Je možné, že ještě nejsi schopen tomu všemu zcela uvěřit a stále ještě pochybuješ o tom, že JÁ, tvé vlastní JÁ, jsem zodpovědný za tvé současné postavení nebo, že jsem ti vybral tvého současného partnera.

Pokud je to tak, pak je pro tebe dobré, když takto pochybuješ, dokud ti nebude všechno jasné.

Ale zapamatuj si, budu promlouvat mnohem jasněji **přímo** z nitra, pokud se však s důvěrou obrátíš na Mne o pomoc. Protože vždy uchovávám svá nejposvátnější tajemství pro ty, kteří se obracejí na Mne s hlubokou a trvalou vírou v to, že jsem toho nejenom schopen, ale že je i zabezpečím v každé jejich potřebě.

Nicméně tobě, který to ještě nedokážeš udělat, pravím: „Jestliže tvoje vlastní JÁ tě neumístilo tam, kde jsi, nebo neopatřilo tohoto partnera, **proč** tedy tam jsi? A **proč** máš tohoto partnera?

Přemýšlej!

JÁ, který jsem VŠE CO JE, dokonalý, nedělám chyby.

Ano – říkáš – ale osobnost dělá chyby. A osobnost si vybrala tohoto partnera, a možná si **nezasloužila** lepší postavení.

Co, **kdo** přinutil osobnost k tomu, aby si vybrala tohoto konkrétního partnera a získala toto konkrétní postavení v životě? **Kdo** zvolil místo a umístil tam tohoto partnera, že sis ho tam mohl takto vybrat, a kdo tě

přinutil, aby ses narodil ze všech zemí právě v této zemi, a ze všech měst na světě právě v tomto městě a v této konkrétní době? Proč ne v některém jiném městě a o sto let později? Vykonala to všechno tvoje osobnost?

Odpověz si sám pro sebe upřímně a přijatelně na tyto otázky, a zjistíš, že JÁ Bůh ve tvém nitru, tvé vlastní JÁ, dělám vše, co děláš ty, a dělám to dobře.

Konám to vše během toho, kdy vyjadřuji svou Ideu, která se neustále snaží projevit ve vnější formě svou **dokonalost** prostřednictvím tebe, mé živoucí vlastnosti, stejně tak, jako ji projevuje ve věčnosti, v nitru.

Co se týká tvé pravé „spřízněné duše“, o které tě někdo přesvědčil, že na tebe musí někde čekat, přestaň ji hledat; protože neexistuje zevně v nějakém jiném těle, ale uvnitř tvé vlastní duše.

Protože to, co se dožaduje v tobě svého doplnění, je pouze tušení přítomnosti Mne samotného ve tvém nitru, který toužím po tom, abys Mne poznal a projevil, Mne, své vlastní Božské Dvojče, svou Duchovní část, svou druhou polovinu, se kterou, a pouze s ní jedinou, musíš být sjednocen před tím, než můžeš dokončit to, co jsi přišel na Zem vyjádřit.

Je samozřejmé, že pro tebe, který ještě nejsi ve vědomí sjednocen se svým neosobním JÁ, je to tajemstvím. Ale nepochybuji, pokud přijdeš za Mnou s naprostou odevzdaností, a nebudeš se starat o nic jiného než o spojení se Mnou, odhalím ti sladkosti nebeské extáze, kterou mám již dlouhou dobu pro tebe připravenou.

XIII.

Autorita.

Tobě, který ještě cítíš touhu číst knihy, protože si myslíš, že v nich nalezneš objasnění tajemství, která ti nyní zahalují význam pozemských projevů mé Ideje, pravím:

Je dobře, že takto vnějškově, tím že následuješ podněty, které vysílám, hledáš pro druhé lidi – vysvětlení významu, který má Idea skrze ně vyjadřuje, protože způsobím, že toto pátrání ti přinese užitek, ačkoli ne v tom ohledu, jak si představuješ.

Je pro tebe dobré i hledat ve starodávných naukách, filozofiích a náboženstvích, nebo naukách jiných ras a jiných lidí pravdu, kterou ti chci projevit, protože i takové hledání se nakonec ukáže jako užitečné.

Ale přijde doba, kdy pochopíš, že myšlenky jiných myslí a nauky jiných náboženství, bez ohledu na to, jak jsou pravdivé a krásné, nejsou těmi, které ti chci dát, protože jsem pro tebe připravil myšlenky a nauky, které jsou tvé, výhradně tvé, a které ti v tajnosti předám – až budeš připraven je přijmout.

Až nastane čas, který nevyhnutelně nastane, kdy tě přestane uspokojovat tvé hledání v naukách různých náboženství, filozofií a kultů, které tě nyní zajímají, a kdy budeš čím dál více znechucen zjištěním, že jsi se vůbec nepřiblížil k uskutečnění sil a duchovního růstu, které tam byly tak autoritativně popsány a které údajně dosáhly autoři knih, učitelé filozofií a zakladatelé náboženství – pak ti ukážu, že i když všechny tyto knihy, nauky a náboženství byly původně inspirovány Mnou, a měly a stále ještě mají svůj podíl na oživení srdcí mnoha lidí, že tobě je však určeno, aby ses přestal obracet k **jakékoli vnější** autoritě, a místo toho, abys zaměřil své studium pouze na mou knihu života, při kterém tě povedu a budu vyučovat JÁ, jen JÁ sám. Jestliže to skutečně a upřímně uděláš, zjistíš, že jsem si tě vybral, aby ses stal veleknězem náboženství, jehož nádhera a velkolepost bude při srovnání se všemi ostatními, které byly předloženy tvému dřívějšímu chápání, jako je světlo Slunce vůči blikání velmi vzdálené hvězdy.

Rovněž pochopíš, že starodávná náboženství byla dána mým národům dávné minulosti, a že náboženství jiných ras jsou určena pro mé lidi těchto ras, a že žádné z nich není pro tebe, i když jsem tě s nimi seznámil a ukázal ti v nich mnoho podivuhodných věcí, které tě inspirovaly k tomu, abys Mne ještě usilovněji hledal v jejich naukách.

Říkám ti, že to vše již patří minulosti a nemá to nic společného s tebou. Nastal čas, pokud jsi schopen si to uvědomit, kdy musíš odložit všechny nashromážděné vědomosti, všechny nauky, všechna náboženství, všechny autority, rovněž i mou autoritu, jakkoliv se projevuje v tomto a v mých ostatních **vnějších** zjeveních, protože jsem tě přivedl k vědomí mé přítomnosti **v nitru**, ke skutečnosti, že všechny autority, nauky a náboženství, které pocházejí z **vnějšího** zdroje, bez ohledu na velikost jeho vznešenosti nebo posvátnosti, už nemůžou mít na tebe další vliv, až na to, že se stanou prostředkem k tomu, aby ses obrátil **v nitru** ke Mně, jako na **největšího** znalce na všechny otázky jakékoli povahy.

A proto, proč hledáš ve věcech z minulosti – v náboženství, lidských vědomostech nebo ve „zkušenostech“ jiných lidí pomoc a rady, které mohou poskytnout pouze JÁ sám?

Zapomeň na všechno, co už bylo. To, co patří minulosti, je mrtvé. Proč zatěžuješ svou duši mrtvými věcmi?

Přesně v té míře, v jaké udržuješ spojení s věcmi, které patří minulosti, v té míře ještě žiješ v minulosti, a nemůžeš mít žádné spojení se Mnou, jenž přebývám v **neustále přítomném** TED, ve věčnosti.

Přesně v té míře, v jaké se vážeš k činům nebo zkušenostem, náboženstvím nebo naukám z minulosti, v té míře ti zakrývají tvůj duševní zrak a tím Mne ukrywají před tebou. Budou ti neustále zabraňovat, abys Mne nalezl, až do doby, dokud se neosvobodíš od jejich zatemňujícího vlivu a nevzkročíš do nitra, do světla mého neosobního vědomí, které nezná žádná omezení a proniká do nekonečné skutečnosti všech věcí.

A stejně tak se **tě** netýká ani budoucnost. Ten, kdo očekává od budoucnosti, že dosáhne svého definitivního zdokonalení, je připoután k minulosti a nemůže se nikdy uvolnit, dokud se jeho mysl nepřestane takto silně zajímat o následky jeho činů, a dokud nepozná ve Mně svého jediného vůdce a nevloží na Mne veškerou zodpovědnost.

Ty, který jsi přímo Mnou, jsi dokonalý už nyní, a vždycky jsi byl dokonalý, neznáš ani mládí, ani stáří, ani zrození, ani smrt.

Ty, dokonalý, nemáš nic společného s tím, co bylo, anebo, s tím, co bude. Nezajímá tě nic jiného, pouze věčné TED. Zabýváš se pouze tím, s čím se musíš bezodkladně vyrovnat – jak dokonale vyjádřit mou Ideu zde a nyní v podmínkách, do kterých jsem tě kvůli takovému vyjádření záměrně umístil.

Když něco uděláš, proč to raději neopustíš a nenecháš za sebou, než abys to vlékl se sebou, zatěžoval svou mysl a duši tím, jaké to bude mít následky, které nejsou ničím jiným než prázdnými skořápkami, ze kterých jsi vyňal jejich obsah.

Toto všechno se týká převtělování, ke kterému je svou vírou pevně připoutáno mnoho myslí.

Co máš ty, dokonalý, věčný, společného s minulými nebo budoucími vtěleními? Může dokonalý zvýšit svou dokonalost? Anebo může věčný vystoupit nebo se vrátit do věčnosti?

JÁ JSEM, a ty jsi – **TOTOŽNÝ** se Mnou, - a vždy jsme byli, a vždy budeme. Tvé JÁ JSEM sídlí a převtěluje se ve **VŠECH** tělech za jediným účelem – aby se projevila má Idea.

Lidstvo je mým tělem. V něm žiji, pohybuji se a mám své bytí, a tím projevuji nádherné světlo své Ideje prostřednictvím svých vlastností, jejichž nebeská zář je lidskému zraku zatemněna a zkreslená vlivem nesčetných zamlžených a nedokonale vybroušených plošek lidského intelektu.

JÁ a ty, který jsi totožný se Mnou, se převtělujeme v lidstvu, stejně jako se každý rok dub převtěluje ve svých listech a žaludech, a ještě v tisíci dubech, které zrodily tisíce žaludů, jak jeho, tak i jiných dubů, v průběhu jednotlivých generací.

Říkáš, že si vzpomínáš na své minulé životy.

Opravdu? Jsi si **jistý**?

Dobře, pokud tomu tak je, tak co to znamená? To, že jsem ti umožnil zažít reálnost jednoho z mých projevů v minulosti, abys mohl lépe porozumět významu toho, co ti **právě teď** sděluji, není z mé strany žádným potvrzením toho, že ty **osobně** jsi byl mým nástrojem k tomuto projevu.

Není snad pravdou, že se vyjadřuji všemi prostředky, a ty se Mnou, a že jsme životem a inteligencí všech projevů, bez ohledu na to, jaký je jejich charakter, věk nebo rasa?

Jestliže **tě** uspokojuje věřit, že jsi byl skutečně tímto projevem, tak je to v pořádku, a JÁ způsobím, že tato víra ti bude prospěšná, ale pouze do té míry, aby tě připravila na velké poznání, které přijde později.

Prozatím jsi silně spoután. Tvá osobnost se svými sobeckými žádostmi a sobeckými nároky je ještě na rukou a na nohou připoutána k minulosti, a očekává, že jediné v budoucnosti dosáhne svého vysvobození, po vyčerpání všech následků svých činů. Tvá osobnost ovládá tvou mysl a intelekt pomocí této falešné víry ve zrození a smrt, a pomocí víry, že toto je **tvoje** jediná cesta ke konečnému osvobození a sjednocení se Mnou ti zabraňuje, aby sis uvědomil naši věčnou a neustalou jednotu, a že se můžeš osvobodit kdykoliv si budeš přát.

Protože je to pouze osobnost, která se rodí a umírá, a která se pokouší a snaží prodloužit svůj pobyt v těle a v pozemském životě, a potom, když už nemá další využití pro její tělo, aby se mohla vrátit do jiných těl.

To, že jsi spoután, je způsobeno pouze touto osobností, vlivem domněnek a názorů, které do tebe vstúpila v průběhu věků, během kterých nutila tvou lidskou mysl, aby se zaměstnávala těmito falešnými představami. Jedině tehdy, když budeš schopen se povznést k poznání své Božské nesmrtelnosti, všemohoucnosti a inteligence, a budeš schopen odložit **všechny** osobní domněnky a názory, můžeš osvobodit své JÁ z těchto zvrácených poměrů, a můžeš zaujmout své pravé postavení jako mistr, král, sjednocený se Mnou, sedící na trůnu JÁSTVÍ, a takto přinutíš osobnost, aby zaujala své patřičné a přirozené místo jako služebník a poddaný, který je připravený a ochotný uposlechnout můj nejnepatrnější příkaz, čímž se stane nástrojem vhodným k mému používání.

XIV.

Media a prostředníci.

Ty, který na základě své touhy po tom, abys Mi mohl sloužit, ses stal členem církve, náboženské organizace, okultní společnosti, nebo duchovního řádu, a to jakékoli povahy, přičemž si myslíš, že když budeš pomáhat v činnosti této organizace a budeš ji podporovat, že Mi tím uděláš radost, a že by sis tím mohl získat mou zvláštní přízeň, -- věnuj pozornost těmto mým slovům a přemýšlej o nich.

Především si uvědom, že mám z tebe radost již v tuto chvíli, protože neděláš nic než to, k čemu jsem tě přinutil, abys udělal, a děláš to proto, abys naplnil můj záměr – přestože se někdy může zdát, že jednáš proti mé vůli a pouze proto, abys uspokojil své vlastní žádosti.

Rovněž si uvědom, že jsem to JÁ, kdo dává všem myslím všechny jejich životní zkušenosti, které využívám výhradně k tomu, abych připravil tělo, oživil srdce a vyvinul vědomí tak, aby Mne byly schopny pochopit a abych mohl skrze ně vyjádřit svou Ideu.

Pomocí těchto zkušeností inspiroji mysl krátkými záblesky na Mne a mou Ideu, a takto jsem promlouval pomocí inspirace k mnohým lidem, kteří sebrali má slova, zapsali je do knih a poučovali o nich jiné mysl. Tato slova jsem vyvolal proto, abych oživil srdce a vědomí těch, kteří jsou připraveni je přijmout, i když samotní spisovatelé a učitelé nerozuměli správně mému záměru.

Způsobuji, že mnozí z těch, jejichž mysl takto inspiroji těmito krátkými pohledy na Mne a mou Ideu, se stanou učiteli a vůdci, kteří organizují církve, společnosti a kultury, a kteří k sobě přitahují hledající a následovníky, abych JÁ pomocí slov, která skrze ně promlouvám, jsem mohl oživit srdce a vědomí těch, kteří jsou připraveni Mne poznat.

Ten, kdo toto vše dělá jsem JÁ, neosobní Jáství v nitru, a učitelé a vůdci osobně nedělají vůbec nic. Slouží pouze jako kanály, pomocí kterých může má Idea vstoupit do vědomí těch, které za tímto účelem k nim přitahuji.

Protože mysl je pouze kanálem a intelekt nástrojem, které používám neosobně kdekoli a kdykoli je to nutné k vyjádření mé Ideje. Dokud však není **srdce** oživeno a široce rozevřeno tak, aby Mne mohlo obsáhnout, nemůže člověk svou smrtelnou myslí a intelektem vědomě porozumět mému záměru, když skrze něho vyjadřuji svou Ideu.

Ve své touze po tom, abys Mi mohl sloužit, jsi možná našel v některém učiteli nebo vůdci osobnost, o které si myslíš na základě mnohých zdánlivě obdivuhodných slov, která skrze něj pronáším, že Mne již obsahuje ve svém srdci.

Ve svých pochybnostech a obavách, zdali ses Mi zavděčil, a ve svém strachu z mé nespokojenosti, že se neřídíš mými příkazy, jsi možná dokonce šel k takovému učiteli nebo vůdci, který zřejmě tvrdil, že

je knězem nebo kněžkou Nejvyššího, protože sis myslel, že jeho prostřednictvím obdržíš mé poselství, které je určeno právě tobě, anebo rady a slovní pomoc od nějakého „mistra“ nebo „rádce“ z duchovního světa, které bys měl dodržovat.

Je dobré, že to děláš. Ano, protože jsem to JÁ sám, kdo ti poskytuje tuto příležitost, pokud ještě nechceš anebo nejsi schopen se spokojit s důvěrou ve Mne a čekat na to, až ti odpovím přímo JÁ, a až ti ve vhodnou dobu a svým vlastním způsobem pomůžu JÁ sám.

Ano, k takovým kněžům a kněžkám tě posílám a dopouštím, abys jim věřil a důvěřoval; dopouštím, aby tě zaopatřovali veškerými „duchovními“ naukami a radami, které jsi schopen přijmout a které pocházejí od těchto „mistrů“ a „rádců“, až konečně ve smutku a ponížení ze zklamání, které se nakonec nevyhnutelně dostaví, se opět obrátíš sám na sebe, na učitele ve svém nitru, na Mne, své vlastní pravé JÁ.

Ano, dopouštím veškeré obelhávání z jejich strany, veškerou tvou poslušnost vůči nim, veškeré přijímání tvého nadšení a oddanosti – nemluvě o tvých penězích a službách – na to, čemu věříš, že je to mé dílo, a následně aby si to vše sobecky přivlastnili a využili pro budování a posilování své vlastní osobní moci a velikosti mezi svými stoupenci; aby ti velice vychytrale lichotili a slibovali duchovní pokrok, aby současně s tím k tobě promlouvali pod rouškou vysokých a krásně znějících duchovních nauk, a tím tě neustále udržovali připoutaného k sobě, a to jenom proto, abys je nepřestal podporovat, uctívat a oslavovat; aby tě neustále zastrášovali upozorňováním na mou nespokojenost, jestliže jim nebudeš prokazovat bezpodmínečnou důvěru a poslušnost, - ano, toto vše dopouštím, protože je to přesně to, po čem toužíš a co vyhledáváš, a touha je skutečně skutečňovatelem mé vůle.

Je dokonce možné, že věnuješ nějakému jinému učiteli, - buď z viditelného nebo neviditelného světa a nezáleží na tom, jak je upřímný, jak to myslí dobře a jak je duchovně moudrý – o kterém si myslíš, že nemůže být zařazen mezi ty, o kterých byla právě řeč, svou bezpodmínečnou lásku, oddanost a poslušnost, a možná od něho dostáváš to, o čem se domníváš, že to jsou nauky a rady nedocenitelné hodnoty.

To vše je v pořádku, jestliže dostáváš to co hledáš a o čem si myslíš, že to potřebuješ; protože JÁ poskytuji všechny věci, abych uspokojil takové žádosti. Ale uvědom si, že toto vše je zbytečné a nepřináší to skutečné výsledky, o které usiluješ; protože veškeré hledání a veškerá touha po dosažení duchovna pochází z osobnosti, a proto je sobecká a vede nakonec pouze ke zklamání, zbavení iluzí a pokoření.

Ale pokud jsi schopen to vnímat, je to právě vlivem zbavení se iluzí a pokoření, že lze dosáhnout skutečných výsledků, protože ony jsou tím, co jsem přímo JÁ sám pro tebe připravil a k čemu jsem tě vedl, když

jsem ti poskytnul možnost nechat si pomáhat některým lidským učitelem. A k tomuto zbavení se iluzí a pokoření jsem tě úmyslně přivedl, aby ses opět stal pokorným a poslušným jako malé dítě, a abys potom byl připraven naslouchat a řídit se mým slovem promlouvaným v nitru, a když mu budeš takto naslouchat a následovat ho, abys mohl vstoupit do mého království.

Ano, veškeré vnější hledání skončí tímto způsobem a přivede tě zpátky ke Mně, unaveného, bezmocného, vyhladovělého, ochotného naslouchat mému poučování a udělat cokoli i pouze za kůrku mého chleba, kterým jsi předtím ve své tvrdohlavosti a domýšlivosti pohrdal, a který jsi ve své duchovní pýše nepovažoval za dost dobrý.

Ted', pokud už máš dost nauk a učitelů, a jsi si jistý, že v tvém vlastním nitru se nalézá zdroj veškeré moudrosti, přinesou tato slova tvému srdci nevyslovitelnou radost. Cožpak nepotvrzují to, z čeho jsi měl **v nitru** pocít, že je to pravda?

Pro tebe, který ještě nejsi schopen to vnímat a ještě potřebuješ prostředníka, jsem uskutečnil příběh „Krista, který se nechal ukřižovat pro tvé vykoupení“, který zobrazuje, jak si přeji, abys žil, to znamená, že ukřižováním své osobnosti se můžeš ve svém vědomí povznést do stavu, kdy se staneš totožným se Mnou.

Ale tobě, který jsi dostatečně silný, abys to snesl, říkám, že nepotřebuješ žádného prostředníka mezi sebou a Mnou, protože **my jsme jeden a tentýž už nyní**. Jestliže však o této skutečnosti víš, můžeš se ke Mně dostat přímo a **okamžitě** ve svém vědomí. JÁ, Bůh v tvém nitru tě přijmu a zůstaneš navždy se Mnou, stejně tak, jako můj syn Ježíš, člověk z Nazaretu, prostřednictvím kterého se nyní projevují stejně jako před dvěma tisíci lety, a jako se jednoho dne projeví tebou.

Tobě, který nemůžeš pochopit, jak a proč sděluji tak krásné a tak duchovní věci prostřednictvím osobností, které samotné nedokážou žít v souladu s naukami, které zdánlivě sami ze sebe rozšiřují, pravím:

Používám všechny prostředky naprosto neosobně, abych mohl vyjádřit svůj záměr.

Některé jsem připravil tak, aby se stali lepšími vyjadřovacími prostředky než druzí, ale osobně Mne vůbec neznají.

V některých jsem oživil srdce tak, aby Mne mohlo lépe obsáhnout, a tím se vědomě více sjednotili se Mnou.

Někteří se sjednotili se Mnou až tak, že už nejsou ve vědomí ode Mne odděleni, a v nich JÁ žiji, se pohybují a vyjadřují svou duchovní povahu.

Od samotného počátku svého vyjadřování na Zemi jsem připravil své kněze, své proroky a své mesiáše, abych zviditelnil světu svou Ideu – slovo, které se nakonec stane tělem.

Ale ať už promlouvám prostřednictvím kněze, proroka nebo mesiáše, nebo prostřednictvím malého dítěte, anebo tvého nejhoršího nepřítele, tak všechna slova, která se tě bytostně dotýkají, jsou slovy, která prostřednictvím organismu takového zprostředkovatele promlouvá **tvé JÁ JSEM** ke tvému duševnímu vědomí.

Když se společně shromáždí určitý počet lidí, aby naslouchali mému slovu, které je pronášeno prostřednictvím jednoho z mých knězů, tak to není samotný kněz, ale **JÁ**, který jsem **v srdci každého** posluchače, kdo vyvolává v knězi živá slova, která hluboce pronikají do vědomí každého z nich. Kněz neví, proč jeho řeč na tebe tak působí, a je možné, že ani nerozumí významu slov, která ti říká.

JÁ v jeho nitru vyvolávám vlivem společné oddanosti a víry ve Mne, které jsou vědomě i nevědomě projeveny všemi těmi, kteří jsou kolem něho shromážděni, duchovní sílu, která slouží jako kanál nebo spojení, pomocí kterého se dostávám do vědomí těch myslí, které jsem připravil k tomu, aby porozuměly mému záměru. Protože i když ke všem promlouvám stejná slova, přesto tato slova obsahují pro každého odlišné a samostatné poselství, a nikdo si neuvědomuje žádné jiné, ale jenom to poselství, které sděluji právě jemu. Protože **JÁ** v tvém nitru vybírám ze slov ten význam, který jsem určil pro tebe, a **JÁ** v nitru tvého bratra a tvé sestry stejným způsobem vybírám ten význam, který jsem určil pro každého z nich.

Když jsou dva nebo tři spolu shromážděni v mém jménu, tam **JÁ JSEM** vždy přítomen; jelikož idea, která je spojuje dohromady, je má Idea, proto obsahuje Mne, který jsem v nitru každého člověka. Vlivem spojení jejich touhy po Mně vytvářím prostředníka čili kanál, skrze který **Mi** je umožněno dostat do duševního vědomí záblesky Mne samého, každému podle toho, jak je schopen to pochopit.

Způsobuji, že každý kněz, každý učitel, každé medium to instinktivně ví, protože to jsou Mnou vybráni vyslanci, a rovněž způsobuji, aby se v nich probudila touha se obklopit stoupenci, abych mohl oživit v srdcích těch, kteří jsou připraveni, vědomí mé přítomnosti v nitru. Je možné, že samotný kněz, učitel, nebo medium Mne nikdy nepoznal ve svém nitru, a může se domnívat, že se nacházím nebo jsem zosobněn v nějakém mistru, vůdci nebo spasiteli, který je **navenek** od nich. Přesto však jsou jedinci, které vedu k těmto svým vyslancům, ve kterých jsem schopen pomocí určitých slov, která nutím říkat své vyslance, společně s duchovní silou, poskytnutou různými uchazeči, probudit jejich duševní vědomí k tomu, aby si skutečně uvědomili Mne,

neosobní JÁ, který sídlím v nitru – v samotném středu všech věcí, v každém srdci.

Protože JÁ JSEM mého vyslance, a JÁ JSEM každého stoupence je **jedno a to samé**, je jedno ve vědomí, jedno v porozumění, jedno v lásce a jedno v záměru, který nespočívá v ničem jiném než v plnění mé vůle.

Toto JÁ JSEM, které je zcela neosobní, a které nezná ani čas, ani prostor, ani rozdílné totožnosti, pouze využívá osobností, jak vyslance tak stoupenců, a podmínek osobního styku jako prostředku k tomu, aby poskytlo hlas mé Ideji, která se neustále v nitru snaží o vnější projev.

Ty vyslance, kteří přijímají důvěru a víru mých přívrženců, a potom ji využívají ke svým vlastním soukromým účelům, přinutím, aby se probudili k poznání mé vůle a mé Ideje, každého ve vhodné době. Ale toto probuzení nebude pro jejich osobnosti příjemné, a skoro vždy způsobuje mnoho utrpení a ponížení; ale když to učiním, jejich duše se radují a vděčně Mi pějí chválu.

Proto se nepozastavuj nad tím, když někdy uslyšíš nádherná slova pravdy, která vycházejí z úst zdánlivě nehodných k tomu, aby je vyslovovala, a které nerozumí jejich významu; ani nad tím, že prostí stoupenci se častokrát probudí rychleji a přerůstají své učitele. JÁ, který sídlím v nitru jak učitele tak stoupence, volím různé okolnosti a poskytuji různé způsoby k vyjádření mých vlastností v každé odlišné duši tím, že každou umísťuji přesně do doby a místa, kde se můžou navzájem co nejlépe doplňovat a pomáhat si, a tak je všechny za těchto okolností spojuji do nejvíce harmonického vyjádření mé Ideje.

XV.

Mistři.

Ty, který ještě zastáváš ideu, která se vyskytuje v různých naukách, že každému, kdo usiluje o spojení se Mnou, poskytnu „mistra“ nebo Božského učitele, poslouchej má slova.

Je pravdou, že jsem ti v minulosti umožnil pátrat v nejrůznějších mystických a okultních knihách a naukách, když jsem podněcoval tvou tajnou touhu po získání sil nezbytných k dosažení tohoto spojení, které tyto nauky tak oslavovaly, až do té míry, že se v tobě probudilo jakési slabé vědomí o tom, že takové síly vlastníš.

Dokonce jsem připustil, abys věřil, že prováděním určitých cvičení, dýcháním určitého způsobu a odříkáváním určitých manter si můžeš k sobě přivolat „mistra“ z neviditelného světa, který by se stal tvým učitelem a pomohl by ti se připravit na určité zasvěcení, které by ti umožnilo se dostat do vysokého duchovního stavu, vstoupit do nějakého tajného řádu ve vnitřních sférách existence, kde by ti bylo odhaleno hluboké poznání mé Božské moudrosti.

A nejenom, že jsem nechal dopustit tyto věci, ale pokud jsi schopen to pochopit, byl jsem to JÁ, kdo tě vedl k těmto knihám, vyvolával v tobě takovou touhu, a kdo způsobil, že se taková víra usadila ve tvé mysli – ale ne za tím účelem, jak se domníváš.

Ano, provedl jsem tě všemi těmito naukami, touhami a vírami, protože jsem se snažil tvé lidské mysli ukázat síly, které používám, abych mohl vyjádřit svou Božskou Ideu.

Popsal jsem tyto síly jako nebeské hierarchie, a aby je mohl tvůj lidský intelekt lépe pochopit, zobrazil jsem je jako anděly nebo Božské bytosti, neosobní zprostředkovatelé neboli vykonavatelé mé vůle, kteří jsou zapojeni do procesu vyjadřování mé Ideje, která byla na počátku.

Ale ty jsi tomu neporozuměl.

Tvůj lidský intelekt, uchvácen možností se setkat a rozmlouvat s jednou z těchto bytostí, jak to tvrdily některé nauky, je začal okamžitě zosobňovat, a začal toužit po tom, aby se projevy ve tvém životě, protože se domníval, že se zajímají o tvé **lidské** záležitosti, a že životem podle určitých pravidel, které jsou uvedené v určitých naukách, by sis mohl získat jejich přízeň, takže by ti pomohly dosáhnou nirvánu nebo nesmrtelnost.

Zcela úmyslně jsem dopustil, aby ses oddával takovým falešným představám, když jsem tě nechal toužit, modlit se a svědomitě se snažit dodržovat dané příkazy; dokonce jsem tě občas oklamával tím, že jsem ti umožnil na chvíli spatřit v tebou vyvolaných vidinách a snech dokonalé bytosti, o kterých jsem tě nechal se domnívat, že to jsou takový „mistři“.

Je dokonce i možné, že jsem způsobil, aby se v tobě rozvinuly určité schopnosti, které ti umožnily vnímat přítomnost osobností, které již přešly do duchovní sféry života, a které byly přivolány tvými touhami a snaží se hrát roli tvého mistra a vůdce.

Nyní však pro tebe nastal čas, kdy máš vědět, že takové bytosti **nejsou** mistry, a také, že **Božské** bytosti samy sebe nenazývají mistrem; že JÁ, a pouze JÁ sám, tvé vlastní pravé JÁ, JSEM od této chvíle tvůj jediný mistr, a dokud nebudeš schopen Mne poznat, tak jim budu i prostřednictvím tvého bratra.

Jakákoli bytost, nechť v lidské nebo duchovní formě, která se představuje tvému vědomí a tvrdí o sobě, že je mistrem, nebo **která ti dovoluje, abys ji nazýval mistrem**, není ničím více ani méně než

osobností, stejnou jako máš i ty, a proto není Božskou v tom smyslu, jak tvoje lidská mysl chápe tento pojem, bez ohledu na mnohé nádherné „pravdy“, které může pronášet, a „podivuhodné“ věci, které může konat.

Tak dlouho, jak tvoje lidská mysl bude vyhledávat nebo uctívat **ideu** mistra v jakékoli jiné bytosti, bez ohledu na to, jak se ti může zdát vznešená nebo posvátná, přesně tak dlouho budeš naplňován takovými ideami; a je dokonce možné, že ti nakonec skutečně umožním se setkat a rozmlouvat s takovým „mistrem“.

Pokud ti však bude udělena tato „výsada“, bude to pouze proto, aby se urychlilo tvé probuzení a tvé následné zklamání, až zjistíš, že tento „mistr“ je ve skutečnosti pouze osobnost, i když mnohem pokročilejší v duchovním probuzení než ty, ale přesto jen **osobnost** – a ne Božský mistr, kterého ti chce dát poznat tvá nejnižší duše.

Protože tě živím každou ideou, která bude působit tak, aby tě naučila poznat skutečnost, která se nachází za vším zdánlivým, a jestliže tě přivádím k očividným podvodům a ke ztrátě víry ve veškeré lidské nauky, ve veškerou lidskou a dokonce i Božskou dokonalost, je to jenom proto, abych ti umožnil jasněji rozlišovat mezi podstatou a stínem, a abych tě připravil na mnohem vyšší ideál, u kterého čekám, abych ti ho mohl ukázat.

Ve své osobnosti se můžeš povznést pouze k ideálu, který si je tvá **lidská** mysl schopna představit. Prostřednictvím touhy umožňuji mé vůli, aby se projevila v tobě, a prostřednictvím touhy vykonávám mnoho podivuhodných věcí.

Pokud tomu nevěříš, tak potřebuješ pouze použít klíč:

Myslet na mistra znamená **vytvořit** mistra.

Tato idea mistra se tvým myšlením stane tím, co si přeješ a představuješ jako mistra.

Jinými slovy, svým myšlením vytvoříš kolem této ideje všechny vlastnosti, o kterých se domníváš, že je má mistr. Tvá lidská mysl prostřednictvím touhy, přání a uctívání vytvoří nevyhnutelně tyto vlastnosti v nějaké **imaginární** bytosti, která je stále osobností, protože zatím nejsi schopen si **představit** neosobní bytost.

Z tohoto důvodu musí tato idea dříve nebo později, podle intenzity tvé touhy a myšlení, vstoupit do skutečného projevu buď tím, že přitáhne k tobě takovou osobnost v těle, nebo jako bytost z říše vidin a snů.

Povaha tvé lidské mysli je taková, že si v určitých chvílích myslí, že potřebuje mistra nebo někoho, na koho se může obrátit pro vysvětlení a radu ve svých lidských starostech a problémech, protože si myslí, že životní potíže mohou být vyřešeny tímto způsobem. Jestliže k tobě přivádím někoho, kdo nenaplnuje tvé očekávání nebo tě podvádí a přinutí tě nakonec se vrátit zpátky ke Mně, svému vlastnímu JÁ, znechuceného, zbaveného iluzí a pokořeného, je to pouze proto, že

potom snad budeš ochotný se obrátit v nitru ke Mně, a budeš naslouchat **mému** hlasu, který po celé tyto roky k tobě promlouval, ale který tvá pyšná a sobecká mysl neuznávala za hodný k naslouchání.

Ty, který jsi ještě neprodělal tuto zkušenost, který ses ještě nesetkal se svým vytouženým mistrem, ať v lidské nebo duchovní formě; ty, v jehož nitru se mým slovům nepodařilo probudit a vyvolat odezvu na jejich pravdu, -- pro tebe mám přichystané určité zkušenosti, které tě později zcela jistě přivedou ke Mně, a pak dosáhneš poznání, že JÁ JSEM mistr, **inspirující idea** v pozadí a uvnitř každé myšlenky na mistra a každé touhy po něm, která vstupuje do tvé mysli, ať už z nitra nebo zvenčí.

Je vyučováno: „Když je žák připraven, mistr se objeví“. A v jistém smyslu je to pravda; ale ne tak, jak sis to vyložil.

Tvá skrytá touha po mistru ho k tobě přivede, ale pouze tehdy, když tě na takové setkání připravím. Ale takové setkání bude pouze zjevením se **zdánlivého** mistra. **Skutečného** mistra nebo učitele, když se objeví, nemůžeš nikdy poznat, protože se může ukrývat v zajímavém příteli, spolupracovníkovi, v nejbližším sousedovi, ve tvé vlastní manželce nebo manželovi anebo dítěti.

Ty, který ses povznesl nad touhu, ty, který již nehledáš mistra nebo učitele, dokonce ani Mne, ale osamělý setrváváš ve víře v mou věčnou přítomnost a v můj slib, -- pro tebe mám připravené setkání a společenství, které přinese tvé duši takovou radost a požehnání, že si to tvá lidská mysl nedokáže ani představit.

Nyní je to tajemstvím, a dokud mu nejsi schopen porozumět, jsi oprávněn tvrdit, že to co bylo výše uvedeno není v souladu s určitými výroky v této knize, a že to odporuje naukám v mých jiných zjeveních.

Neboj se, toto tajemství ti bude odhaleno – pokud si opravdově přeješ poznat můj záměr.

Proč do té doby bys ve svém hledání měl být uspokojen něčím jiným než nejvyšším?

Proč hledat v lidském nebo duchovním učiteli, vůdci, mistrovi nebo andělu, z důvodu jejich nevyhnutelně **omezeného** projevu mé dokonalosti, když můžeš jít **přímo** ke Mně, Bohu v tvém nitru, vševědoucímu, všemohoucímu, všudypřítomnému, inspirující ideji v pozadí a uvnitř **všech** projevů.

Tak jak JSEM přítomen v tobě, tak stejně JSEM přítomen v každém, kterého vyhledáváš, a protože veškerá moudrost, veškerá moc a veškerá láska, kterou mají pochází ode Mne, proč nejít okamžitě ke **Mně**, a nechat Mně, abych tě připravil také tak, abych mohl prostřednictvím **tebe** vyjádřit vše čím JSEM.

Jsi lidská osobnost, a současně Jsi Božský a proto dokonalý.

První z těchto pravd věříš, druhé nevěříš.

A přesto jsou **obě** pravdivé. – **toto** je tajemstvím.

Jsi přesně tím, co si **myslíš**, že jsi.

Jsi jedno nebo to druhé? **Kdo** jsi? -- Anebo obojí?

Jsi **Mnou samotným**. JSEM v tobě, ve tvé lidské osobnosti, ve tvém těle, mysli a intelektu. JSEM v každé buňce tvého těla, v každé vlastnosti tvé mysli, v každé schopnosti tvého intelektu. JSEM duší, činným principem každého. Ty jsi ve Mně. Jsi buňkou mého těla; jsi vlastností mé mysli; jsi schopností mého intelektu. Jsi částí Mne, a přesto jsi JÁ, mé Jáství. Jsme jeden a tentýž, a vždy jsme byli.

Tato idea mistra, na kterou jsem obrátil pozornost tvé mysli, sloužila pouze k tomu, aby tě vedla a připravila tě na tuto ideu Mne samotného, tvého neosobního JÁ, anděla světla, vyzařování mého bytí, tvého vlastního Božského vládce a mistra v nitru.

Ano, JÁ, tvé Božské Jáství, JSEM mistr, kterého tě nutila tvá duše hledat, a když Mne skutečně nalezneš, a budeš **vědět**, že JÁ JSEM tvé Jáství, potom se ve svém lidském vědomí s radostí staneš mým žákem, budeš Mne láskyplně očekávat, a budeš se starat pouze o to, abys Mi věrně sloužil, jak ve svém vlastním nitru tak v nitru tvých bližních. A potom pochopíš, proč existuje pouze „tvůj jediný mistr, i jediný Kristus“.

Protože JÁ jako Kristus sídlím ve všech lidech a JSEM jejich výjimečné Jáství. Prostřednictvím všech lidí tě neustále oslovuji a snažím se dosáhnout a působit na tvé lidské vědomí. A jelikož tě poučuji nepřetržitě, nejenom prostřednictvím všech lidí, ale i prostřednictvím každého prostředku nezbytného pro danou chvíli, mám mnoho způsobů k dosažení tvého vědomí a využívám je všechny k tomu, abych tě přinutil k uskutečnění mého záměru.

Hovořím mnohými hlasy, -- hlasem všech lidských emocí, vášní a tužeb. Hovořím hlasem přírody, hlasem zkušenosti i hlasem **lidských** vědomostí.

Ano, toto všechno je můj hlas, který používám neosobně, abych ti vyjádřil **jedinou skutečnost**, že JÁ JSEM ve všem a že JÁ JSEM vším. Co ještě tento hlas ve svých rozmanitých podobách říká je to, že ty také jsi částí toho všeho, a že JÁ JSEM uvnitř tebe, kde čekám na to, až Mne poznáš a až budeš **vědomě** spolupracovat na vyjadřování mé Ideje neosobní dokonalosti na zemi, tak jako se vyjadřuje v nebesích.

Jedině tehdy, když se dostaví toto poznání, budeš připraven se setkat a poznat **pravého** mistra. Jedině tehdy a nikdy jindy si uvědomíš, proč JÁ, tvé vlastní neosobní Jáství můžu být a JSEM jediný možný mistr tvé lidské osobnosti.

Potom rovněž porozumíš, proč ve svém osobním, odděleném vědomí bys nikdy nemohl rozeznat nebo poznat pravého mistra kdyby ses s ním setkal ve fyzickém těle, -- že dokud nedokážeš vstoupit do Kristovského vědomí, mého vědomí v tvém nitru a v jeho nitru, existoval

by pro tebe jediné tak, že bys ho vnímal třeba jako laskavého a ochotného přítele nebo učitele.

Když dosáhneš toto vědomí, jediné tehdy budeš hodný a oprávněný k tomu, abys poznal a byl v kontaktu se svými druhy ve velkém bratrství ducha, kteří ovládli své osobní já a kteří žijí pouze proto, aby pomohli svým mladším bratrům také naleznout Božského mistra v nitru.

Pokud by vstoupila do tvého života bytost, která by se ti zdála Božskou, a která by ti dovolila, aby sis o ni myslel a nazýval ji mistrem, tak ještě není zcela neosobní. Taková bytost by mohla být lidským mistrem, ale nebyl by to Božský mistr, kterému tvá duše touží sloužit.

Možná bys byl spokojen, kdybys měl někoho takového za mistra, i kdyby nebyl zcela neosobní. Pokud ano, potom bych ti někdy později přinesl poznání jeho osobních nedokonalostí prostřednictvím neustálého srovnávání s **mou** neosobní dokonalostí; dokud by ses konečně neobrátil a nepřišel ke Mně v úplné opuštěnosti, protože bys uznal Mně a mou neosobnost za jediný vzor a ideál, a za pravou příčinu, která inspirovala tvé dlouhé vnější hledání mé dokonalosti, která však mohla být nalezena pouze v nitru, hluboce ukrytá uvnitř tvé vlastní duše.

XVI.

Kristus a láska.

Tobě, který se bojíš, že má slova mohou zničit tvou víru a lásku k Pánu Ježíši Kristu, pravím:

Před dvěma tisíci lety, když proces vyjadřování mé Ideje dosáhl stupně, ve kterém jsem mohl navenek projevit část své Božské **skutečnosti**. Abych to mohl uskutečnit a současně abych připomněl mým lidským vlastnostem jejich poslání na Zemi, bylo nevyhnutelné vyjádřit prostřednictvím lidské osobnosti a projevit v lidské formě mé **Božské** vlastnosti, protože tímto způsobem jejich lidské mysle a intelektu mohly vidět, vzpomenout si a být Mnou v nitru inspirovány k tomu, aby dovolili mé Ideji podobným způsobem se vyjádřit a projevit v jejich lidských osobnostech.

Toto jsem vykonal prostřednictvím osobnosti Ježíše, člověka z Galileje, když jsem lidskému rozumu ukázal svým učením, které bylo dáno skrze něho, a mým **životem**, který byl jím projeven, co je nezbytné, aby se plně vyjádřila má Božská Idea.

Předvedl jsem zkušenostmi symbolické povahy, které jsem přinutil prožít jeho lidskou osobnost, kterou jsem za tímto účelem stvořil, čím všechny osobnosti musí projít před tím než vy, mé lidské vlastnosti, kteří jste stvořili tyto osobnosti, se opět můžete stát dostatečně neosobní, aby jste se stali společně se Mnou vědomí vyjadřovatelé mé Božské Ideje.

Každý z vás, mé lidské vlastnosti, před tím než JÁ JSEM v nitru můžu probudit vaše lidské mysle k tomu, aby Mne poznaly, se musí narodit vaše Božské JÁ z panenské lásky v obyčejných jeslích – místě, kam chodí se nakrmit dobytek (pokorné a kající srdce naplněné vírou a důvěrou v Boha, což je stav, který musí lidská neboli zvířecí povaha dosáhnout). Potom musíte být odvedeni do Egypta, země temnoty (neboli intelektuální činnosti), tam tělesně a rozumově růst a rozvíjet se, až se stanete silnými tím, že Mne budete pociťovat v nitru. Potom, když si budete dostatečně uvědomovat **mou** sílu a **mou** lásku, začnu vámi promlouvat slova moudrosti a pravdy, která budou udivovat učence světa i učitelé zákona. Potom bude následovat dlouhé období učení a přemýšlení, kterým dozrává mysl a vyvíjí se duše, až dosáhnete plné dospělosti vědomí JÁ JSEM v nitru, a které vás připraví na křest v Jordánu, kdy se Mi zcela otevřete a získáte úplné vědomí, že vy a JÁ jsme jeden a tentýž, že neexistuje oddělenost, že JÁ JSEM vaše pravé JÁ; a od tohoto okamžiku dovolíte, aby JÁ JSEM zcela ovládal vaše životy.

Potom vás **odvedu** do světa, který je nazván v mém jiném zjevení pouští, abych vás vyzkoušel a učinil silnými; a aby jste si zvykli na neosobní používání mých Božských kvalit, postavím před vás tři velká pokušení – moc, pýchu a peníze, dokud nedokážete, že nic intelektuálního, nic sobeckého, nic z vnějšku vás nesvede k tomu, aby jste zapomněli na Mne v nitru, a že můj hlas a pouze on, ať už bude hovořit ve vašem srdci nebo v srdcích vašich bratrů, je jediným hlasem, kterému jste již schopni naslouchat.

Až se to prokáže, začne období konání zázraků a vyučování zástupů, které bude doprovázeno očerňováním a pronásledováním ze strany nevěřícího a vysmívajícího se světa; následovaného soudním procesem před Pilátem Pontským, představitelem světského zákona; rozsudkem; nesení kříže na horu Kalvárii; přibití na kříž; předsmrtný zápas; tři dny v hrobě; a potom závěrečné zmrtvýchvstání, kdy vstoupíte do úplného sjednocení se Mnou.

Každá z těchto zkušeností má svůj vnitřní význam, čili duševní využití, kterému bys měl snadno porozumět, pokud jsi Mi otevřel své srdce.

Taková byla tvá cesta v minulosti a všech, kteří studovali a řídili se mými naukami, které byly podány v mých bývalých zjeveních. Nyní nastal čas, kdy jsem tebe a mnoho dalších připravil na nový způsob,

kterým můžeš vstoupit do mého vědomí přímo a **okamžitě** neosobní cestou. Ti, kteří jsou dostatečně odvážní a dostatečně silní, aby odložili všechny požadavky lidské osobnosti, a kteří mohou říct JÁ JSEM a **ví, že JÁ JSEM ten v nitru**, který jim dává tuto sílu a umožňuje jim se povznést nad přitažlivost a vlivy vnějšího světa, -- tak ti jsou těmi, které jsem si vybral, abych skrze ně vyjádřil veškerou úchvatnou nádheru mé Božské Ideje.

Avšak před tím než se k tomu dostaneš a staneš se společně se Mnou vědomým vyjadřovatelem mé Božské Ideje, musí se Kristus, neboli vědomí JÁ JSEM, zrodit ve tvém srdci i v srdci každé jiné lidské osobnosti, musí růst a vyvíjet se, a nějakým způsobem prodělat každou zkušenost, která byla symbolizována v životě Ježíše. Příklad Kristovské lásky a soucitu, který jsem vyjádřil v tomto životě, musíš rovněž i ty vyjádřit do určité míry, než budeš moci ochutnat plody této lásky, která ve skutečnosti není láskou, nýbrž svatou trojjediností, -- láskou – moudrosti – silou, která je pravým vyjádřením mého **neosobního** života.

Dosud jsi neznal význam neosobního života, proto jsi nemohl znát význam neosobní lásky. Láska, jestliže pozorně rozebereš tento cit, byla pro tebe vždy lidskou emocí nebo projevem; a nebyl jsi schopen si představit lásku, která by byla zbavená nebo by nebyla ve spojení s nějakým lidským nebo osobním zájmem. Avšak nyní, kdy Mne začínáš pociťovat uvnitř svého srdce a co nejvíce ho rozevíráš, aby Mne mohlo obsáhnout, tě naplním novým, úžasně zvláštním pocitem, který oživí v každé částice tvé bytosti tvůrčí instinkt, a stane se pro tebe skutečným elixírem života. Protože během vnějšího projevování **tohoto** pocitu, když ho budu takto skrze tebe vylévat do světa, budeš zažívat nevyslovitelnou sladkost mé svaté neosobní lásky, společně s ji doprovázejícím osvícením mysle a vědomím neomezené moci; a tato láska tě zbaví zcela tvého sobectví a tím z tebe učiní průliv pro **neosobní** vyjádření mé Božské Ideje.

Tehdy si uvědomíš, že jsi částí Mne a částí každé jiné bytosti, a že vše, co máš nebo čím jsi, není tvé, ale mé, aby to bylo použito kdekoli a jakkoliv na můj pokyn.

Tvůj život již nebude soustředěn na sebe samotného, nýbrž toto osobní já zmizí, protože splyne s tvými ostatními já, následkem toho, že bude volně rozdávat tvůj život, tvé porozumění, tvou sílu, tvou pravdu, které jsou pouze součástmi mého neosobního života neboli mé neosobní lásky, kterou jsem pro tebe vyčlenil pouze k takovému použití.

V osobnosti Ježíše, jsem JÁ, Kristus, projevil mnoho neosobní lásky, dost na to, abych tě inspiroval a vyvolal v tobě snahu napodobit jeho život a jeho osobnost, a prostřednictvím takové snahy a úsilí, abych v tobě probudil vědomí Krista ve tvém nitru. Tímto probuzením a uvědoměním si, že Kristus je jedinou cestou neboli bránou, která vede

ke Mně, jsem tě nakonec přivedl k bodu, kde můžeš vstoupit do mého neosobního života a vědomě se stát jeho částí.

V této souvislosti ti ale otevřeně říkám, že má neosobní láska nemá nic společného s osobními životy a osobními láskami. Ty všechny jsou pouze vnějšími prostředky, které používám k tomu, abych jejich prostřednictvím mohl svou pravou lásku nechat proudit ze srdce lidství ven do světa, kde neustále projevuje svou všeobjímající, životadárnou, tvůrčí a povznášející sílu.

Má láska nebere v úvahu jednotlivce nebo osobnosti; jsou to pouze figurky na šachovnici života, kterými pohybuji tak, jak se mi to co nejlépe hodí k uskutečnění mého záměru, -- plnému a dokonalému vyjádření mé Božské Ideje v lidstvu.

Pouze v lidstvu mohu vyjádřit svou Ideu, stejně tak, jako ty můžeš vyjádřit svou ideu sebe sama pouze ve své osobnosti a skrze ni.

V lidstvu žiji, pohybuji se a mám své bytí. Lidstvo je smrtelnou osobností a tělem mého nesmrtelného JÁ, stejně tak, jako tvá osobnost a její tělo je tím, co používáš k vyjádření svého bytí.

Všechny jednotlivé lidské osobnosti s jejich těly jsou pouze buňkami mého těla lidství. Stejně jako tvé JÁ JSEM nyní buduje tvé tělo tak, abys skrze ně mohl dokonale vyjádřit mou Ideu tebe, čili tvé pravé JÁ, tak i JÁ postupně buduji lidstvo tak, abych mohl skrze něj dokonale vyjádřit svou Ideu sebe samého.

Pokud se jednotlivé buňky mého těla lidství, stejně jako buňky tvého těla, když se podílí na mém životě, stávají neosobními a harmonickými částmi orgánů, které tvoří, tak žijí zdravým a šťastným životem. Ale stačí, když jedna buňka začne odporovat nebo působit proti všeobecnému zákonu jejího orgánu, a harmonické fungování tohoto orgánu se rázem stává nemožným, což přirozeně ovlivňuje celé tělo a má za následek nemoc.

Každá buňka určitého orgánu je neodlučitelnou částí tohoto orgánu, a její práce je nezbytnou pro dokonalé fungování tohoto orgánu a pro dokonalé zdraví mého těla. Takže, pokud každá buňka neodevzdá **veškerou** svou energii a **veškerou** svou inteligenci, které jsou pouze vlastnostmi života, který jsem jim poskytnul, pro dokonalé fungování mého celého těla, může být jediným výsledkem pouze konflikt s jeho následnými účinky, -- nemocí, bolestí, hříchem, otroctvím, chudobou, nedostatkem porozumění, rozkladem, nebo smrtí.

Stejně tak, pokud každý orgán neodevzdá veškerou inteligenci a veškerou energii, kterými jsem je obdařil, za jediným účelem, a sice vyjadřovat a udržovat život mého těla v dokonalém zdraví, může být jediným výsledkem pouze rozpad, ničení, vzpoura, a nakonec VÁLKA, -- válka mezi různými orgány a mezi jejich příslušnými buňkami, a větší nebo menší z toho plynoucí chaotické podmínky v celém mém těle.

V mém těle lidství by to znamenalo válku mezi národy, které jsou orgány mého těla. Protože každá válka je pouze akutní nemoc, a protože se můj život, který se v lidstvu projevuje jako neosobní láska, může vyjádřit pouze v harmonii – stejně jako ve fyzickém těle, proto vždy využívá, vyrovnává a připravuje podmínky tak, aby se mohl tímto způsobem vyjádřit.

To provádí buď tím, že postupně vyhladí z různých orgánů těla všechny nemocné, oslabené a neschopné buňky, nebo tím, že přivede nemoc do zhoubné formy ve fyzickém těle. Tím se rychle zbavuje ve velkém množství takových buněk, dokud patřičný orgán není buď vyčištěn, nebo není zcela zničena jeho energie sloužící k jeho fungování.

Jinými slovy, skutečný život a práce každé buňky a každého orgánu spočívá v odevzdání svého jednotlivého života, aby celé moje tělo mohlo být neboli se vyjádřit v dokonale harmonii. Když každá buňka a každý orgán nemá jinou ideu než tuto, a učiní-li ze sebe čistý a nesobecký průliv, kterým může protékat můj neosobní život, potom se mé tělo stalo harmonickým a dokonalým celkem; a potom může má Idea na zemi vyjádřit své Božské síly a možnosti, tak jako to činí v nebeské říši věčnosti.

Až Mi odevzdáš zcela své osobní já, abych mohl nechat skrze tebe proudit mou svatou, neosobní lásku, když nebudeš myslet na nic jiného, než na dokonalé vyjádření této lásky, která je mým pravým životem, potom Mi bude tvým prostřednictvím umožněno postupně oživovat a probouzet lidi z tvého okolí k tomu, aby Mne poznali, Krista v **jejich** nitru, aby Mi i oni rovněž zcela odevzdali svá lidská já. Nakonec orgán, neboli ta určitá část mého těla lidství, kterou ty a oni představujete, dosáhne dokonalého zdraví a harmonie, a přispěje svým podílem k dosažení a udržování zdraví v celém mém těle.

Až nastane taková doba, má Božská životní síla, čili má neosobní láska, bude proudit a projevovat se celým lidstvem, a má Idea se bude plně vyjadřovat na zemi, tak jako je tomu v nebesích. Země a pozemská těla již nebudou nadále z hrubého hmotného materiálu, jak předtím vypadala, ale budou naprosto očištěna a zbavená osobního jáství, a budou znovu povýšena tam, odkud sestoupila. Protože účel jejich stvoření, to znamená, aby se vyvinul organismus pro vnější projevování a lidské vyjádření mé Božské Ideje, bude dosažen; a když už nebude další využití pro fyzické neboli vnější prostředky takového vyjadřování, začnu od této chvíle tvořit a vyjadřovat se pouze myšlenkovou podstatou, která je jediným prostředkem potřebným v nebeském světě neosobního života.

XVII.

Jak Mne naleznout.

Ty, který jsi hluboce přemýšlel o všem, co jsem ti řekl v této knize, a který máš dojem, že jsi obdržel určitý náznak mé bytosti, ale ještě sis nejsi zcela jistý, přístup blíž, a naslouchej svou duší tomu, co ti nyní musím říct.

Buď tichý! -- a POZNEJ, -- že JÁ JSEM, -- BŮH.

Pokud jsi se naučil „Být tichým“, jestliže jsi přemýšlel a meditoval o tomto „JÁ“ jako o Bohu ve svém nitru, jestliže jsi schopen ho rozlišit od osobního já, a občas si uvědomuješ, že jsi schopen vystoupit, dá-li se to tak říct, ze své osobnosti a vnímat své lidské já takové, jaké je, vidět všechny jeho drobné chyby a nedostatky, jeho nízké sobectví, jeho zvířecí choutky a vášně, jeho dětinská přání a pošetilou pýchu a ješitnost;

Jestliže toto vše dovedeš a spatřil jsi tyto věci jasným zřením, tak si buď jistý, že v těchto okamžicích jsi byl ve vědomí sjednocen se Mnou, že to bylo tvé pravé JÁ, JÁ ve tvém nitru, protože jsem ti takto dovolil vidět mým zrakem skutečnost věcí.

V těchto okamžicích jsi byl osvobozen od své osobnosti a nacházel ses v mém vědomí, nazvi je kosmické, universální, duchovní nebo neosobní vědomí, jak chceš, protože jsi nemohl vidět tyto věci ve svém osobním já, ale jedině prostřednictvím neosobního zraku, mého zraku.

Dále, jestliže se ohledneš zpět, vzpomeneš si, že jsi mnohokrát ve svém životě pociťoval silné nutkání udělat určité věci, z nichž některé jsi vykonal, a to s výbornými výsledky; jiné z nich jsi odmítl vykonat, protože tě tvůj intelekt přesvědčil, ať jednáš odlišně, a často se dostavil výsledek v podobě neúspěchu, zklamání a bolesti.

Toto podněcující vědomí bylo pouze tvé pravé JÁ, JÁ ve tvém nitru, protože jsem tě v takových okamžicích ovlivňoval, když jsem ti zřetelně říkal, co máš udělat. V těchto okamžicích si naslouchal svým duchovním sluchem, mým sluchem, a když jsi neosobně uposlechl, následoval úspěch a spokojenost, ale když ses osobně domníval, že jsi chytřejší, dostavily se rozpaky, smutek a nespokojenost.

Dále, existovaly okamžiky, kdy jsi **cítil**, že se blíží nějaké události, nebo přítomnost neviditelných osob, nebo neharmonické vibrace, když jsi byl v kontaktu s jinými lidmi.

To je pouze tvé **pravé** ty, když se dotýká svým duchovním čili neosobním tělem, jehož vědomí je neustále ve střehu, aby tě chránilo,

varovalo a radilo ti ve všech vnějších věcech, podmínkách a událostech, stačí jen, aby sis to uvědomoval.

Nejlepší a nejistější způsob, kterým Mne můžeš poznat, je, když nesobecká láska naplní tvé srdce a cítíš silnou, nutkavou touhu pomáhat jiným lidem, léčit jejich nemoci, mírnit jejich bolest, učinit je šťastnými, ukázat jim pravou cestu, -- to je skutečné prožívání Mé přítomnosti ve tvém nitru, protože odsouvá osobnost stranou tím, že používá tvou mysl a tělo k účelu, pro který jsem je stvořil, to znamená jako prostředků pro vyjádření mé skutečné povahy, kterou je dokonalá láska – Božský Kristus - která je oživující, povzbuzující, život dávající, posilující, léčivou, vše obstarávající, vše informující silou ve vesmíru.

To všechno ti je uvedeno proto, abych tě přivedl k přesvědčení, že jsem to JÁ, ve tvém duchovním těle, dokonalém těle ve tvém nitru, kde sídlím, a kdo neustále k tobě takto hovoří, radí ti, poučuje tě, varuje tě a pomáhá ti ve všech záležitostech života, ano, v každé malinké podrobnosti.

Kéž bys jen chtěl se ke Mně obrátit, a chtěl pozorně sledovat a zkoumat tyto dojmy, které každým okamžikem přijímáš, a chtěl se učit jim důvěřovat, a tímto způsobem čekat a spoléhat se na **Mne**, a přitom do Mne vložil veškerou svou důvěru, tak ti vskutku budu dělat průvodce na všech tvých cestách; budu za tebe řešit všechny tvé problémy, ulehčím ti každou tvou práci, a budeš veden po zelenajících se pastvinách za tichými vodami života.

Ach, mé dítě, kéž bys chtěl vynaložit pouze jednu desetinu času a energie, které jsi vyplýval během svého hledání ve vnějším světě mezi slupkami lidských vědomostí a lidských nauk, na opravdové a odhodlané úsilí nasměrované do nitra, abys Mne našel;

Kéž bys chtěl věnovat pouze jednu hodinu každý den přímo Mně samotnému a to tak, že si budeš představovat a snažit se zažívat mou přítomnost ve svém nitru;

Tak zde ti slibuji, že Mne nejen brzy, velmi brzy nalezneš, ale že budu pro tebe nevyčerpatelným pramenem takové moudrosti, síly a pomoci, že si to teď tvá lidská mysl nedokáže ani představit.

Ano, kéž bys jen chtěl Mne hledat tímto způsobem, a přitom Mne učinil tím **NEJDŮLEŽITĚJŠÍM** ve svém životě, a nikdy nepřestal dokud Mne nenalezneš, tak to nebude dlouho trvat než si začneš uvědomovat mou přítomnost, můj laskavý hlas, který nepřetržitě k tobě promlouvá z hlubiny tvého srdce.

Naučíš se přicházet ke Mně a vstupovat se Mnou do sladkého splynutí, a zjistíš, že přebýváš v mém vědomí, a že mé slovo přebývá v tobě, a že cokoli si přeješ, se ti zdánlivě zázračnými cestami vyplní.

Toto přebývání ve Mně **nepřetržitým** způsobem bude zpočátku pravděpodobně obtížné, protože svět, tělo a ďábel ještě úspěšně

přesvědčují tvé vědomí o tom, že jejich existence je skutečná. Ale postupně si zvykneš používat můj neosobní zrak, a brzy budeš schopen spatřit skutečnost všech věcí i skutečnost těchto zdánlivých vládců Země. Potom zjistíš, že se nalézáš v podivuhodném **novém** světě obydleném andělskými bytostmi, které používají fyzická těla svých lidských osobností jenom jako prostředků, anebo nástrojů, anebo oděvů, pomocí kterých mohou vstupovat do kontaktu s pozemskými podmínkami a zkušenostmi, které stvořil za tím účelem, aby vyvinuli duševní kvality, které jsou potřebné k dokonalému vyjádření **mé Idey** na Zemi.

Pro tvůj zrak již potom nebudou existovat žádné stíny, žádné zlo, a tudíž ani žádný ďábel; protože vše je světlo a láska, svoboda, štěstí a pokoj, a spatříš **Mne ve všem**, spatříš v každé bytosti některou mou vlastnost, v každé živoucí věci některou mou součást; a budeš potřebovat pouze nechat mou lásku vyzařovat z tvého srdce a ona ti objasní skutečný význam **všeho**, co uvidíš.

Tehdy si uvědomíš velkou skutečnost, že jsi našel Boží království, že se v něm procházíš, že je zde přímo na Zemi, že se projevuje všude kolem tebe, že jsi v něm neustále žil, ale že jsi o tom nevěděl;

že místo toho, aby bylo někde venku na nějakém vzdáleném místě, že je uvnitř tvé vlastní bytosti, uvnitř každé jiné bytosti, v nejhlubším nitru všech projevených věcí.

Jinými slovy, dojde ke zjištění, že je SKUTEČNOSTÍ VŠECH věcí, a že veškeré vnější zdání je pouze stínem této skutečnosti, který byl vytvořen **mylnými představami** člověka a jeho **vírou** v to, že je ode Mne oddělen.

Když nalezneš království, nalezneš v něm rovněž i své místo, protože si v tu chvíli uvědomíš, že jsi ve skutečnosti jedna z mých Božských vlastností, že veškerá tvá práce ti byla naplánována od počátku, a že vše co se před tím odehrálo bylo pouze přípravou a uschopněním tvé lidské osobnosti pro tuto práci.

Celá tvá duše zajásá v radostné naději, že po všech těch mnohých letech bloudění ses přinejmenším navrátil do mého domu, že můžeš nyní vstoupit do mého skutečného života, sjednocen ve vědomí se Mnou a s tvými druhými JÁ, a že všichni budeme pracovat na tom, abychom dosáhli konečného a dokonalého vyjádření mé Božské Idey na Zemi.

Ty, v němž četba těchto řádků vyvolala vzpomínky na radosti z dávné minulosti a jehož duše živým způsobem zareagovala, neodkládej tato slova dokud z nich nevytěžíš vše, co ti musím říct. Buď tichý! A naslouchej mému vnitřnímu hlasu, a nechej se poučit o nádherách, které tě očekávají – pokud jsi schopen se dívat neosobním zrakem a naslouchat neosobním porozuměním.

Pokud ti však tato četba přináší tvou první vizi mé skutečnosti ve tvém nitru, a přičemž tímto částečným uvědoměním si Mne a mého království se probudily vysoké vibrace, které tě povznášejí do dočasné duchovní extáze, a ty se rozhodneš pro to, že se budeš snažit neustále setrvávat v tomto vědomí mé přítomnosti a neustále Mne poslouchat, -- tak se nenechej odradit, pokud by jsi selhal, když bezprostředně nato se dostaví příležitost, při které se má vyzkoušet upřímnost a síla tvého rozhodnutí.

Protože pouze prostřednictvím tvých pokusů a selhání a důkladného uvědomění si nedostatku sil a schopností k tomu, aby ses dokázal na Mne spoléhat a důvěřovat Mi, mohu v tobě probudit vědomí mých Božských sil, které stále čekají na to, aby se skrze tebe mohly projevit.

Tyto vysoké vibrace jsou pouze zahájením působení určitých **duševních** vlastností a jim odpovídajících schopností, které musí být probuzeny před tím než můžu projevit tyto síly.

A je přirozené, že když jsou takové duševní vlastnosti probuzeny, že se setkají s odporem od určitých jiných vlastností, které měly předtím neomezenou nadvládu v tvé povaze, a které musí být přemoženy a přivedeny pod kontrolu a potom povýšeny do jejich pravé služby ještě předtím než se duševní vlastnosti mohou volně vyjádřit.

A tento odpor by měl a zcela jistě posílí, vyzkouší a zdokonalí vyjadřování těchto duševních vlastností, protože předtím než můžeš plně projevit všechny mé Božské síly, které vycházejí z nitra, musíš být schopen odolávat každému nátlaku z vnějšího světa.

Uvědom si, že tyto síly projevují v tobě teprve tehdy, až je dokážeš snést a zůstat přitom silný.

Chybou, kterou děláš, je to, že se snažíš rozvíjet sám od sebe.

JÁ JSEM strom života v tvém nitru. Můj život chce a musí se projevit navenek, ale udělá to postupným a trvalým růstem. Nemůžeš dosáhnout své zralosti dříve než do ní dorosteš. Zapamatuj si, můj život tě neustále přetváří v dokonalé zdraví, sílu a krásu, které se musí projevit navenek, tak jako se nyní projevují v nitru.

Ty, který sis začal uvědomovat, že JÁ JSEM v nitru, ale dosud ses nenaučil se Mnou rozmlouvat, tak nyní poslouchej a pouč se.

Naučil ses „Být tichý“, a možná si **pocítil** mou přítomnost ve svém nitru. Pokud ano, protože si uvědomuješ, že tam opravdu JÁ JSEM, polož Mi otázku. Potom Mne tiše, od srdce požádej o odpověď, a s otevřenou myslí, ale bez úzkosti, obavy nebo osobního zájmu, důvěřivě čekej na dojem, který se dostaví.

Jestliže zjistíš, že se jako odpověď dostavila myšlenka, kterou jsi někde slyšel nebo četl, okamžitě ji odvrhni, a řekni: „Ne. Otče, co říkáš **ty**?“

Cizí myšlenky mohou přijít z jiných lidských pramenů, ale jestliže budeš pozorný, poznáš je jako takové a odmítneš je přijmout. Budeš-li potom **pokračovat** v dotazování se **Mne**, tak nakonec dostaneš odpověď, u které **ucítíš**, že je skutečně ode Mne.

Tímto způsobem to bude probíhat zpočátku. Až se však naučíš rozlišovat můj hlas od všech ostatních hlasů, a dokážeš zcela umlčovat svůj osobní zájem, potom budeš schopen udržovat se Mnou tichou komunikací dle své vlastní vůle, bez rušení od jiných idejí, názorů a domněnek; a budeš se moci ptát na cokoli budeš chtít, anebo jiní lidé ti budou moci pokládat otázky na jakékoli problémy, u kterých budou potřebovat pomoc, a **JÁ v tu chvíli vložím do tvé mysli slova, která mají být řečena**, buď tiše tobě samému, anebo prostřednictvím tvého hlasu slyšitelně ostatním.

Ty, můj milovaný, který ses Mi zasvětil, a zaměřil jsi veškeré své úsilí k tomu, abys dosáhl spojení se Mnou, ale místo toho jsi zjistil, že to vypadá, že jsi přišel nebo že přicházíš o veškeré pozemské zaopatření, a že jsi bez peněz a bez přátel, a nevíš kam se obrátit pro lidskou pomoc;

Tobě, můj požehnaný, pravím, že jsi už velmi, velmi blízko, a že jestliže budeš stále pokračovat v tom, aby ses nacházel ve Mně, a umožníš mému slovu, aby přebývalo v tobě a aby tě vedlo, jestliže budeš absolutně důvěřovat a věřit mému slibu, tak ti přinesu velmi brzy radost, naplnění a pokoj, které lidská slova a lidská mysl nedokážou popsat.

Protože ses řídil mými příkazy, **důvěřoval** jsi Mi a ze všeho nejdříve jsi hledal mé království a mou spravedlnost, proto ti přidám všechny ostatní věci i ty, které ti svět odepřel.

Ty, můj drahý, který ses Mi rovněž zasvětil, ale který ještě dodržuješ některá světská pravidla, protože nejsi schopen je opustit a zcela důvěřovat Mi;

Ty, ke kterému jsem proto nechal se dostavit neúspěch, zklamání, dokonce i chudobu, abych ti umožnil se poučit o falešné hodnotě všech pozemských věcí, o jejich pomíjivosti, o jejich neschopnosti poskytnout štěstí, o tom, že nemají nic společného s mým skutečným životem;

Ty, drahé dítě, který to ještě nevidíš a jehož srdce je naplněno úzkostí a obavami, protože nevíš, kde získáš svůj zítřejší chléb, nebo peníze na nájem na příští měsíc anebo na splácení půjčky;

Poslechni si ještě jednou má slova, která ti byla dána už dávno v kázání na hoře.

„Proto pravím vám, nestarejte se o život svůj, co budete jíst anebo co budete pít, ani o tělo své, co si oblečete.

Není snad život více nežli jídlo, a tělo nežli oděv?

Pohledte na ptáky v oblacích, přestože nesejí, ani nesklízí, ani neshromažďují do stodol, přesto váš nebeský Otec je živí. Nejste snad mnohem více než oni?

Kdo z vás tím, že se bude starat, může ke své postavě přidat jeden loket?

A proč se staráte o oděv? Zamyslete se nad polními květinami, jak rostou; nepracují namáhavě, ani nepředou; a přesto vám říkám, že ani Šalamoun ve veškeré své slávě nebyl tak slavnostně oblečen jako jedna z nich.

A proto, jestliže Bůh takto obléká polní travu, která dneska je a zítra bude vhozena do pece, neobleče vás snad mnohem lépe, ó vy malověrní?

Proto se nestarejte, když říkáte: Co budeme jíst? Nebo co budeme pít? Anebo co si oblečeme?

Protože váš nebeský Otec ví, že potřebujete tyto věci.

Ale nejprve hledejte království nebeské (myšleno jeho vědomí) a jeho spravedlnost, a všechny tyto věci vám budou přidány.

Proto se nestarejte o zítřek, protože zítřek se postará o své věci.

V rámci jednoho dne je dost trápení.“

Potřebuješ nějaké přesnější příkazy nebo nějaký jednoznačnější slib, než jsou tyto? – Ty, který ses Mi zasvětil, a považuješ se za mého žáka, poslyš!

Nezajistil jsem ti pokaždé vše, co jsi potřeboval? Byl jsi snad někdy v nouzi, a JÁ jsem někdy nepřišel se svou pomocí přesně ve správný okamžik? Byla někdy doba, kdy vše vypadalo černě, a JÁ jsem ti nepřinesl světlo?

Můžeš se, s tím co nyní víš, podívat zpět do svého života a najít něco, co by jsi uměl zařídit lépe? Vyměnil by jsi své **duchovní** poznání za pozemský majetek někoho, koho znáš? Nevykonal jsem to všechno i navzdory skutečnosti, že jsi po celý svůj život odmítal a nechtěl Mne poslouchat?

Ach, moje děti, nevidíte, že peníze, dům, oděv, jídlo a jejich získávání jsou pouze nepodstatné záležitosti a nemají nic společného s vaším **skutečným** životem, pokud jste je ovšem samy neučinili skutečnými a Mne neodsunuli stranou jako vedlejší záležitost tím, že jste jim svým myšlením přisoudili velkou důležitost?

Jestliže se stane nevyhnutelným, abyste byli zbaveni pozemských věcí, abyste mohli poznat pravdu, -- že JÁ JSEM **jedinou** důležitou věcí v životě, že **musím** být na PRVNÍM místě, pokud Mne **opravdu** milujete, -- tak to nechám dopustit, abyste mohli získat skutečné a trvalé štěstí a blahobyť.

To platí také pro tebe, mé dítě, který jsi přišel o zdraví, ztratil odvalu, přišel o veškerou sebedůvěru, a který po letech, kdy jsi unavujícím způsobem hledal ve vnějším světě pomoc od lékařů a různých léčivých prostředků, a přitom si přesně dodržoval obdržené příkazy a pokyny, abys znovu získal ztracené zdraví, -- ses nakonec ve svém nitru obrátil ke Mně se slabou nadějí, že jsem možná schopen ti pomoci.

Pochop, můj malinký, že i ty musíš přijít v naprostém odevzdání se ke Mně, k výjimečnému lékaři, který tě může vyléčit. Protože JÁ JSEM všemohoucí život ve tvém nitru. JÁ JSEM tvé zdraví, tvá síla, tvá vitalita. Dokud Mne **nepocítíš** v nitru, a nebudeš vědět, že tím vším JSEM pro tebe, tak nemůžeš zažívat skutečné a trvalé zdraví.

A nyní, mé dítě, přístup blíží. Protože ti teď řeknu, jakým způsobem lze dosáhnout těchto věcí – zdraví, blahobyt, štěstí, sjednocení, pokoj.

V následujících slovech se skrývá velké tajemství. Požehnán buď ty, který jej nalezneš.

Buď tichý! -- a POZNEJ, -- že JÁ JSEM, -- BŮH.

UVĚDOM SI, že JÁ JSEM **uvnitř tebe**. UVĚDOM SI, že JÁ JSEM **tebou**. UVĚDOM SI, že JÁ JSEM tvůj ŽIVOT. UVĚDOM SI, že **veškerá** moudrost, **veškerá** láska, **veškerá** moc se nachází v tomto životě, který proudí bez omezení celou tvou bytostí PŘÁVĚ V TUTO CHVÍLI.

JÁ **JSEM** ŽIVOT, JÁ **JSEM** INTELIGENCE, JÁ **JSEM** SÍLA ve **veškeré** substanti, -- ve všech buňkách tvého těla; v buňkách nerostné, rostlinné a živočišné hmoty; v ohni, vodě a vzduchu; ve Slunci, Měsíci i hvězdách. JÁ JSEM to, v tobě i v nich, co JE. Jejich vědomí je TO SAMÉ vědomí jako tvoje, a to vše je mým vědomím. Prostřednictvím mého vědomí v nich vše, co mají nebo čím jsou, je tvé – stačí jen chtít.

Promluv k nim proto V MÉM JMÉNU.

Promluv ve vědomí své jednoty se Mnou.

Promluv ve vědomí mé moci v tobě a mé inteligence v nich.

V tomto vědomí vydej ROZKAZ co si PŘEJEŠ, -- a vesmír tě okamžitě uposlechně.

Ty, který se ucházíš o sjednocení se Mnou, POVSTAŇ! Přijmi nyní své božské dědictví! Otevři zešířka svou duši, svou mysl, své tělo, a nadechni se mého dechu života!

UVĚDOM SI, že tě naplňuji až k prasknutí svou Božskou SÍLOU, že každé vlákno, každý nerv, každá buňka, každý atom tvé bytosti je **nyní vědomě OŽIVOVÁN** Mnou, oživován **mým** zdravím, **mou** silou, **mou** inteligenci, **mou** BYTOSTÍ!

Protože JÁ JSEM v tvém **nitru**. Nejsme oddělení. Není ani možné, abychom byli oddělení. Protože JÁ JSEM **ty**. JÁ JSEM tvé

SKUTEČNÉ JÁ, tvůj **SKUTEČNÝ život** a projevuji sám **SEBE a VEŠKERÉ SVÉ SÍLY** v tobě **UŽ TEĎ**.

PROBUĎ SE! Povstaň a uplatní svou svrchovanost! **UVĚDOM SI** sám **SEBE a své SÍLY!** **UVĚDOM SI**, že **vše co mám JÁ**, je tvé, že můj všemohoucí **ŽIVOT** proudí tebou, že si z **NĚHO** můžeš vzít a vytvořit **JEHO** prostřednictvím vše, co **SI PŘEJEŠ**, a **ON** se ti bude projevovat jako zdraví, síla, blahobyť, sjednocení, štěstí, pokoj, -- jako cokoli, o co **Mne POŽÁDÁŠ**.

Představuj si to. **MYSLÍ** na to. **UVĚDOMUJ SI** to! Potom s veškerou **rozhodností** své povahy **vyslov tvůrčí SLOVO!** Nevrátí se k tobě s prázdnou.

Ale uvědom si, milovaný, že se to nestane, dokud nepřijdeš ke Mně v naprosté a absolutní odevzdanosti, dokud neodevzdáš sebe, svůj majetek, své záležitosti, svůj život do mého opatrování tím, že vložíš veškerou starost a zodpovědnost na Mne, a že se absolutně budeš spoléhat na Mne a důvěřovat Mi.

Až to uděláš, potom výše uvedená slova probudí do aktivního života mé Božské síly ukryté v tvé duši, a ty si uvědomíš mohutnou **SÍLU** ve svém nitru, která přesně v té míře, v jaké budeš přebývat ve Mně, a v jaké necháš mé slova přebývat v sobě, tě úplně vysvobodí z tvého snového světa, plně tě probudí v duchu, vyčistí ti všechny cesty, opatří ti vše, co si budeš přát, a odežene od tebe navždy starosti a bolest. Potom již nebudou žádné pochybnosti ani otázky, protože budeš **VĚDĚT**, že **JÁ**, Bůh, tvé vlastní **JÁ**, se budu o tebe vždy starat, neustále ti budu ukazovat cestu; protože zjistíš, že **ty a JÁ jsme JEDEN A TENTÝŽ**.

XVIII.

Sjednocení.

Ty, který si skutečně přeješ se Mi takto zasvětit, a jsi ochoten Mi věnovat **celý** svůj **život** tím, že odložíš všechny osobní ideje, přání a záměry, abych mohl bez omezení a plně vyjádřit skrze tebe svou neosobní Ideu, poslouchej pozorně tyto slova.

Provedl jsem tě všemi tvými životními zkušenostmi přesně až k tomuto bodu. Jestliže jsi skutečně připraven a ochoten Mi sloužit, a jestliže jsi pochopil, že ty sám od sebe nemůžeš nic vědět a nic vykonat, že **JÁ JSEM**, že to, co nazýváš **svou** inteligenci, **svou** silou a **svým** majetkem, je mé, a že jsem to **JÁ**, kdo řídí všechny tvé myšlenky a kdo

tě nutí a současně tě i umožňuje dělat vše, co děláš, -- potom jsi schopen porozumět významu mých slov a jsi zcela připraven se jimi řídit.

Až doposud jsem ti přinášel zkušenosti, abych ti umožnil poznat právě tyto skutečnosti. Ale nyní, jestliže jsi připraven a jsi-li toho hodný, tak budeš **vědomě** pracovat se Mnou, radostně a zároveň klidně budeš očekávat každou novou zkušenost, protože budeš vědět, že v každé jsou obsaženy úžasné projevy mého záměru, který ti zcela objasním, a který tě čím dál více přivede k láskyplnému, intimnímu sjednocení se Mnou.

Takže od této chvíle budou všechny zkušenosti požehnáním, a ne starostmi a zkouškami, nebo karmickými následky minulých činů, protože v každé z nich ti odhalím nádherné obrazy mé skutečnosti – tvého vlastního pravého, podivuhodného Jáství, až jednou dosáhneš stavu, že již nebudeš mít žádné sklony k tomu, aby ses nechal ovládat starými žádostmi, ale budeš usilovat pouze o to, abys poznal **má** přání a abys **Mi** udělal radost.

To se projeví tak, že změníš své chování v mnoha ohledech. Ve svých činnostech, ať jsou jakékoli, se nebudeš starat o to, jaký je úkol, ale vykonáš vše, co se nachází před tebou, protože budeš vědět, že to je to, co si žádám; a budeš se vždy snažit pouze o to, abys Mi udělal radost svým **neosobním** vystupováním během činnosti, které Mi takto umožní **rychle** uskutečnit mou vůli.

Zjistíš, že JSEM přítomen i ve tvém zaměstnání. Ve skutečnosti jsem to JÁ, kdo ti poskytuje takové zaměstnání, ať je jakékoli; ne abys v něm byl úspěšný nebo neúspěšný, nebo abys byl obyčejný nádeník, ani abys nahromadil majetek pro své potomky, nebo přišel o všechno co máš, anebo nikdy nic nenashromáždil. Ne, ale abych prostřednictvím úspěchu nebo neúspěchu, anebo nedostatku ctižádosti nebo mimořádné schopnosti, mohl probudit tvé srdce k tomu, aby si uvědomilo Mne, neosobní JÁ, který sídlím v nitru, a který vyvolávám a řídím všechny tyto záležitosti tak, aby se ti to podařilo, a který mezitím čekám na to, až se budeš vědomě podílet na **skutečném** Úspěchu a přijmeš **skutečné** bohatství, které mám pro tebe připravené.

Potom pochopíš, že tvoje zaměstnání, tvé práce nebo životní podmínky jsou pouze událostmi, nebo vnějšími prostředky, které volím a používám k tomu, abych tě provedl určitými zkušenostmi, které považuji za nejlépe přizpůsobené tak, aby tě přivedly k tomuto uvědomění, a současně aby v tobě probudily určité duševní vlastnosti, které nyní pouze nedokonale vyjadřuješ.

Kéž bys Mne dokázal **poznat** jako toho, kdo takto sídlí ve tvém srdci, kdo tě doprovází do tvé kanceláře, do tvého obchodu, do tvé práce, ať je jakákoli, a dovolil Mi řídit tvé záležitosti a veškeré tvé jednání; vpravdě ti říkám, pokud to dokážeš, tak si okamžitě začneš uvědomovat novou sílu ve svém nitru, sílu, která bude z tebe vyzařovat

jako jemné, laskavé pochopení, opravdové bratrství, láskyplná vstřícnost ke všem, s nimiž přijdeš do kontaktu, která bude lidí inspirovat k vyšším principům jednání a života a probudí v nich touhu šířit podobný vliv ve svém vlastním okolí; sílu, která ti obstará zaměstnání, peníze, přátele a dostatek všech věcí, které **potřebuješ**; sílu, která tě spojí s nejvyššími myšlenkovými oblastmi a současně ti umožní nejen jasně vnímat, ale i vědomě projevovat všechny mé neosobní síly a vlastnosti v každém okamžiku tvého života.

Už nebudeš cítit žádnou potřebu chodit do kostela nebo na náboženská shromáždění jakéhokoli druhu, ani číst nauky mých zjevení, aby ses dostal do mé blízkosti a uctíval Mne.

Místo toho se obrátíš do **nitra** a **tam** Mne vždy najdeš, a budeš tak naplněn radostí z toho, že jsi se Mnou v kontaktu a že Mi můžeš sloužit, a že Mne **tímto způsobem** uctíváš, že tě nebude zajímat vůbec nic jiného, jenom abys mohl slyšet a řídit se mým hlasem, a abys mohl cítit vroucnost a rozechvění mé něžné lásky, která tě mezitím bude naplňovat a obklopot, a připravovat ti cestu a zpříjemňovat podmínky kamkoli půjdeš a jakákoli bude tvá práce.

Způsobím, že budeš povznášejícím a oživujícím vlivem v každé společnosti, do které tě pošlu, protože budeš ke Mně přibližovat všechny lidi, aby přijali mé požehnání prostřednictvím tebe, který už budeš schopen vytvořit ze své osobnosti takového služebníka mé svaté neosobnosti, že zapomenou na tebe a budou vnímat pouze Mne, a budou cítit zesílení mé přítomnosti uvnitř svých vlastních srdcí; takže od tebe odejdou s novým světlem ve svých očích a pocitem nového smyslu **svých** životů.

Především však budu přebývat ve tvém domě. Prostřednictvím tvých nejbližších tě naučím mnoho úžasných věcí, kterým už budeš rozumět, i když předtím ses prudce bouřil proti jejich pravdě. Prostřednictvím manžela, manželky, dítěte, bratra, sestry, rodiče už budu schopen v tobě rozvíjet tyto mimořádné vlastnosti, -- trpělivost, vlídnost, snášenlivost, umět vyslechnout názor jiných, laskavost, nesobeckost a porozumění srdce; protože způsobím, že budeš vnímat, že JÁ JSEM v hlubině jejich srdcí stejně tak jako, že JÁ JSEM ve tvém vlastním srdci.

Už budeš schopen to docenit a využít ve svůj prospěch. Až skutečně pochopíš tuto obrovskou pravdu, tak budeš schopen ve svém bratrovi, své manželce, svém rodiči nebo dítěti vnímat Mne, jak se na tebe obracím s láskyplným a radostným pohledem, když budou někdy uraženě, povýšeně, nebo v návalu zlosti s tebou hovořit. Místo toho, abys jim vyčítal jejich nesprávné chování, tak se **v nitru** obrátíš ke Mně, neosobnímu JÁ, a JÁ budu skrze tebe pronášet vlídná a láskyplná slova, která okamžitě obměkčí jejich srdce, a znovu mezi vámi vytvoří soulad, a sblíží vás více, než tomu bylo kdykoli předtím. Protože JÁ, **pravé** JÁ

v srdci každého člověka, JSEM jeden a tentýž, **a vždy reaguji, když jsem o to tímto způsobem požádán.**

Ano, kéž by sis to uvědomil, svou největší školu a svého největšího učitele máš ve svém vlastním domě, u svého vlastního krbu. Mnoho, velmi mnoho je připraveno pro ty, kteří o tom vědomě ví a dovolí Mi, neosobnímu JÁ v nitru, abych je vyučoval. Protože ústy tvých nejbližších nenaučím mnoha věcem pouze tebe, ale prostřednictvím tebe podobným způsobem poučím i je, -- ale s tímto upřesněním: **jestliže si Mne uvědomuješ** a neosobně setráváš ve Mně a mé moudrosti, tak Mi dovolíš, abych inspiroval tvá slova a ovládal tvé činy, a nebudeš si dělat obavy z jejich účinků na druhé lidi anebo na tebe samotného, protože veškerou zodpovědnost vložíš na Mne.

Když to uděláš, tak budeš žasnout nad změnami, ke kterým dojde jak ve tvé osobnosti, tak v osobnostech tvých blízkých – až nakonec budeš schopen vnímat za jejich lidskými osobnostmi Mne, své vlastní neosobní JÁ, vyzařujícího z jejich zraku.

Když budeš **schopen** Mne takto vnímat, tak se ti otevře nebe a už neuvidíš na svém bratru žádnou chybu, neuslyšíš okolo sebe žádný nesoulad a neucítíš žádnou nelaskavost pocházející od nějaké jiné bytosti. Protože budeš **vědět**, že JÁ, neosobní JÁ v nitru druhých lidí, JSEM zdrojem veškeré dokonalosti, veškeré harmonie, veškeré laskavosti, a že pouze čekám na to, až lidská osobnost dosáhne poznání, poslušně ustoupí stranou, a nechá vyzařovat mé světlo třpytící se ve veškeré slávě mé Božské Ideje.

Potom pochopíš, že všechny podmínky, do kterých tě umísťuji, jsou místa, která jsem zvolil tak, abys Mi mohl co nejlépe sloužit; že na všech místech a ve všech podmínkách, které se tam nalézají, je mnoho, velmi mnoho práce, a že čím jsou tyto okolnosti příjemnější pro osobnost, tím větší tam je potřeba mé živoucí přítomnosti.

Ať se nacházíš kdekoli v době kdy nastává probuzení, a nezáleží na tom jakými zkušenostmi jsi prošel, -- v podnikání, v zaměstnání, při fyzické práci, v církvi, nebo mezi spodinou společnosti, -- tam se nalézá nejlepší příležitost, abys mohl sloužit; protože tam nejlépe víš, jak se máš chovat a postupovat. Protože jak se můžou má a tvá druhá Jáství probudit k poznání mé přítomnosti v nitru bez povzbuzujícího vlivu, který musí nejdříve přijít zvenčí? Ty, který jsi obdržel, musíš dávat. Ty, který jsi byl oživen, se musíš stát oživovatelem. Musíš vnést do tohoto podnikání, do tohoto zaměstnání, do této práce, do tohoto okraje společnosti mou živoucí přítomnost, musíš otevírat brány zarmoucených a nemocných srdcí a nechat do nich vlévat mé světlo a mou léčivou lásku. Musíš poskytnout kvas, který zkvasí celé množství. Jestliže mají být tyto podmínky pozvednuty na vyšší úroveň, tak ty, můj probuzený, musíš přinést těmto mým nevědomým a oklamáným mou inspiraci, mé

požehnání, mou sílu, aby se mohli vzchopit a odhodit vliv pozemského života, mohli naslouchat mému hlasu v nitru, a aby se pak stali pány podmínek, které je obklopují, a již nebyli jejich otroky. Žádné životní podmínky nemohou být zdokonaleny a přemoženy tím, že se jim bude někdo vyhýbat. Božský dotek je nutný a musí být poskytnut. Může být však poskytnut pouze někým, kdo prozkoumal hlubiny a stejně tak dosáhl vrcholy lidského života se **Mnou** jako vůdcem a rádcem.

Ty, který čteš a jehož duše rozumí, jsi požehnán, a tvá práce leží před tebou.

Ale ty, který ještě váháš, zatímco tvá osobnost se třese strachy z toho, že světlo proniká tvým zamlženým intelektem, -- i ty brzy přijmeš mé požehnání; protože tě velmi rychle připravuji na radost, která tě očekává.

Ty, který rozumíš, i ty, který se bojíš, oba dva si uvědomte, že i nyní projevují skrze vás svou vůli; a že zcela jistě nastane čas, kdy nebude znát jinou vůli než mou, a kdy všechny věci, které si budete přát, se uskuteční a plně se probudíte ze svého snu o oddělenosti, a poznáte Mne jako své pravé a jediné JÁ.

To se však nestane, dokud sebe a vše co máte ve svém životě neodevzdáte zcela Mně, a pokud zůstane něco ve **vaší** lidské osobnosti, co by mohlo na základě vašich činů nebo slov přivolat od druhých lidí sebemenší neharmonickou myšlenku nebo pocit.

Vaše cesta **potom** bude nepřetržitá řada požehnání. Kamkoli půjdete, bude svítit mé světlo a okolo vás bude vyzařovat má láska, která bude vytvářet pokoj, harmonii, jednotu. Dojde k podivuhodné věci, které až jednou porozumíš, tak zjistíš, že není podivuhodná ale přirozená, -- že všichni lidé vaším vstupem do jejich životů se stanou lepšími a šťastnějšími.

Protože jejich JÁ JSEM, přestože bude ještě v těle, objeví čili vycítí ve **vás** pravý neosobní způsob vyjadřování, a proto ucítí, ačkoliv si toho osobnost nebude vědoma, slávu a posvátnost mého neosobního života.

OBSAH.

Díl I. Neosobní život	Strana
I. Já jsem	2
II. Bud' tichý a poznej	4
III. Já, život, Bůh.	8
IV. Vědomí, intelligence, vůle.	10
V. Klíč.	15
VI. Myšlení a tvoření	19
VII. Slovo	24
VIII. Má idea	26
IX. Edenská zahrada	31
X. Dobro a zlo	35
XI. Použití	39
XII. Spřízněné duše	45
XIII. Autorita	48
XIV. Media a prostředníci	51
XV. Mistři	56
XVI. Kristus a láska	61
XVII. Jak mne najít	66
XVII. Spojení	73

Tento spis je inspirován Mnou, tak jako všechny věci jsou Mnou inspirovány, necht' proslovené, psané nebo ve skutek uvedené. A tento spis bude mít účinek, kterým jsem chtěl působit na všechny, kteří jej dostanou; lhostejno, jestli je pohne k blahořečení nebo proklínání, k posměchu nebo k modlitbě, neboť všichni jsou stejně inspirováni Mnou.

A.Grane:

VEŠKERÁ MYSTERIA

DÍL II.

z angličtiny přeložila

O.Hanausková.

Autorisované vydání.

Mysteria došla mne jako „hlas volajícího na poušti“, a tento hlas byl od toho času stále se mnou.

Podobně i já jsem byl takovým pro mnohé ze svých přátel, z nichž někteří projevili přání, aby „zjevení hlasu“ bylo upraveno ve formě kapesní knížečky malých rozměrů, aby mohla býti každého dne a každé hodiny upotřebena.

Oceňuji pomoc, které mi poskytla, požádal jsem autora za dovolení, aby knížečka mohla býti v této formě vydána, v čem mi bylo ochotně vyhověno.

Jestliže povzbudí ve Vás, drahý příteli, vaše „Já jsem“ k vědomému životu, pak jest její poslání splněno.

Vydavatel.

I.

„Já jsem“.

Já jsem život. Žiji ve všech tělech, inspiruje je neustále, aby plnila mou vůli.

Inspiruji sepsání tohoto poselství, jež jest určeno pro ty, kdož mohou je přijmouti.

Znám veškerá mysteria. Co jsem projevil v tomto spisu, má skrytý nebo vnitřní význam pro každého čtenáře. Jestliže tvé vnitřní srdce nepostřehne podivuhodné pravdy psaného, buď jist, že Tvůj mozek nepochopil smyslu.

Nemysli, že Slovo života není zajímavé. Chvěje-li se Tvé tělo při doteku toho, co jest nebeské? Proudí-li tvá krev rychleji a vytryskují-li slzy z očí tvých, když pozemské dojmy tě oživují, oči hlubší a mocnější budou proudy tě probíhající, položím-li já svou ruku na tvé srdce?

Nestrachuj se slova Života! Oloupí tě o pocit sebeuspokojení, zničí tvou samolibost, ukáže ti, že jsi mne nevědomky stále zavrhoval a pokoří tě až v prach.

Ale nestrachuj se, neboť jsi můj. Vzal jsem tě k sobě, ač o tom nevíš.

Strach jest nedostatek důvěry. Nedůvěřuješ-li mně, komu budeš důvěřovati? Chceš důvěřovati otci, matce, bratu nebo sestře? Vždyť se ti leckdy zdá, že se k obě sobecky chovají; ale věz, že přesto plní jen mou vůli. Zpozoroval jsi, že zrazují tvou důvěru, že od Tebe očekávají něčeho, čeho jim nemůžeš dáti? Nezazlívej jim toho! Pomáhají mi jen, abychom tě úplně oddaného, přivedli ke Mně.

Nemusíš Mne uctívati neb v tvém srdci jest to, co jest se Mnou zajedno. Uctíváš-li však upřímně nějakého boha aneb božského člověka, anebo něco nebeského, pozemského nebo pekelného, pak nevědomky uctíváš jen Mne. Máš nějaký ideál? Tím jsem Já. Máš nějakou lásku? Tou jsem Já.

Nemusíš věřit Slovu Života, ale pociťovati máš ve svém srdci mou přítomnost. Dal jsem ti přece mozek, abys se tázal,

rozbíral a popíral. Nestrachuj se ho použití! Neobávej se rozbírat, ano, i popírat.

Zde se dočteš, že jsem všemohoucí, a že vždy vykonám svou vůli. Necht' máš úmysl proniknouti do svatých mysterií mého zjevení, či posloucháš-li jiného popudu, odmítaje, nedbaje mého poselství, věz, že oba popudy vycházejí ode Mne a že jsou ti vysílány proto, abys byl přiváben tím, co se ti nejlépe zamlouvá. Napadne-li tě myšlenka, že tento spisek není Mnou inspirován, pak buď jist, že také neznamená pro tebe ničeho autoritativního, nýbrž prostě to, zač právě jej pokládáš.

Horšíš-li se nad tím, že osobuji si autoritu nade vším, co se děje, věz, že i takové pohoršení jest božské a že vkládám je do tvého srdce, aby uskutečnilo mou vůli. Konám všechny věci dobře a bylo by dobré pro tebe, kdybys tohoto spisku nepřijímal jako od nějaké autority; za autoritu pokládej jen způsob, kterým Můj Hlas v tvém vlastním srdci mluví.

Ve všech spisech a přednáškách kteréhokoli jazyku ozývá se jen můj hlas. To, co tě nenabádá, není vůbec hlasem; mým jest jediné to, co tě nabádá buď k odporu, buď k podrobení se.

Žiji a miluji v tvém těle. Právíš-li „Jsem“ nebo „Miluji“, pak jsem to Já, který mluvím. Právíš-li „Mám“, nebo „potřebuji“, nebo: „věřím“; pak jest to sebevědomí, jež mluví ze sebe. Sebevědomí musí však se vším svým vlastnictvím, se svými žádostmi a domněnkami zemřít, Já jsem však na věky, nesmrtelný.

Máš tělo, ale nejsi Tvé tělo. Máš vědomí o své vlastní existenci, ale nejsi Tvé vědomí. Nejsi tělo, nejsi vědomí. Co jsi tedy? nemůžeš říci, co jsi. Ale nyní ti ukáži první mysterium. Ty jsi Já, Já sám. jsi se mnou zajedno. Ano, ty jsi Bůh Bohů, stvořitel světů, počátek a konec, všemohoucnost, trojjediná sláva, Život, Pravda a Láska, který jsi blahovolně připustil, aby učinili tvé tělo svým příbytkem. Tvé tělo jest mým chrámem, kde přebývám a jímž vyjadřuji Svou vůli.

V příhodnou dobu pocítíš všudypřítomnost: „Jsem“ a „Miluji“ ve svém srdci. Pak zvíš, že jsi Můj, že tvá ústa pronášejí Má slova, že tvé srdce bije na božský podnět, že Já žiji v tobě.

Snad se domníváš nyní, že jsi oddělená duše, ale pak uzříš nebesa otevřena ve svém srdci a uvidíš, že existuji jen Já sám a že není jiné duše nebo ducha kromě Mne.

Pravíš snad: „Což není nikoho jiného kromě Boha? Co jsem tedy já?“ Později nebudeš tak mluvit, neb toto mysterium bude ti zjeveno.

II.

Všechno jest dobré.

Tvé tělo zdokonaloval jsem zvláštním způsobem, aby se stalo Mým vhodným obydlím. Řady tělesných pokolení poslopně zesilovaly tělesnou soustavu, aby tvé tělo mohlo si nyní uvědomiti mou přítomnost. Tvému nynějšímu zdokonalení předcházely celé řady pokolení těl, z nichž každé v něčem tělesnou soustavu zesilovalo a slabost potíralo. Tak dělo se až do přítomné doby, kdy přijmeš-li mne, uschopním tvé tělo, aby uvědomilo si mou přítomnost.

Vedl jsem tě zvláštním způsobem, používaje každého vhodného vlivu ku vyvíjení takových těl, která by se jen Mé vůle dovolávala a podrobovala. neb nezatvrzoval-li jsem tvého srdce k nářku utlačovaných a nedopouštěl-li jsem, abys byl pokoušen a hřešil (jak jsi se domníval) a neživil-li jsem tě otráveným ovocem zapovězeného stromu, zvaného „poznání dobra a zla“? Ano, to vše jsem učinil, abych v útvarech a organisacích tělesných schrán byly pěstovány vlastnosti, jež by je učinily pro tento jed nepřístupnými.

Po dobu celých roků otravovalo falešné „poznání dobra a zla“ krev mého lidu, má těla. Ale vám, kteří můžete se probuditi ze sna o zlu způsobeného tímto jedem, má být zjeveno druhé mysterium. Slova druhého mysteria jsou mnohým známa a používána ke konání zázraků; ale proto jich nemáš lehce přecházeti. Mnozí sice uzdravovali různé nemoci těmito slovy a přece nepoznali nikdy pravého jejich významu, Do tvého srdce

píši tato slova: „**Vše jest dobré!**“ A tj. druhé mysterium. Právíš, že zde není žádného mysteria? Až uvidíš, že vše jest dobré, spatříš mne.

Jsem Bůh. Žiji ve všech tělech a jsem všudypřítomen. Nenalezneš žádného tzv. špatného místa, abych tam nebyl Já. Já a jen Já jsme tam, zdokonaluje své těla odchylným způsobem. Žiji v každém podnětu, nepodrobujeme se žádnému pravidlu. Domníváš se, že se podrobujeme nějakému pravidlu aneb ideálu anebo, že kráčíme pod nějakým praporem? Že musíme provádět svou vůli dle téhož vzoru, který jsem určil tobě?

Do tvé mysli vložil jsem vzor představy, dle které odsuzuješ Můj život v jiném těle. Ano, volám všemi hlasy, aby každé tělo uposlechlo různým způsobem, neb všechna těla poslouchají mé vůle. Pozoruješ-li mé dílo, které tvému mentálnímu ideálu a smyslu pro poslušnost jest ku pohoršení, tu řekneš ve svém srdci: „To nemůže být vůle Boží“, anebo řekneš: „Je-li to vůle Boží, pak pro mne není Boha.“

Za těchto okolností daří se ti ještě dobře, neb viz, že Já to jsem, který žiji v tobě, napovídá ti tato slova. Dokud nejsi pohotov, abys žil vědomě, jako Já, dotud jest dobře, přizpůsobíš-li se svému ideálu tak, jak jsi jej sobě vytvořil. Dokud nejsi podněcován inspirací a láskou, dotud jest dobře, budeš-li podněcován svědomím a žádostmi.

Určuješ-li ve svém srdci bližním nějaké pravidlo jejich jednání, přeje si, aby se stali, jak to nazýváš, „dobrymi“ a přizpůsobili se tvé představě o „správnosti nebo povinnosti“, aneb předpisuješ-li jim, co by měli konati, pak pozoruje mé skutky, zapochybuješ-li někdy: „Může toto býti božská vůle?“

Nemám přání. Ale tobě, dokud nejsi připraven pro Mou blaženost, vnukám všechna přání, jež forma tvého ducha jest schopna přijmouti. Jestliže si přeješ pro sebe, nebo pro jiné, aneb pro vás pro všechny majetku, výtečnosti aneb, „aby druzí byli dobrymi“, v každém takovém případě Já vnukám ti tato přání; Já, aby tvé tělo nabylo síly k vyjádření oné radosti ze života, jenž jsem Já a jenž jest „nad přáním“.

Ospravedlňuji všechny věci. Necht' všichni, kteří používají posvátných slov: „Všechno jest dobré“, čímž mnohé uzdravují, si uvědomí, že tato slova ospravedlňují každé jednotlivé tělo a

počin. Jsem Pravda. Není jiné pravdy, než to, co jest: všechno co jest, jest Pravda.

Praví ti tvé svědomí, že máš toto učiniti a tohoto zanechat. To jsem ti vnukl Já. Vštípil jsem ti svědomí rozhodující o všem, co forma tvého ducha může přijmouti. Tobě odhaluji jeho účel a v případné době postřehneš Můj účel nejen v tom, že vštěpuji ti svědomí, nýbrž i v tom, že do každého z mých těl vštěpuji různé, odlišné svědomí. Zdokonaluji orgány tvého ducha a těla proto, aby mohly vyjadřovati Mou radost.

Orgán tvého ducha však, který později bude vyjadřovati Mou svobodu, může býti nejlépe zdokonalován bojem proti otroctví; proto vydal jsem tě po nejzazší snesitelnou mez v porobu vědomí.

Protože orgán tvého ducha, který později bude vyjadřovati líbezné Mé vědomí, může být nejlépe zdokonalován omezujícím Sebevědomím, vložil jsem do tebe veškeré Sebevědomí, jež můžeš snést, vypracovává je tak, abys byl cele Mým a úplně ovládnut dechem mé inspirace. Pravím tobě tudíž, že jest dobře, jsi-li ovládnut svědomím a žádostí, dokud tvůj duch nevzroste a Mne si neuvědomíš, abys pak byl ovládnut inspirací a láskou.

III.

Zdraví.

Tvé tělo jest mým příbytkem. Trpí snad bolestmi, soužením a nehodami? Věz tedy, že toto vše slouží vědomí a žádostem. V tom tkví třetí mysterium. Právě tak, jako inspirace jest vyšší než vědomí, a láska, než žádosti, právě tak jest má vůle vyšší všeho, co zdánlivě poškozuje některé z Mých těl.

Jest záhodno, aby tvé tělo zakusilo všeho, co je může potkati, aby, až bude prosloveno inspirační slovo a ono tělo až bude uzdraveno, abys byl silen vyjádřiti mé dokonalé **zdraví**.

Po celá pokolení vytvářel jsem tvé tělo, budu je tak jeho tvar, soustavu a povahu, aby mohlo býti ovlivňováno jen těmi věcmi, jež jsou pro ně příhodné. Tělo může pociťovati jen to, co slouží vzrůstu jeho síly.

Pravíš: Může toto platiti i o umírání? Ano, toto platí i o umírání, což ještě uvidíš. Ale ty neumíráš a toto poselství jest pro tebe. Chceš-li, odmítni tuto otázku v přesvědčení, že se to týká druhých, a mimo to věz, že jsem tě pro tvůj život nadal dostatečnou moudrostí, takže porozumíš-li sám sobě, uznáš, že jest nejlepší, přenecháš-li péči o jiné Mně.

Zdokonalil jsem tvou soustavu tou měrou, že nervová síla účinkovala na tvé tělo, a tuto nervovou sílu jsem v tvém těle tak vyvinul, že poslechla mé vůle.

Necht' se mé vůli podrobíš, čili nic, buď jist, že má vůle jest ve tvém těle uskutečněna; podrobíš-li se mi však, pak stane se tvé tělo harmonickým nástrojem mé inspirace a lásky. To jest uzdravování, třetí mysterium.

A vám, kteří nemůžete se ještě oddati, protože jsem dosud vaše těla na takový stupeň nezdokonalil, vám hlásám toto poselství: že veškeré síly podřizují se inspiračnímu slovu ústy druhých pronesenému. Inspirační slovo jest tak mocné, že i obvyklá forma slov, opakovaná těmi, kteří mne znají, vykoná mnoho obdivuhodných činů.

Jsem snad nespravedliv, že urychluji vývoj některých těl, aby vydávala dříve plody než jiná? Což nedávám v létě ostružině dříve zrání než broskvi? Proto pravím vám, že ta má těla, která se mi oddala a jež jsou si vědoma, že plní Mou vůli, podobají se skromné ostružině, kdežto vy, kteří, čtouce tento spis, pohrdáte jím, aneb považujete jej za otroctví, podobáte se broskvím, které zrají později v nádherné hojnosti, jež menším, rychle zrajícím plodům není údělem.

Nejsem snad schopen zodpověděti všechny otázky, jež Sám jsem do tvé mysli vštípil? A jak se to má s těmi těly, která zemřela?

Zajisté, že jsem schopen odpověděti na všechny podrobnosti a odhaliti Tobě veškerá mysteria. Toto třetí mysterium týká se však jen Tebe, druhá zjevím ti v příhodné době.

IV.

Uzdravování bližních.

Vy, kterým propůjčuji čtvrté mysterium, nejste blahoslavenější druhých. Vašimi těly vyzařuji svou slávu a vysílám životní sílu druhým tělům. Vaší mysli povzbuzuji mysl a čivy druhých těl, působě na ně dle své vůle, aby dozrály k velkým účelům. Vy, kterým propůjčeno čtvrté mysterium, dar **uzdravování druhých**, nejste lepšími jich, a jste-li šťastnějšími, není vaše štěstí důležitější jejich neštěstí.

Pro tebe, majitele klíče čtvrtého mysteria, připravil jsem těla, abych jim posloužil. Druzí, nezralejší tebe, čekají na tvou pomoc. Ale dokud jsi nepřijal ode Mne moci uzdravovati a jistoty poznání, že jsem v tobě a ty ve mně, dokud nemůžeš říci „Miluji“ a vědomí, že jsem to Já v tvém těle, kdo to proslovuje, dotud jsi jen napodobovatel mé uzdravující moci.

Dokud mne nepoznáš, jest dobře, napodobíš-li to, o čem se domníváš, že jsem to Já. Jestli tomu vždy tak, jest dobře, a není-li – také dobře. Neb vždy vykonávám Já svou vůli v tvém těle.

Uvidíš mou slávu, až budou tvé oči dosti silné toto světlo snést.

Řekneš snad: „Tedy toto všechno koná Bůh a já nekonám ničeho?“ Ano, Já vykonávám všechno, ty máš jen býti a růsti tak, jak uznám za vhodné.

Až nebudeš již moci se déle jako jednotlivá osoba udržeti, pak se mi vzdáš a já použiji tvého těla, abych vyzařoval Svou lásku na ostatní.

Máš-li Mou uzdravující silou na některé tělo působiti, musíš je něžně, bez žádosti milovati. Mnohým zvěstuji něžnou lásku s žádostí. Takové poselství lásky vysílám k dívce anebo k jinochu a jest spojeno s rozkoší, jež jest předtuchou Mé radosti. Ale tobě má býti zvěstována něžnější láska: bez

žádosti, ano i bez žádosti na opětování lásky. vyvolává-li již tento stupeň něžnosti, ku kterému mnohé vedu, v srdci vyšší rozkoš, do jakých výšin blaha vznese se teprve ten, jemuž dávám Svou dokonalou Lásku vyzařovati?

Každé vyzařování mé lásky jest uzdravující silou, která proniká do nejhlubšího nitra, dávajíc vznikati nové a lahodné životní síle.

Čekám, abych mohl použití tvého těla k vyzařování Své lásky a života, čekám, až zřekneš se svého tak zvaného „poznání dobra a zla“, až se mně cele oddáš.

V.

Čistota.

Jsem čist. Pro Mne jsou všechny věci čisty. Vidím nejen to, co se zdá nečistým a samo o sobě vyvolává představu nečistoty, nýbrž vidím i nejvnitřnější myšlenku srdce. Což nejsou mé oči příliš čisty, než aby mohly zřít nečistoty? A jest zde něco, čeho bych snad neviděl?

Proto odhaluji ti páté mysterium, **mysterium čistoty**. Každému udílím tolik své čistoty, kolik může přijmouti. nemůžeš ještě veškerou mou čistotu poznati, proto jsi veden tou dávkou, která ti byla udělena. jest dobře pro tebe, budeš-li takovým, jakým dle své představy o čistotě máš býti, dokud ti toto mysterium neodhalím.

Žádný obřad nemůže způsobiti, aby to, co jest sobecké, stalo se nesobeckým. je-li nějaké bezobřadné přisvojení si bližního sobecké, pak, i když je vykonáno za souhlasu světa, zůstává stejně sobeckým.

V tom spočívá páté mysterium. Nedávám ti rozkazů, nýbrž vedu tě od menší rozkoše ku větší. Působí-li ti to potěšení, udržovati někoho ve svém otroctví – dobře. Působí-li ti potěšení získávati pro sebe lásku bližního – dobře. I když shledáváš

v tom rozkoš, ukládáš-li jiným závazek, jehož sám neplníš – dobře. Ale slyš můj hlas, který tě od těchto rozkoší odvolává.

Tvé tělo jest mým chrámem. nemám-li proto způsobiti, aby plálo ohněm mé slávy? Domníváš se, že nejsem schopen udržeti je čisté bez tvé pomoci? Ano, jsem toho schopen a ty poznáš mysterium mé čistoty. Bojuj, jakkoli horlivě chceš proti tomu, co pokládáš za nečisté. Tvůj boj není marný, nebo z něho vznikne síla, aby tvůj zrak nebyl oslepen, až ti ukáži, že všechny věci jsou čisté.

To, co se ti zdá nečistým, není něžná láska mezi mužem a ženou, jakkoliv a kdekoli projevovaná. Ale „požívačnost“ máš za „nečistou“. Ani tobě něžná, bezžádostivá láska nezdá se nečistou.

Nic nemůže poskvřiti čistotu těla, ve kterém dlím. Nestrachuj se tedy ničeho, co by mohlo do tvé mysli zvenci vstoupiti, neboť Já jsem uvnitř.

Byl jsi někým varován zdržovati se určitých myšlenek, nedovolovati si určitých skutků? Dokud se ti nezjevím Já sám, dbej varovného hlasu, neboť tito varovatelé jsou rovněž Moji pomocníci k tobě vyslaní, aby povzbuzovali tě k boji, dokud nepoznáš mých mysterií.

Máš na mysli nějaké vzory o čistotě myšlenky, skutků a svatého života? Tyto pocházejí ode mne a dal jsem jim proto v tobě vzniknouti, abys byl jimi ovlivněn, a tvůj vývoj na vyšší stupeň přiveden. Ale nedomnívej se, že tyto vzory vztahují se na někoho jiného kromě tebe, neb každému vštípil jsem dle jeho potřeby vzor jiný a jeho vzor jest pro něho právě tak dobrý, jako tvůj pro tebe – každému své. Kdyby tudíž jiným byly tvé vzory vočkovány, bylo by to zasahování do vzorů jejich, které jsem Já jim vštípil. Ale neobávej se – libuješ-li si v tom, hlásej vzory své, neb způsobím, že každé takové vyhlašování bude ti prospěšné.

Chceš-li, spolči se s jinými za příčinou sociálních reforem aneb změny. Poháněj ty, kteří tě urážejí, před svůj soud a stíhej se, jak chceš. Způsobím, že veškeré toto stíhání a křížové tažení stane se prostředkem k vykonání mé vůle.

Ale věz, že ti, které pronásleduješ, jsou též služebníci Mé vůle.

Modli se vroucně, chceš-li, aby nějaké okolnosti, pro tebe neblahé, se změnily. Uznáš-li to za správné, usiluj se svými druhy o to. Buď na to hrdým, že vládneš nad těmito okolnostmi. Při všech těchto modlitbách a usilování jsem s tebou.

Ale věz, že jsem právě tyto neblahé okolnosti proto vyvolal, abych zkoušel a upevnil tvé srdce a srdce všech, kteří jsou dotčeni a že všechny, ano i tvá největší úzkost poslouží tvému posvěcení.

To, co považuješ za neštěstí své doby, svého města, ano, za své vlastní, jest Mnou určeno k tvému velikému užitku. Ale chci, abys s tím zápasil, jako by to byl tvůj nepřítel, a v tom spočívá toto mysterium.

VI.

Dáváníí.

Šesté mysterium jest **mysterium dáváníí**. Hle, umístil jsem své slunce nad oblaky a světlo, ve kterém žije, jest světlo, které samo vyzařuje. není osvětlováno nějakým jiným světlem, které by k němu přicházelo, nýbrž jen vlastním světlem, z něho vycházejícím. Tak i tobě dal jsem moc vyzařovati Mou Lásku, Mé štěstí, Mé zdraví, Mé bohatství, Mou životní sílu a Mou moudrost.

A jako slunce nemůže žít jiným světlem, než tím, které vyzařuje, čili vydává, tak ani tobě není možno žít jiným světlem, než tím, které vyzařuješ.

Nemůžeš přijmouti lásku darem zvenčí právě tak, jako slunce nemůže přijmouti světlo zvenčí.

Všechny věci jdou z nitra navenek. Dal jsem ti je všechny, aby vyzařovaly z tebe.

Štěstí bude tě neustále provázeti tou měrou, jakou je vydáváš. Vyhledávati štěstí zvenčí a strhovati je k sobě, jest právě ničiti je. Přání dosáhnouti štěstí zvenčí vzbuzuje pocit nedostatku štěstí a jedině tento pocit jest neštěstí. Všechny věci

tebou k sobě strhované, když jich bylo dosaženo, objeví se jako přelud pouště.

Snaha dosíci něčeho zvenčí objevuje se vždy jako zklamání, protože všechny skutečnosti vyzařují z nitra.

Zdraví prýští jedině z nitra. Veškeré pokusy dosáhnouti zdraví zvenčí podobají se snaze slunce: zadržovati světlo pro sebe. Takový pokus, i kdyby se mohl zdařit, měl by za následek tmu. Až dosáhneš Mého zdraví, buď že budu inspirovati některé z mých ostatních těl, aby je povzbudilo, aneb že budeš jím sám inspirován, pak shledáš, že jest to zdroj v tobě a nikoliv zevní síla, kterou bys mohl k sobě strhávati.

Vše, co jsi, to vydáváš. Jestliže tudíž ničeho nevydáváš, nejsi sám ničím. Býti něčím znamená to „míti“ a proto ti pravím, že nemáš ničeho než to, co jsi. Ale ty jsi Já, Já sám a proto máš všechny věci. V tom spočívá šesté mysterium.

Mé bohatství jest osvojení si všech věcí. Nepoužité zlato není bohatstvím. Stříbro nebo pozemky, domy nebo roucha, nic není bohatstvím, nepoužívá-li se toho. Proto pravím, že používání jest jediným bohatstvím. Kdo ochotně dává nepatrný stříbrný peníz, jest v tom okamžiku bohatší toho, kdo hromadí miliony a nepoužívá jich.

Božský pocit bohatství pochází z nitra a vyzařuje navenek. Zevní okolnosti nemohou jej ani zvýšiti, ani zmenšiti. Ani dluhy a otroctví, ani hromady zlata a vláda nad jinými nemají naň vlivu.

Cítíš-li se bohatým, vydáváš ze sebe tento pocit, a ochotně dáváš vše, co z toho pocitu prýští. Ale dávání s určitým úmyslem není dobrovolný dar a není znamením Mého vnitřního bohatství.

Nechť je tvůj úmysl jakýkoliv, nechť se i týká změny životních okolností svých bližních k jejich dobru, dle tvého náhledu, aneb uspokojení těch, kteří něčeho od tebe žádají, aneb abys sobě bližní zavázal vděčností, aneb abys získal světské chvály za svou velkomyslnost, jest to přece vždy jen tvůj úmysl a dar jest podáván proto, aby byla splněna tvá vůle a není dobrovolným darem, nýbrž koupí.

Ale nezakazuji ti takto kupčiti, neb dokud nemůžeš se státi volným, musíš býti spoután.

Pokud se tedy domníváš, že by se ti mohlo dostat lásky od bližních zvenčí, budeš se cítit osamocen a nemilován.

Domýlíš-li se, že štěstí pozůstává ve vnějších věcech, aneb že ho může být jimi dosaženo – způsobuješ si tím útrapy a neštěstí.

Domníváš-li se, že zdraví lze dosáhnouti zevními prostředky, jako dietou, léky a snažíš se tudíž zdraví k sobě strhovat, vyvoláváš tím stavy, jež nazýváš nemocí.

Můj zákon jest pro tebe mysteriem, protože já pravím, že žiješ tím, co vyzařuješ navenek a zmíráš tím, co k sobě strhuješ, přivoláváš. V tom tkví toto mysterium, že přijímání ničí život a dávání život zvyšuje.

Přivolávej k sobě utrpení a hle, ztratí moc tě zraňovati. Přivolávej k sobě štěstí a ztratí moc tě utěšiti. Způsobuj druhým utrpení a zatkne se do tvého vlastního srdce, způsobuj druhým štěstí – zapěj jim píseň radosti a veselí a naplní tvé srdce krásou a něhou mé lásky.

Nedosáhneš dotud vlastní moudrosti, dokud neuslyšíš mého hlasu hovořícího z nitra tvého srdce navenek.

V tom okamžiku otevřeš své ústa a budu jimi mluvit a budeš žít moudrostí, jíž vydáváš.

Ale byla to Má vůle, abys dlouho hledal lásku, snaže se obdržeti ji zvenčí a dozríváje zklamání. Byla to Má vůle, abys horlivě vyhledával štěstí, jen proto, abys se přesvědčil, že takové hledání jest jediné neštěstí. A byla to Má vůle, abys marně vyhledával zdraví veškerými zevními představami svého mozku. A byla to Má vůle, která tě naváděla k tomu, abys se domníval, že bohatství získáš přijímáním. Tak jsem tě volal, abys poznal zklamáním a sžírající touhou srdce, že nemůžeš ničeho dosíci z vnějšku, mimo sebe; a že musíš zápasiti, abys nabyl síly a orgány svého ducha a těla tak zdokonalil, abys se stal schopným dokonale vyjadřovati z nitra Mou dokonalou lásku, Mé dokonalé štěstí, Mé dokonalé zdraví, Mou životní sílu a Mou dokonalou moudrost.

Vezmi svůj dar, kde chceš, dáváš-li jej dobrovolně, můžeš jej dávati jen sobě samému.

Chceš-li, dávej proto, abys dosáhl požehnání, ale věz, že takové dary před Mým zrakem nejsou žádnými dary.

Chceš-li, dávej kazatelům, kteří různě nazírají na Mou pravdu, aby bylo podpořeno stanovisko, jež pokládáš za správné, ale věz, že takové dary jsou ve skutečnosti jen podporování tvého vlastního úmyslu a plnění tvé vlastní vůle a nejsou vůbec žádným darem.

Nepotřebuji darů žádného člověka.

Jestliže dáváš v domněnce, že se Mi tím zalíbíš, věz, že se Mi již líbíš, a že nic, co můžeš učiniti, nemůže Mou libost zničiti ani Mou nelibost přivoditi. Těšíš se cele Mé přízni a nechci, abys něco konal za tím účelem, abys získal mé přízně.

Chceš-li, dávej lásku v očekávání, že bude opětována, ale věz, že dáváš-li ji v nějakém úmyslu, že to není láska, nýbrž žádost. To, co miluješ s nějakým úmyslem, jest právě touto žádostí pro tebe pokaženo. Pozbyl jsi lásky všech, které jsi miloval, byla-li tvá láska pouze žádostí, abys je k sobě připoutal.

Jsem v tobě, vyzařuje z tebe a jsem vším, co jest skutečné.

Řekneš snad: „Míní Bůh mne?“ Ano, i tebe, který čteš, tebe, který posloucháš.

Nauč se tedy tomuto šestému Mysteriu: že žiješ jen tím, co vyzařuješ.

VII.

Pokoření.

Sedmé Mysterium jest **Mysterium pokoření.**

Dříve než povzbudím v tobě tvé vědomí, nechám tě zápasiti s pocitem oddělené existence. Až pocit oddělené existence bude překonán, pak můžeš si mne uvědomiti. A tento zápas rozvíje orgán tvé mysli tak, že toto vědomí stane se pro tebe velkou radostí.

Ale ku překonání svého pocitu oddělené existence musíš býti pokořen. Individualita, jež zdá se ti býti výhradně tvou

vlastní, jest ve skutečnosti Má a nikoliv tvá. Pojem záslužnosti, který máš, přísluší pouze Mně a ne tobě.

Co jsi, ode Mne oddělen?

Věz, že není žádné takové osoby jako ty. Uvědom si, že existuji jen Já a Já sám, a že oživuji tvé tělo; že všechny věci, které tvé tělo koná, konám Já, já sám. Uvědom si též, že béru veškerou zodpovědnost za to, co tvé tělo konalo, koná, neb bude konati, na sebe sama.

Jinému věku předvedl jsem toto mysterium o Svě zodpovědnosti za všechny věci symbolem kříže uče, že béru pocit viny na Sebe a že očistil jsem jej na kříži; ale tobě dávám Mysterium pokoření, uče tě, že nejsi vůbec nikým a že jsem to Já, který žije v tvém těle.

Nemůžeš míti žádné viny, ani žádné zásluhy.

Nuže to, co se v tobě domnívá býti osobou, musí protřpěti pokoření za pokořením, až zemře, uvolňuje tím tvé tělo, aby mohlo býti mnou použito.

Mnozí se modlí: „Pane, učiň nás pokornými“, ale když je navštívím pokořením, nepoznají Mé ruky.

Pokoření jest nejtrapnější věcí, již Tvá pýcha může vytrpěti; ale musí ji vytrpěti, než může zemřít.

Doufá tvá pýcha, že tvou osobnost zachová? Že získá si přízně aneb nabude moci? Doufá, že bude považována za „dobro“ aneb, že bude navždy žít? Uvědom si, že není zde žádné naděje. V hlubokém pokoření zemře a zmizí a budu žít jen Já.

Tvá osobnost nemůže si získati úcty, neb existuje jen ve své vlastní ješitné představivosti.

Ale představivost tvé osobnosti byla dobrá pro tvé tělo, neb vyvinula orgán tvého mozku, který potom si uvědomí, že jest Já, jedna nekonečná osobnost.

Domníváš se, že tvá osobnost dlí v tvém těle a že jest důležitější jeho. Ale zjevím ti potom, že pečuji o tvé tělo a že nadal jsem je hrdým pocitem osobnosti, abych je vyvinul a že, až tvé tělo bude tak zdokonaleno, že nebude již potřebovati tohoto hrdého pocitu, pak dopustím na tě hluboké pokoření. Potom hrdý pocit osobnosti, pokořen, zahyne. Potká-li tě tudíž nějaké pokoření, nechť tvá osobnost se chvěje, neb její konec

jest blízký, tvé tělo nechť se však raduje, neb jeho osvobození jest nadosah.

Domníváš se, že toužíš po vykonání nějakého dobra, aneb že chceš stát se lidstvu prospěšným ? Ale veškerá přání, ctižádost a snahy vyplývají z osobnosti a také s ní zahynou. Mnozí se modlí:“ Pane, udělíš-li mně bohatství, použiji největší části jeho k dobru druhých.“

Což pomohl bys mi skutečně při zdokonalování a podporování lidstva? Znáš snad lépe než Já, čeho lidi potřebují a udělil bys jim co já zadržuji? Toto přání jest jednoduše řečeno tvá osobnost, jež se snaží o své uplatnění. Ale nechť jen to zkusí, nechť se zklame; nechť sklízí pokoření za všechnu svou námahu, nechť způsobuje pokoření i jiným, neb tak jí používám ku zdokonalení tvého, ba všech těl.

Toto sedmé Mysterium jest těžko tobě pochopiti. Ale až protrpíš všechna pokoření, jež jsou ti ještě určena, bude tato nauka pro tebe radostná. Neb, hle, budeš prost domýšlivosti a tvé tělo stane jen nástrojem Mé radosti.

Nemůžeš-li ještě těchto slov přijmouti, pak jest dobré, zavrhněš-li je. Tvá nynější pýcha je právě tak mým dílem, jako tvé ponížení. Pro tvé tělo, dokud těmto vlivům podléhá, jest dobré, když pýcha s ctižádostí a žádostmi je ovládá. Jakmile jejich úkol bude však vykonám, odvrhneš je a tvé vzkříšeno ze smrti tvé pýchy, mocné, aby Mne vyjádřilo.

VIII.

Obnovení.

Osmé Mysterium jest **Mysterium obnovy.**

Tohoto mysteria nelze ti dosáhnouti ani úsilím, ani studiem, ani vírou; vzrůst povahy tvého těla ti je přivodí.

Dokud jsi neprotrpěl všechna předcházející sedmerá mysteria ve svém těle a neuvolnil své tělo, aby mohlo býti Mnou

ovládnuto, dotud nemůžeš toto osmé Mysterium ve svém těle pocítiti.

V minulých dobách zjevil jsem svému lidu mysterium plození a manželství a posvětil tělesné spojení manželů ze účelem plození, abych po řadách pokolení mohl vytvořiti tělo schopné obrody.

Jestliže jsi prvých sedm mysterií ve svém těle neprožil, pak není mysterium obrody pro tebe. Tu jest pro tebe dobře, budeš-li houževnatě lpěti na starých mysteriích manželství a plození, vychovávaje děti v lásce a v něžnosti a posvátném, pravém a věrném spojení manželském.

Ale jsi-li Mnou inspirován, a odložil-li jsi všechna přání, strach a touhu po vlastní osobní radosti, jako něco k tvé povaze již nepřináležejícího, pak tvé manželství odhalí ti svaté mysterium obrody.

V tom tkví celé mysterium, že tvé tělo, je-li inspirováno cele láskou, bude asi jinak počínati, než jak činilo dříve, dokud bylo ovládáno žádostmi. je-li ovládáno láskou, bude se snažiti jen o radost svého druhu a nikoliv o svou vlastní. pak posvátná výměna tvé síly tě nevysílí, nýbrž bude přeměněna v obnovování mladistvosti.

Nezačneš náhle žíti životem obrody. Tvé tělo najednou se nezmění po první inspiraci nesobecké lásky. Častěji dostaví se starý pocit žádostivosti, ale Já tě budu s něžnou trpělivostí stále více inspirovati svou čistou láskou a ty budeš plněji žíti životem, jež žiji v tobě.

Snad řekneš: „Můj druh, kterého jsem si vzal, není nyní mým ideálem.“ Uvidíš však, že tvůj druh se pro tebe nejlépe hodí, a že jsem právě Já sám tohoto druhu pro tebe vyvolil, abych tě naučil nesobecké lásce. Budu inspirovati tvé srdce láskou, jež nežádá býti opětována, nežádá žádné věrnosti, žádné vzájemnosti, žádné pomoci. A nevlídný podává ti příležitosti, abys sobě osvojil jemnou povahu.

Bud' trpěliv a věz, že nejsi-li dosud zářícím střediskem lásky nesobectví a jemné povahy, že staneš se jím v budoucnosti. A proto sesílám ti zkoušky, abys se naučil cvičiti ony vlastnosti, jichž jiní dle tvé domněnky postrádají.

Jest tudíž dobré pro tebe, lpíš-li k staré svátosti manželství ve dnech své žádostivosti a ve dnech své inspirace, neb bude to pro tebe zkouškou a přece radostí a z toho vzroste tvá skutečná síla.

Ale nenařizuji ti, abys dbal těchto slov, neb Mé poselství týká se jen toho, co můžeš přijmouti, a nevěříš-li, že tato slova jsou Mým poselstvím, i pak působí jakýmkoliv způsobem, vždy jest to mé poselství k Tobě.

IX.

Svoboda.

Deváté Mysterium jest **Mysterium svobody**.

Abych tě připravil na svobodu, zaprodal jsem tě do otroctví. Byl's zrozen otrokem a vychován jako otrok. Ani tehdy, když jsi se vzpamatoval a seznal, že jsi otrokem, neosvobodil jsem tě najednou.

Vedl jsem tě z otroctví do otroctví, abys nakonec stal se volným. Když jsem tě po fysické stránce trochu uvolnil, spoutal jsem zase tvou mysl. To, co v sobě jsi nazýval svou individualitou, nebylo svobody schopno.

Bylo to buď otrokem tvých žádostí aneb toho, co jsi pokládal za náhledy jiných, aneb toho, o čem jsi se domýšlel, že jest to tvé svědomí.

Okolí vychovalo tě v určitých zvycích, jak jednati a mysliti a tys byl otrokem těchto zvyků. I nyní poutají tě určité okovy, nazvané: „touha a ctižádost“.

Zlomil jsi všechny staré okovy, poutající tě k Mým dávným mysteriím. A přece nejsi volný.

Vytrpěl jsi ukřižování žádosti a pokoření porážky? Odevzdal jsi Mi veškerá přání, zřekl jsi se všeho toho, co dle tvé domněnky jest dobré?

Ale snad jsi dosud v otroctví svého vlastního mínění.

Má svoboda jest svoboda srdce a září nejjasněji, když okolí zdánlivě je nejvíce svírá. V tom tkví toto mysterium, že svoboda není zevní, ani nějakým způsobem závislá na činech neb myšlenkách ostatních lidí. Kdo trpí násilí a nedbá toho, kdo přijímá zevní věci tak, jak jsou a nežehrá na ně, ten sdílí Mou svobodu.

A jest dobré pro tebe, jsi-li spoután. Orgán tvého mozku, kterým později vyjádřím Svou dokonalou svobodu, může se rozvinouti jen účinem pocitu otroctví.

Tak je tomu se všemi Mými Mysteriemi, že čím hůře se ti dle tvé domněnky vede, tím lépe jest to pro tebe.

Jsi ve svém sebevědomí bolestně rozrušen? vyvíjím proto orgán tvého mozku, který jsem určil k vyjádření Svého vědomí. Jsi bázlivý a zstrašený? Vyvíjím proto orgán tvého mozku, kterým později vyjádřím Svou dokonalou odvahu. Trpíš nedostatkem pevného úsudku? Používám tohoto nedostatku, abych vyvinul orgán tvého mozku, kterým později vyjádřím Svou dokonalou moudrost a úsudek. Velké utrpení a kázeň, které sesílám mnohým duším, mají vésti je ku pochopení dokonalosti Mého zákona.

Proto ti pravím, že jsi blahoslavený, musíš-li trpěti, neb toto utrpení tě zdokonaluje, a dvakráte blahoslavený, jsi-li bojácný, neb z bázlivosti dám vzejíti odvaze – ale třikráte blahoslavený, trpíš-li a jsi-li bojácný, nemůžeš-li viděti, že jsem to Já, který zrozuje se ve tvém srdci.

Ze slepoty vyvodím zrak. Z Tvé nejčernější slepoty povstane nejnádhernější světlo. Hle, světlo vyzařující z tebe jsem Já.

Podobně přicházejí Má slova ku mnohým, nemohou jim však porozuměti, dokud pro toto porozumění nejsou pohotovi.

V tom tkví mysterium svobody, že můžeš věřiti, co ti libo, ale že nemůžeš ničemu ve svém srdci uvěřiti, dokud jsem tvého těla do té míry nevyvinul, že takové víry potřebuje.

Nejsi závislý na svém okolí, neb mohu tvé srdce tak uzpůsobiti, že každému dopřeje jeho vlastního mínění. Ale máš volnost, chceš-li se brániti svému okolí a dáti se ovlivňovati míněním jeho. V tom tkví toto mysterium, že volám tě mnohými

hlasy: otroctvím, bázní a pochybnostmi, abych svůj výraz, jenž jest tvé tělo, osvobodil.

X.

Náboženství.

Vám, kteří jste schopni je přijmouti, jest dáno poznati **Mysterium náboženství**. Každé náboženství, každá víra, které jsem seslal, liší se naukou.

Řekneš snad: „V tom poznávám, že náboženství není od Boha, neb Bůh by ani část, ani celý svět neklamal nepravým náboženstvím, aniž by způsobil, že by jeden o druhém se domníval, že náboženství jeho je falešné.“

Věz, že dal jsem ti projíti mnohými pokoleními, rozvíjeje tvé tělo až po stupeň dokonalosti od jiného těla odlišné. Věz, že následovalo pokolení za pokolením, řídící se až dosud Mým zákonem rozlišování a výběru. A nyní každé z mých těl se různí od ostatních. Každé vybírá si různé zkušenosti a různé nauky pro sebe.

Někteří volí si určitou potravu, zdokonalivše se až do té míry, že jejich těla mohou volbou získati. Někteří volí si určitou nauku, dosáhnuvše duševní síly, že mohou mezi nimi rozlišovati.

Ale nechť se zdá, že volí dobrovolně, aneb že jsou k tomu nuceni, v každém případě jsem to Já, který volím za ně, působě buď příznivě neb nepříznivě na jejich volbu, dávaje každému, co za všech okolností jest pro něj nejlepší, aby všichni zdokonalili své rozdílné povahy.

Přirozenost těl podmiňuje charakter a tento jest zvláště závislý na útvaru mozku a čivů. A žádná potrava aneb zkušenost neb víra nemůže na utváření charakteru působiti, nejsou-li ku zdokonalení tohoto charakteru vhodné.

Ale snad řekneš: „Což Bůh dopouští, aby člověk věřil v omyl?“

Věz, že každá omezená víra jest mylná. Ale pro stav tvého vzrůstu jest nicméně příhodná.

To, co v tobě věří, jest to, co se ustálilo jako ode Mne oddělená osoba. Osobnost nemůže však spatřiti Pravdy a jest neschopna Mne poznati.

Až tak zvaná tvá osobnost zemře, uvolnivši tvé tělo, aby se stalo mým vědomým nástrojem, pak bude tvé tělo vyzařovati veškerou pravdu. Do té doby provádím tě všemi věrami stejně mylnými, abys uvěřil tomu, co se ti zamlouvá.

A přece, kdybys mohl některé z těchto věr porozuměti niterně, shledal bys ji správnou. Neb pravda jest tak velká, že i odraz její slávy by tě osvětil.

A tj. desáté Mysterium, že veškerá náboženstva, zevně pozorována, jsou falešná, ale že jsou stejně pravdivá a krásná, jsou-li pozorována niterně.

Učíš nějaké krásné, staré pravdě? Jsi úplně přesvědčen o tom, že pravda, již učíš, jest pravda jediná a že všechna odchylná náboženství jsou lží? Tj. dobře a jsi mým pomocníkem; pravda, již učíš, bude se mnohým zamlouvati. Ale nikdo jí nebude moci uvěřiti, jedině ti, kteří jí potřebují k svému zdokonalení.

Puká ti srdce nad těmi, kterým se tvé učení nezamlouvá a pokoušíš se působiti na ně modlitbou a napomínáním? Tj. dobré. Každé srdce, které může puknouti, nechť pukne, aby zůstala jen srdce silná. Ano, pokus se o to a působ na ty, jimž se tvá víra nezamlouvá. Neb tento pokus bude účinkovati na obě strany, na ně i na tebe. Nikoliv tím způsobem, jakým si přeješ, ale k dalšímu zdokonalení obojích těl, jejich i Tvých.

Zdá se ti některé z mých náboženství ukrutné a pravíš snad: „Nic nemůže ukrutnost ospravedlniti.“ Ale já jsem ukrutný k Tvé osobnosti a chci ji úplně zničiti. Jsem ukrutný, abych byl vlídný, zdokonaluje tvůj mozek, abys mohl si Mne uvědomiti.

Jest dobré, můžeš-li spatřiti krásu některého mého náboženství. Každé z nich, pozorováno z nitra, učí ukřižování „jáství“ a jestliže některé může ti zjednati vědomí svobody od Jáství, věz, že jsem ti je za tímto účelem seslal.

Četl jsi, že v minulých dobách ti, kteří se prohlašovali za Mé pomocníky, tlumili světlo a že brzdili to, co nazýváš pokrokem civilisace?

Ale byl jsem vždy ostražitým jako jsem nyní. Pečoval jsem vždy o vývoj organismu a utváření charakteru tak, jak jsem uznal za dobré. Poznal jsi nyní část mého působení v oněch temných dobách; vštípil jsem do tvého srdce snahu pátrati na základě této částečné znalosti po Mé moudrosti, avšak uvědom si, že všechněm života schopným věcem se nejlépe daří za odporu. Princip zvaný civilisace, jest jeden z těch, kteří sílí pod rukou toho, kdo jej chce brzditi. kdybys vše věděl, řekl bys: „I tehdy věděl Pán vše nejlépe!“

Ačkoliv však náboženství vedla vždy lidi k poznání Mne, přece nevolám tě výlučně jen náboženstvím. Volám vším, čeho si uvědomuješ. každý hlas jest mým hlasem. každý jemný dojem života v květině, neb ve stromě, neb ve zvířeti jest Mým vlivem. Každý trpký neb tvrdý a krutý náraz, jenž tě zasahuje, vychází ode Mne. Mluvím přísně k tvé osobnosti hlasem náboženství? Ještě přísněji mluvím hlasem zkušeností, jež ti sesílám.

Každá zkušenost přichází ode Mne. Snad nelze ti postřehnouti, jak by tvé zkušenosti mohly býti božskou láskou určovány? Řekneš si: „Jestli Bůh toto sesílá, pak nemůže býti Bohem lásky.“

Jest dobré pro tebe, jestliže po nějaký čas takto mluvíš, neb toto zaslepení ustoupí velkému světlu. Máš pak zvěděti, že Má láska jest tak velká, že nedopustím, aby někdo kromě Mne a to jen pro tvůj pokrok, se byť i jen vlasu tvé hlavy dotkl.

Pravím ti tedy, že jest to Můj hlas, který tě volá, nechť slovy domácích líbezných zpěvů, matkou naučenými modlitbami, aneb divokou bouří hrůzných zkušeností. nechť jest to jakýkoliv hlas, který se tě dotýká, vždy jest to Má pravda, tobě určená, která tě bude chrániti až do toho času, kdy zjevím Tobě pravdu celou.

A to jest desáté mysterium: že každý mozek věří jinému učení a různým historickým faktům, a že já je jimi živím, podáváje každému jeho pro jeho mozek nejpříhodnější potravu.

A ty sám jsi důkazem Mé péče, neb ani nyní nenutím tebe věřit v to, co čteš, není-li víra nejlepším pokrmem pro tvůj mozek.

XI.

Smrt.

Poslední Mysterium jest **Mysterium smrti**.

Jsi jedno a přece jsi tři. Jest zde tvé tělo, jež jest článkem Mého řetězu organisovaných forem, jest zde tvá osobnost, jež se domnívá, že jsi to skutečně ty a jest zde tvůj duch, který jsem Já.

Až dosud bylo tvé tělo podrobena smrti. Ale každé zemřelé tělo bylo článkem Mého řetězu, přeměňuje organismus nižší na vyšší. Každé ovlivňovalo druhé po celá pokolení, ozývají se zase v jeho potomku aneb v tělech jeho životem ovlivňovaných.

Osobnost těla je jeho sebevědomí čili pocit oddělené existence ode Mne. tento pocit je na čas tělu užitečný a jest užitečný i jiným tělům svým zpětným působením, ale je svou povahou – dočasný a podrobený smrti.

Ty, který se domníváš, že Jsi ode mne oddělená bytost, zemřeš, ale tvé sebevědomí snad bude žít. Hle, tělo podléhá dříve smrti než sebevědomí. A kde tělo zmírá dříve, sebevědomí žije dále, často prospívající ještě jiným tělům, dovolávající se jich jako s jiného světa. Jest dobré pro tebe, můžeš-li slyšeti hlasy těchto sobeckých osobností. Ale přece si uvědom, že sebevědomí je dočasné a že nezná věčné lásky. Neudílím mu větší moudrosti, když tělo zemře a zmírá též brzo. Ale jest dobré, když tě to těší, přivoláš-li si sebevědomí některého mrtvého těla, neb i této zkušenosti použiji k tvému zdokonalení.

Duchem ve tvém těle jsem Já, Já sám. Necht' nějaké tělo zmírá, nebo žije, Já žiji dále ve všech tělech. Tvé skutečné jáství je znovu vtěleno nejen v různých tělech, nýbrž ve všech.

Uvědom si, že Duch je prvek života a sebevědomí, prvek smrti. Ale sebevědomí jest Mým pomocníkem při zdokonalování těla, až za oblast moci smrti, neb tělo není nutně podrobena smrti. Organisace útvarů se stále zdokonaluje a vyvinulo-li se nějaké tělo, které nepotřebuje žádné sebevědomí – které je dosti silné, aby Mne vyjádřilo, - pak sebevědomí zemře před smrtí těla, uvolnivši tělo, aby vyjádřilo dokonalou lásku bez sobecké myšlenky. V tomto těle nebude pak žádný prvek smrti a Já budu v něm žít navždy.

Takové tělo vyjádří Mou dokonalou lásku bez přání. Žije ještě přání v tobě? Pakli ano, jest dobře. neb každé přání je Mým pomocníkem, aby připravovalo tvůj mozek pro skutečnou lásku bez přání.

Nemůžeš se předčasně zříkati přání. Kdybys byl schopen, abys se proto zřekl nynějšího přání, aby tvoje tělo dosáhlo slávy vědomého vyjádření Mne, kterého si přeješ, pak by jsi se tím zříkal přání menšího, abys dosáhl vyplnění přání většího. Hle, každé přání, kterého jsi schopen, má za účel tě zkoušeti a ti pomoci, ačkoli přání jsou sobecká a jsou prvky smrti.

Přeješ si, aby tvé zvláštní tělo žilo navždy? Toto přání je prvkem smrti v tvém těle a maří své vlastní vyplnění. Přeješ si být pokorným? Přání tj. prvkem pýchy. Přeješ si býti nesobeckým? Toť přání, jež pochází jedině ze sobectví. Právě přání všeho, po čem bažíš, zabraňuje, abys toho dosáhl.

A v tom tkví mysterium smrti, že přivoláš-li dobrovolně, aby tvé tělo zemřelo, bude žítí a Já budu žítí v něm; tvé sebevědomí však zemře. Ukládám tvému tělu mnoho zkoušek i bolest ztráty. pro tebe jsem vytvořil tělo, které pro tebe jsem smrtí navštívil.

Řekneš snad: „Šťastné dítě bylo zasaženo při modlitbě smrtí, proč zmírají dobří v mládí?“

Já ovládám vše. Vštípil jsem do tvého srdce pocit sympatie, který Mne odsuzuje, že nenechal jsem nějaké milé, malé dítě naživu. Jiný snad volá: „Ó, Bože, proč jsem nezemřel jako dítě!“ Což nemáš dosti víry, abys poznal, že vím, kdo je způsobilý k životu, že ho udržuji při životě a kdo je zralý pro smrt, že ho nechávám zemřít? Toto je poslední mysterium, že smrt je Mým andělem. Dětské tílko, jehož útvar tělesný by velké zkoušky světa nesnesl, osvobozuji od těchto zkoušek. Takové tělo není

zkoušeno prudkými sklony a proto nazýváš je „dobrým“. Zjevování a mizení takového těla děje se pro tebe, abys byl zkoušen ohněm utrpení.

Pocit tvé oddělené osobnosti zemře a zmizí. Ale tělům těch, ve kterých jáství zemřelo, dávám věčný život. A v tom tkví toto mysterium: že ten, kdo by chtěl zachránit život jáství, ztratí život těla a kdo obětuje život jáství, zachrání své tělo.

Má těla pokolení za pokolením přešla, ale Já jsem život a nemohu zemřít. Toto Já, které nyní sídlí v tvém těle, žilo od věčného počátku všech věcí. pro ně není smrti. je stvořitelem všech věcí a žije věčně. Vyzařuje svou svrchovanou podstatu lásky a moci.

Neboj se smrti, neb nemá moci nad tebou, vždyť je tvým sluhou.

Jsi králem; tvá koruna je „život“ a tvé žezlo je „smrt“. Byls vždy veden Mým životem uvnitř tebe a nemusíš se obávat, že tě nyní opustím.

A mysterium smrti a utrpení je to, že pak-li některé z mých těl bude trpět hanbou, úzkostí a smrtí a jiní tuto hanbu úzkosti a smrti uvidí, že to bude pro jejich duše znamenati zdokonalení. a bude to tak na jejich mysl působiti, že jejich povaha se tím zdokonalí, čehož by jinak nemohli dosíci než vlastním utrpením. A toto zdokonalení bude spásou jejich povahy. Proto ukazují ti mysterium zástupního utrpení a vykoupení, abys poznal pravdu. Třikrát požehnaný je ten, kdo trpí neb Já způsobím, že jeho utrpení stane se požehnáním ostatních.

Jsi ochoten trpět a zemřít, aby tvoji bližní mohli být požehnáni? Ano. Můžeš trpět hanbou, úzkostí a smrtí svého těla, ale jsi-li skutečně ochoten a zmizelo-li tvé sebevědomí, pak pravím ti, že tvé tělo je nesmrtelné a že hrob je nemůže zadržeti.

OBSAH.

Díl I. Neosobní život	Strana
I. Já	5
II. Buď klidný a věz	7
III. Já. Život. Bůh.	11
IV. Vědomí, intelligence, vůle.	14
V. Klíč.	19
VI. Mysletí jest tvořiti	22
VII. Slovo	27
VIII. Má idea	30
IX. Edenská zahrada	35
X. Dobro a zlo	40
XI. Použití	44
XII. Družné duše	51
XIII. Autorita	54
XIV. Prostředníci	58
XV. Mistři	63
XVI. Kristus a láska	69
XVII. Jak mne odhalíš	74
XVII. Spojení	82
Díl II. Veškerá mysteria	
I. „Já jsem“	91
II. Všechno jest dobré	93
III. Zdraví	96
IV. Uzdravování bližních	97
V. Čistota	98
VI. Dávání	100
VII. Pokoření	104
VIII. Obnovení	106
IX. Svoboda	107
X. Náboženství	109
XI. Smrt	112

Tento spis je inspirován Mnou, jako všechny věci jsou Mnou inspirovány, nechť proslovené, psané nebo ve skutek uvedené. A tento spis bude mít účinek, kterým chtěl jsem působiti na všechny, kdož jej dostanou; lhostejno, jestli je pohne k blahořečení neb proklínání, ku posměchu nebo ku modlitbě, neboť všichni jsou stejně inspirováni Mnou.

